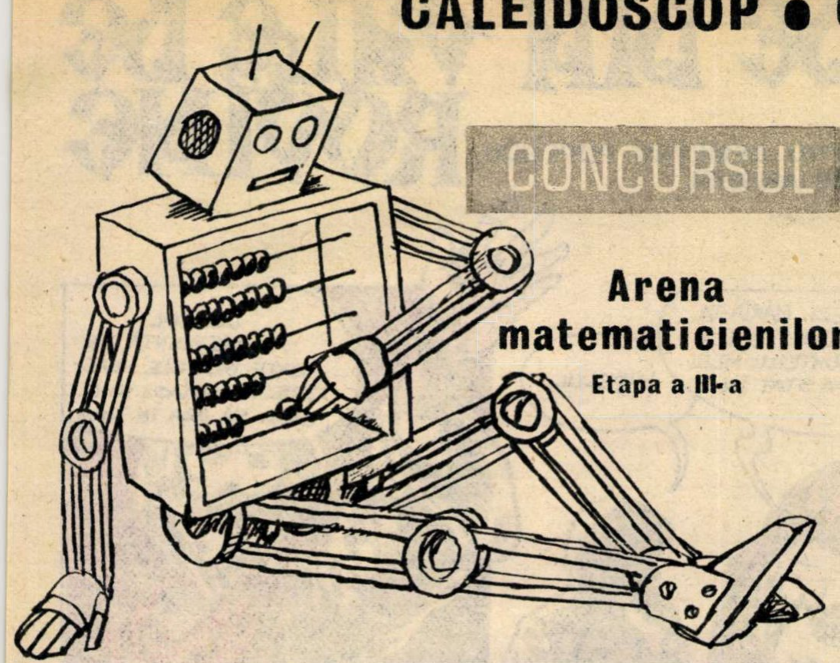

CONCURSUL

Arena matematicienilor

Etapa a III-a

4) Dilema

Un amic al detectivului englez Sherlock Holmes i s-a adresat într-o zi acestuia:

— Maestre dragă, nu de mult mi-am scris pe o hîrtiuță cîteva socoteli, dar, din cauza unei ploi care mi-a udat haina, o parte din cifrele notate s-au șters. Am încercat să le recompun, dar nu am reușit. Cum știu că ești și un mare iubitor al matematicii, vrei să încerci să rezolvi acest caz?

— Desigur, răspunde Holmes. Dă-mi te rog hîrtia, să văd și eu despre ce este vorba.

Amicul îi înmînă hîrtia, pe care se vedeau următoarele:

```
   3**
   *3*
 ------
  **9*
  *45
 **6*
 ------
 *****0
```

Holmes privi cu interes, apoi se apucă să calculeze. În scurt timp îi înmînă amicului său refacerea tuturor numerelor.

Puteți să refaceți și voi acest calcul?

ȘAH

Alb: Re1, Td1, Th1, De2, Cf3, Ce4, Nb5, Ng5, pioni a2, b2, c3, g2, h2;

Negru: Rf8, Da5, Ta8, Th8, Cg8, Ce5, Ng4, Nb6, pioni a7, b7, c7, f7, g7, h7.

Albul începe și dă mat la a 5-a mutare.

Soluția, în numătul următor.

CU LINIA ȘI CREIONUL...

...puteți secționa suprafața figurii alăturate în 12 patrulatere egale?

C. Vodă

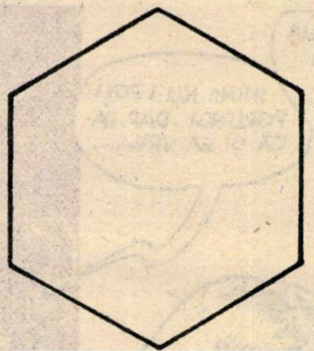

PRINTRE OAMENI...

ORIZONTAL: 1) Gingășie. 2) Persoană. Omenire. Odată! 3) Scriitor, filozof și om de stat roman (c. 4 î.e.n.- 66 e.n.), autorul reflecției „Cît timp sîntem printre oameni, trebuie să ne purtăm omenește". Organizația Națiunilor Unite. 4) A selecționa. Vorbă fără valoare. 5) Organizația Internațională a Muncii (abr.). Bărbat. 6) De cînd lumea (fem.). Teze! 7) Glumă. Asia. 8) Informații. În oglindă! 9) Kilim. Ene. A omeni. 10) Armonie între oameni (pl.).

VERTICAL: 1) Scriitor clasic rus (1821-1881), autorul povestirii „Oameni sărmani". 2) Actor de vază. Fată. 3) Nici picior de om. 4) A scris poeziile „Poporul" și „Orașul". Renumit pianist danez contemporan. 5) Singur pe lume! Oameni. 6) Pictor clasic român (1831-1891), autorul pînzelor „Copii de țărani" și „Fata cu ulciorul lîngă fîntînă". Una și alta! Osie. 7) La temă. În sfîrșit! Preludiu la începerea spectacolului teatral. 8) Călareț și cal! „Domnul...", personaj caragialesc, prost crescut. 9) Creatorul pînzelor „Omul zilei de mîine" și „Fata pădurarului" (1886-1940). Repere. 10) A face pe cineva om. Lume multă.

DICȚIONAR: REE.

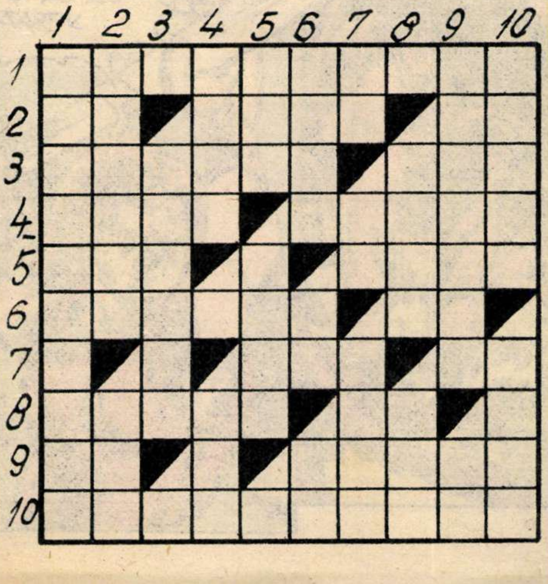

La schi...

DEZLEGAREA JOCULUI DIN NUMĂRUL TRECUT

GEOGRAFIE: 1) Timișoara. 2) Olănești. 3) Pitești. Cu. 4) Oa. Răvaș. 5) Ca. Ela. 6) Oarja. Ara. 7) Vișina. Aici. 8) Irina. Ea. 9) Net. Nc. Iaz. 10) Ibănesa.

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce ați dori să mai publicăm?

CUTEZĂTORII 49 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Ileana Pița**; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu**; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1; București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 16 pagini 1,50 lei

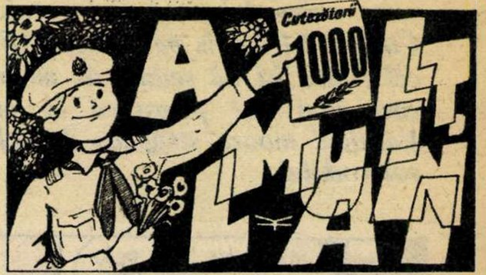

Citind literele din desen într-o anumită ordine, veți afla o urare adresată revistei „Cutezătorii" cu ocazia publicării numărului 1 000.

TICUȚĂ CEL UITUC

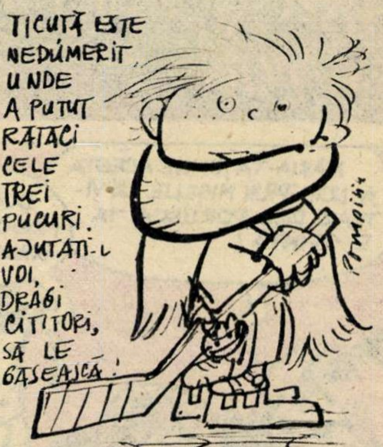
TICUȚĂ ESTE NEDUMERIT UNDE A PUTUT RĂTĂCI CELE TREI PUCURI. AJUTAȚI-L VOI, DRAGI CITITORI, SĂ LE GĂSEASCĂ!

Foto: M. NIEDL

Echipajul Școlii nr. 5, Tecuci, deținătorul marelui trofeu „Patrie română — țară de eroi".

COPERTA NOASTRĂ

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Mălina dă de veste voievodului că fiul vornicului Cumpătă l-a ucis pe Florea. Mircea cel Mare își dă seama de uneltirile vornicului și-l provoacă la luptă. Vornicul moare străpuns de paloșul voievodului.

9

9

DE DIN VALE DE ROVINE

Scenariu: PETRU DEMETRU POPESCU
Desene: SORIN ANGHEL

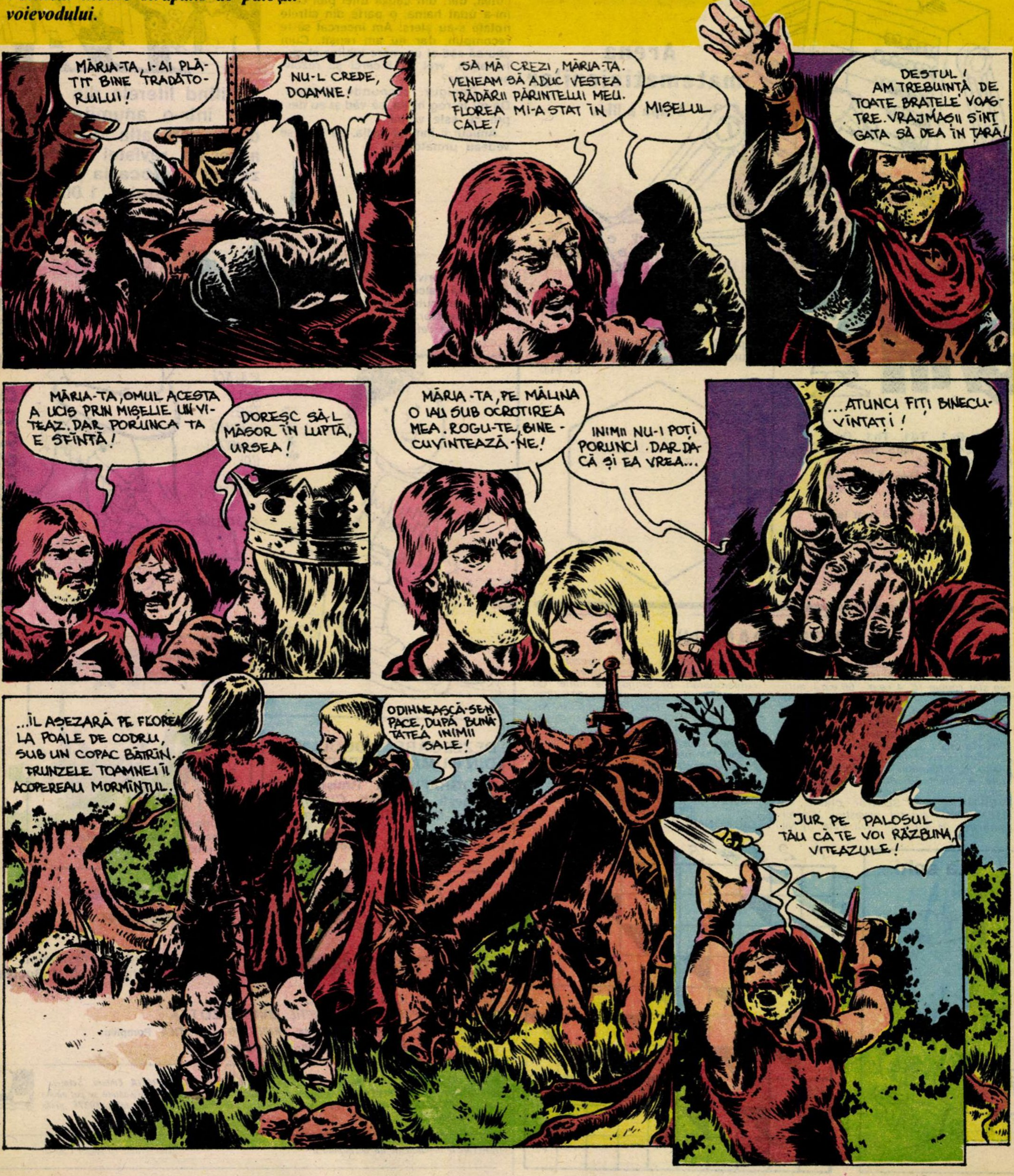
MĂRIA-TA, I-AI PLĂTIT BINE TRĂDĂTORULUI!
NU-L CREDE, DOAMNE!
SĂ MĂ CREZI, MĂRIA-TA. VENEAM SĂ ADUC VESTEA TRĂDĂRII PĂRINTELUI MEU. FLOREA MI-A STAT ÎN CALE!
MIȘELUL
DESTUL! AM TREBUINȚĂ DE TOATE BRAȚELE VOASTRE. VRĂJMAȘII SÎNT GATA SĂ DEA ÎN ȚARĂ!
MĂRIA-TA, OMUL ACESTA A UCIS PRIN MIȘELIE UN VITEAZ. DAR PORUNCA TA E SFÎNTĂ!
DORESC SĂ-L MĂSOR ÎN LUPTĂ, URSEA!
MĂRIA-TA, PE MĂLINA O IAU SUB OCROTIREA MEA. ROGU-TE, BINECUVÎNTEAZĂ-NE!
INIMII NU-I POȚI PORUNCI. DAR DACĂ ȘI EA VREA...
...ATUNCI FIȚI BINECUVÎNTAȚI!
...ÎL AȘEZARĂ PE FLOREA LA POALE DE CODRU, SUB UN COPAC BĂTRÎN. FRUNZELE TOAMNEI ÎI ACOPEREAU MORMÎNTUL.
ODIHNEASCĂ-SE-N PACE, DUPĂ BUNĂTATEA INIMII SALE!
JUR PE PALOȘUL TĂU CĂ TE VOI RĂZBUNA, VITEAZULE!

(VA URMA)

Din sumar:

- **Întregul detașament în „Banca de onoare"**
- **Cutezători de-a lungul veacurilor**
- **Copiii, viitorul planetei**

780

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

50

JOI, 11 DECEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 1001)

10

CADRAN POLITIC

Încheierea acestui an, de care ne mai despart cîteva zile, este marcată, în întreaga ţară, de atmosfera de puternică emulaţie generată de referendumul de la 23 noiembrie, cînd poporul nostru a fost chemat să se pronunţe pentru dezarmare, premisă fundamentală a asigurării păcii pe glob, a construirii unei lumi lipsite de arme şi de războaie.

Voinţa nestrămutată de pace a poporului nostru, exprimată prin hotărîrea de a reduce cu 5 la sută, încă din acest an, armamentele, efectivele şi cheltuielile militare ale ţării, reprezintă angajarea fermă a întregii noastre naţiuni socialiste de a acţiona neabătut pentru traducerea în viaţă a măreţelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, pentru înfăptuirea obiectivului fundamental al celui de al 8-lea plan cincinal – trecerea României de la stadiul de ţară în curs de dezvoltare, la un stadiu superior, de ţară mediu dezvoltată.

Puternic stimulaţi de înflăcăratele chemări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, oamenii muncii din toate sectoarele de activitate au păşit în această ultimă lună a anului cu hotărîrea de a nu-şi precupeţi eforturile, de a-şi valorifica întreaga capacitate profesională, de a se mobiliza exemplar pentru îndeplinirea integrală a planului pe 1986 şi pregătirea temeinică a producţiei din anul viitor.

Aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, conducătorul partidului şi statului nostru, la marea adunare populară din Capitală, se poate aprecia, pe baza rezultatelor de pînă acum, că primul an al cincinalului se va încheia cu o creştere a producţiei industriale de peste 7 la sută, comparativ cu anul 1985, şi o sporire a venitului naţional cu 8–9 la sută. Rezultate deosebite se obţin în acest prim an al cincinalului şi în dezvoltarea ştiinţei, a învăţămîntului, în perfecţionarea organizării şi modernizarea proceselor de producţie pe baza celor mai noi cuceriri ale revoluţiei tehnico-ştiinţifice. Productivitatea muncii, reducerea cheltuielilor materiale, sporirea eficienţei economice vor atinge cote superioare faţă de anii anteriori.

Oamenii muncii din toate sectoarele economico-sociale sînt convinsi că acest strălucit bilanţ al anului, de încheierea căruia ne apropiem, se obţine prin eforturile creatoare ale întregii naţiuni, prin muncă avîntată, singura forţă capabilă să ridice ţara pe cele mai înalte culmi ale progresului, ale civilizaţiei comuniste.

Aşa cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, în cadrul recentei şedinţe a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. în care s-au examinat şi aprobat proiectele de plan şi buget pe 1987, planul pe anul viitor pune un accent deosebit pe creşterea continuă a forţelor de producţie, afirmarea cu putere a noii revoluţii tehnico-ştiinţifice şi a noii revoluţii agrare, dezvoltarea bazei proprii de materii prime şi a agriculturii, ridicarea nivelului tehnic şi calitativ al produselor, sporirea mai rapidă a productivităţii muncii şi reducerea cheltuielilor materiale, în vederea creşterii susţinute a venitului naţional şi ridicării continue a nivelului de trai al populaţiei.

Exemplara mobilizare a oamenilor muncii, de a asigura în fiecare zi din această ultimă lună a anului ritmuri cît mai înalte de producţie este stimulată de înţelegerea faptului că, de rezultatele activităţii din acest an, aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, depinde producţia anului viitor, an care are o importanţă hotărîtoare pentru îndeplinirea obiectivelor pe întregul cincinal.

Asemenea comuniştilor ţării, tuturor oamenilor muncii, pionierii şi şcolarii trăiesc în aceste zile atmosfera de puternic entuziasm a muncii, pregătindu-se să termine primul trimestru al anului şcolar cu rezultate foarte bune la învăţătură.

Purtătorii cravatei roşii cu tricolor sînt mîndri că şi-au îndeplinit şi depăşit angajamentul de muncă patriotică pe acest an, că faptele lor de muncă – dovezi ale hărniciei pioniereşti – reprezintă contribuţia celor mai tinere generaţii la dezvoltarea avuţiei naţionale, la prosperitatea patriei noastre socialiste.

Toate aceste frumoase realizări pioniereşti sînt expresia dragostei şi recunoştinţei neţărmurite a tuturor purtătorilor cravatei roşii cu tricolor faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai apropiat părinte şi îndrumător al tinerei generaţii, faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, mamă iubitoare a tuturor copiilor ţării, pentru grija părintească cu care îi înconjoară permanent, pentru minunatele condiţii de muncă, viaţă şi învăţătură ce le sînt asigurate.

Muncind cu abnegaţie şi dăruire pentru înflorirea necontenită a patriei, poporul nostru îşi exprimă înflăcărata adeziune la politica internă şi externă a României socialiste, strîns unit în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al naţiunii noastre, Eroul României şi al Păcii, stimat şi preţuit pe toate meridianele lumii de întreaga omenire.

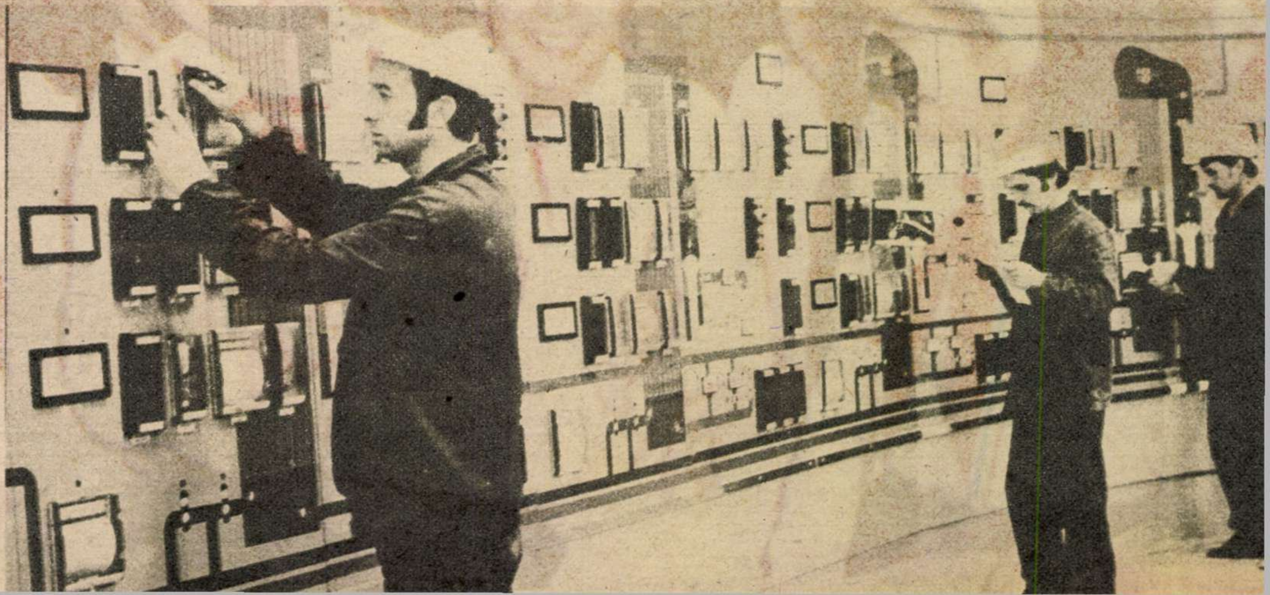

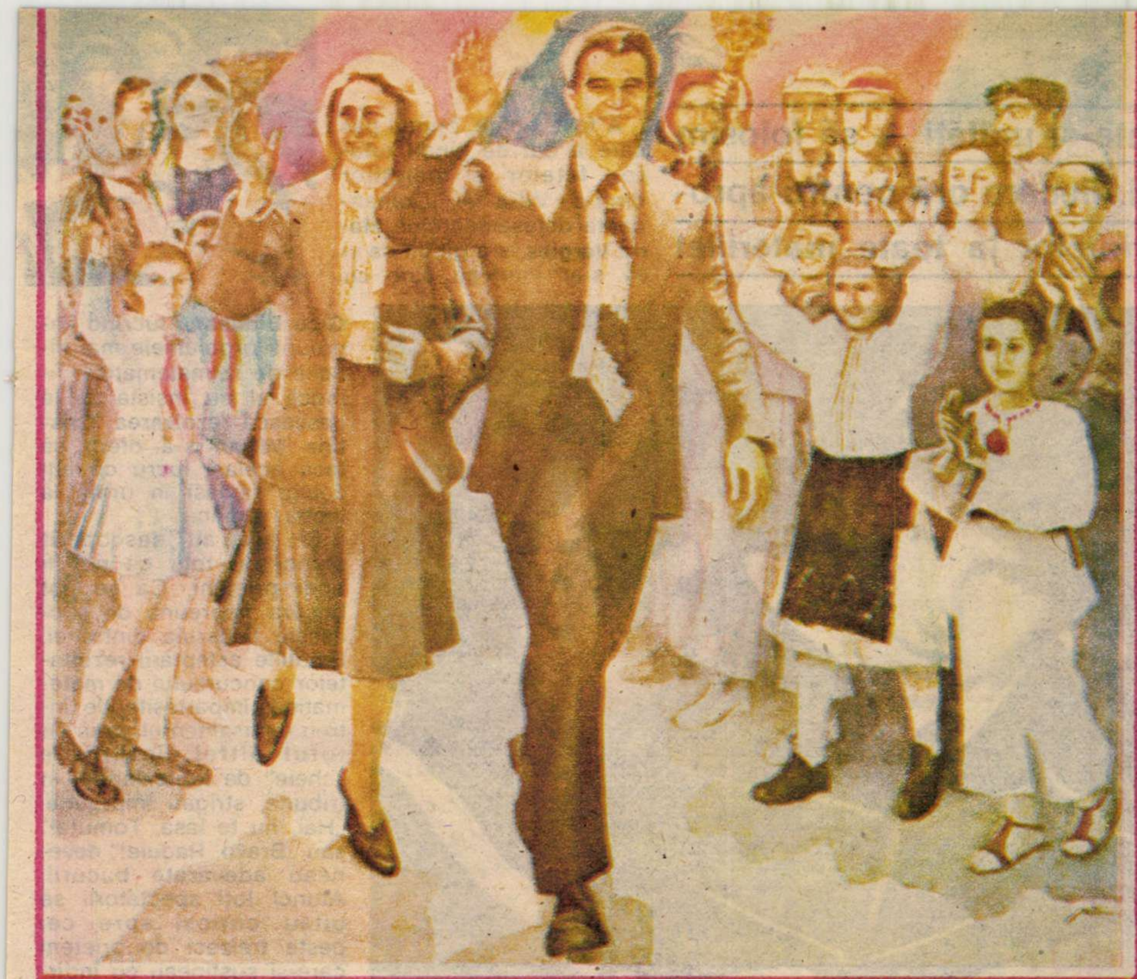

Partidul reprezintă nucleul în jurul căruia gravitează întreaga societate şi de la care radiază energia şi lumina ce pun în mişcare şi asigură funcţionarea întregului angrenaj al orînduirii socialiste. La rîndul său, partidul se regenerează continuu sub impulsul puternicelor fascicule de energie şi lumină ce se îndreaptă continuu spre el din rîndul naţiunii noastre socialiste. Putem spune că partidul comunist îndeplineşte rolul de centru vital al întregului nostru sistem social.

NICOLAE CEAUŞESCU

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, CENTRUL VITAL AL NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE

În viața societății românești, odată cu trecerea la construirea orînduirii noi, socialiste. Partidul Comunist Român, care încă din prima zi a existenței sale s-a afirmat drept conducător neînfricat pentru dreptate, libertate și progres social, a devenit centrul conducător al măreței opere de construire a noii Românii.

Cei peste 21 de ani care au trecut de la istoricul Congres al IX-lea al partidului constituie o nouă și luminoasă epocă în dezvoltarea economico-socială a țării, indisolubil legată de activitatea teoretică creatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, activitate care transpusă în practică a dus la dezvoltarea fără precedent a României, a întregii noastre societăți. Viața, experiența din anii construcției socialiste demonstrează cu puterea faptelor rolul de forță politică conducătoare pe care partidul și l-a cîștigat în viata și năzuințele întregului nostru popor.

În perioada inaugurată de Congresul al IX-lea, România a obținut succese hotarîtoare în toate domeniile de activitate.

Remarcabilei dezvoltări a industriei îi corespund victoriile obținute la sate prin noua revoluție agrară; puternica înflorire a științei și învățămîntului contribuie din plin la progresul economico-social, una dintre pîrghiile de bază ale progresului nostru constituind-o democratismul muncitoresc, deci participarea tuturor oamenilor muncii la conducerea societății.

Desfășurînd o vasta activitate de elaborare științifică a măsurilor și soluțiilor necesare mersului înainte, organizînd și mobilizînd forțele întregii noastre națiuni pentru înfăptuirea obiectivelor actualei etape stabilite de Congresul al XIII-lea, insuflînd dăruire patriotică și entuziasm creator celor ce muncesc în toate sferele vieții sociale, în toate unitățile și colectivele de oameni ai muncii, partidul este însăși inima națiunii noastre.

Experiența socială, în continuă îmbogățire, arată că rolul conducător al partidului nostru se realizează în totalitatea componentelor acestei funcții, relevînd unitatea organică dintre elaborarea liniei politice generale, acțiunea pentru aplicarea acesteia și permanenta situare a comuniștilor în miezul vieții, în mijlocul poporului. Partidul nostru este astăzi un partid de masă, ce cuprinde în rîndurile sale peste 3 550 000 de membri, adică 15 la sută din întreaga populație a țarii. În ce privește compoziția socială, muncitorii, intelectualii și țăranii constituie circa 96 la sută din numărul membrilor de partid, aceștia fiind prezenți, practic, în toate colectivele de oameni ai muncii, fapt de o deosebită semnificație pentru viața social-politică a patriei.

Rolul de centru vital al partidului se exprimă prin legătura strînsă cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu intelectualitatea, cu toți oamenii muncii, conlucrarea cu masele reprezentînd unul dintre principiile a cărui aplicare consecventă imprimă înaltă eficiență conducerii politice. Dialogul permanent, viu, direct al partidului, al secretarului general cu poporul determină soluționarea problemelor dezvoltării economico-sociale.

Partidul Comunist Român își concepe rolul său într-o viziune dinamică, manifestîndu-se ca organizator și coordonator unitar al întregii activități economico-sociale, formulînd politica privind repartizarea forțelor, a cadrelor, desfășurînd o intensă muncă organizatorică și politică, al cărei criteriu esențial de apreciere îl constituie rezultatele concrete obținute în toate domeniile, în primul rînd în industrie și în agricultură, în cercetare și în învățămînt.

Într-o asemenea concepție dialectică, la fel ca orice organism social, partidul, pentru a-și putea îndeplini misiunea, își perfecționează continuu propria activitate, în concordanță cu marile transformări sociale revoluționare, fiind forța care asigură înlăturarea a tot ceea ce este vechi, perimat, promovînd cu îndrăzneală noul în toate sectoarele, corespunzător noii etape de dezvoltare.

Exercitarea rolului conducător al partidului și creșterea acestui rol se cer înțelese la un nivel superior printr-o participare activă, eficientă a fiecărui comunist, în domeniul său de activitate, pentru înfăptuirea programului partidului. În același timp, urmîndu-i pe comuniști, toți fiii țării, uniți în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, muncesc cu dăruire pentru continua dezvoltare și înflorire a patriei — Republica Socialistă România.

ION ARDELEANU

IMN

Partid al păcii şi al demnităţii,
prin tine, din străbune rădăcini,
ne înălţăm sub cerul libertăţii
ca o pădure-n freamăt de lumini.

Ostaşii de nădejde-ţi vom rămîne
căci vieţii noastre tu îi dai contur
scriind în cartea inimei române
cu purpură, cu aur, cu azur !

Noi îţi urăm cu dragoste şi cinste,
prin anii spornici drumu-n viitor,
spre fala României comuniste
şi gloria acestui brav popor !

VICTOR TULBURE

Final de trimestru şcolar:

Pretutindeni, în detaşamente şi unităţi — să folosim cu maximă eficienţă fiecare zi, fiecare oră pentru aprofundarea temeinică a cunoştinţelor la toate materiile!

NOTE MARI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ... ŞI LA COLEGIALITATE!

Parcă citea catalogul. De cum auzise întrebarea, îşi rotise la iuţeală privirea prin clasă şi dintr-o răsuflare începuse să enumere: **Cristina Mitran; Serafim Ghitea, Sanda Zbircea, Gheorghe Tomuţa...**

— Deci detaşamentul are mulţi fruntaşi, am tras noi concluzia.

— ...**Monica Poca, Cristian Satmari, Lenuţa Oprea**... a continuat comandanta detaşamentului ca şi cum nu ne-ar fi auzit.

— Ţi-e teamă că se supără pe tine vreunul dintre colegi dacă nu-l aminteşti? am încercat s-o necăjim.

— S-ar putea! a răspuns ea înţelegînd gluma.

— Vrei să spui că absolut toţi cei 36 din 36 — cîţi sînteţi într-a VII-a A — învăţaţi foarte bine?

— În ultimul timp am devenit un detaşament tare ambiţios!

— Numai în ultimul timp?

— Şcoala noastră este foarte tînără. A trecut de-abia în al treilea an. Nici noi nu ne-am cunoscut decît într-a cincea, intervine **Radu Cimpian**, un baiat blond, tuns scurt. Cînd ne-aducem aminte cum

...a fost cîndva!

„Cîndva" pentru ei înseamnă nu mai departe de anul trecut. Atunci cînd **Gicu Bidileanu** se juca mai tot timpul orelor, cînd **Lenuţa Baghe** şi **Mihaela Pentie** veneau cu lecţiile făcute de mîntuială, cînd **Marcel Lota** vorbea mai ales în bancă, şi nu la tablă, cînd fiecare îşi vedea de „treburile" lui fără să-l intereseze prea mult ce se întîmplă cu colegul de-alături. Unii explicau această situaţie prin faptul că s-ar fi cunoscut de prea puţină vreme, alţii ziceau că aşa s-ar fi învăţat dintr-a cincea, şi o altă parte dintre ei susţinea că se deosebesc prea mult unii de alţii. Aceştia din urmă veneau şi cu argumente: **Maria Vargies** şi **Cristina Mitran,** de pildă, se retrăgeau mereu într-un colţ şi vorbeau despre concursul de matematică la care aveau de gînd să se prezinte; **Gigi Tomuţa** şi **Radu Cimpian** se grozăveau între ei cu rezultatele la sport (Gigi era campion judeţean la lupte); **Florin Voiţ** şi **Gicu Bidileanu** şuşoteau punînd la cale meciurile lor de ping-pong de pe terenul dintre blocurile X 171 şi X 200. Şi astfel, doar cîte doi, cel mult trei se socoteau, într-un fel, prieteni.

Un pas poate să însemne, uneori, mult

— Sanda, nu vrei s-o ajuţi pe colega ta de bancă să înveţe mai bine la unele materii? spusese într-o zi tovarăşa dirigintă, văzîndu-i notele **Lenuţei Baghe.** Colega, o elevă silitoare, **Sanda Zbircea,** acceptase cu un „da" mormărit.

Colegii întorseseră cu toţii privirile spre cele două fete, amintindu-şi că odată Sanda încercase „s-o facă pe profesoara" cu Lenuţa. „Pricepe greu", le spusese ea tuturor şi renunţase repede. Acum ce-o să mai fie? se întrebau ei, văzînd privirile timide ale Lenuţei îndreptate spre penar. Era prima lor grupă de întrajutorare şi nu se aşteptau la nimic spectaculos de la ea. Sanda e o fire energică, de acţiune, n-o să aibă răbdare, tact. „Să încerc şi eu", îşi propuse **Ana Maria Costin,** care se simţea la fel de sigură pe cunoştinţe ca şi Sanda. „Poate îndrept greşeala Sandei, îi redau încrederea în propriile forţe".

A fost, poate, primul pas care a dat de gîndit tuturor fetelor şi băieţilor dintr-a VII-a A. Comandanta detaşamentului, **Maria Vargies**, s-a gîndit că şi ea s-ar înţelege bine cu **Gicu Bidileanu** lucrînd împreună problemele mai dificile de la matematică, fiindcă el nu insista să le găsească rezolvarea. **Cristina Mitran** s-a oferit să facă acelaşi lucru cu alţi colegi rămaşi în urmă la limba română.

Şi aşa au descoperit atunci cu toţii că pot fi buni prieteni. Că se pot bucura împreună de succesele fiecăruia dintre ei. Emoţiile aşteptării rezultatelor concursului de matematică, împărtăşite de întreg detaşamentul, erau cu totul altfel; întîlnirile „cheie" de lupte, unde, în tribune, strigau împreună: „Hai, nu te lăsa, Tomuţă!" sau „Bravo, Radule!" deveneau adevărate bucurii. Atunci toţi spectatorii se uitau curioşi spre cei peste treizeci de prieteni care-şi susţineau cu îndîrjire colegii aflaţi în competiţie. Iar ei se simţeau mîndri că sînt acolo, cu toţii. Aşa cum se regăsesc, alături, la tot ceea ce organizează împreună. Şcoala lor, atît de tînără, are mereu nevoie de mîinile lor harnice, de iniţiativele şi dragostea lor. **Cooperarea** — incluzînd prietenia, dăruirea, înţelegerea, aprecierea reciprocă — iată, a ieşit în cele din urmă învingătoare. Pentru că cei 36 de prieteni, dintr-a VII-a A de la Şcoala nr. 18 din Oradea, au înţeles că numai astfel detaşamentul lor va fi... imbatabil!

ELENA MĂNESCU

MERIT
PIONIERESC

ÎNTREGUL DETAȘAMENT ÎN „BANCA DE ONOARE“!

BANCA D'ONOARE
ȘCOALA 10 - TÎRGOVIȘTE

Țelul pe care și l-au propus la începutul acestui prim trimestru pionierii clasei a IV-a E de la Școala nr. 10 din Tîrgoviște — întregul detașament să devină posesor al trofeului „Banca de onoare“ — putea să pară multora destul de îndrazneț. Și totuși ei au demonstrat că e posibil de realizat. Desigur, trebuie luat în considerare faptul că ei se bucurau de frumoase performanțe și în anii trecuți: erau integraliști încă din clasa a II-a și foarte puțini mai aveau note sub 7. Iar în ce-l privește pe Călin Ispas, care venind de la o altă școală se acomodase mai greu cu noii colegi, Alina Tîrșoreanu, fosta comandantă a detașamentului (acum a devenit pionieră locțiitor a comandantului de unitate), a intervenit la timp, ajutîndu-l ea însăși să depășească impasul. În acest an trebuia să-și îndrepte atenția spre organizarea mai judicioasă a timpului de studiu, fiindcă aici mai erau încă tributari unii colegi precum Bogdan Conopan, Ștefan Mărăcine, Grațiela Vișinescu, Marius Minciună, Sebastian Bălan, Dumitru Măutescu și Alexandru Iscru. Ultimii trei aveau motive „justificate“, pretindeau ei: erau foarte „ocupați“ cu antrenamentele la clubul sportiv, pricină din care mai și absentau cîteodată de la ore. Cercetînd mai îndeaproape cauzele rămînerii lor în urmă la învățătura, colegii au constatat ca nu antrenamentele, ci plimbările după terminarea lor, timpul irosit prin oraș erau de vină. Acum și pe acestea le putem numi cazuri rezolvate, ne spune Alina Tîrșoreanu. Notele lor au început să crească și daca vreun 6 se mai răzlețea prin catalog, posesorul lui intra imediat în alertă și lupta să și-l îndrepte. Fiecare s-a convins că trebuie și poate munci mai mult, iar acum, spre sfîrșit de trimestru, putem spune că absolut toți pionierii detașamentului sînt cîștigători ai trofeului autodepășirii „Banca de onoare“. În mod sigur, nu vom avea nici o medie sub 7! E drept că de mare eficiența în realizarea acestui țel a fost și brigada noastră „Semafor“, binecunoscuta în școală pentru intervenția ei întotdeauna promptă. Brigadă cu care ne vom prezenta în actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României“ și cu care sperăm să aducem un frumos premiu școlii noastre.

INTERVIUL NOSTRU

Stăm de vorbă cu **Pàll Zoltàn,** din județul **Covasna,** pionier locțiilor al președintelui Consiliului Național al Organizației Pionierilor:

— Ne apropiem de sfîrșitul anului 1986. Desigur, sînt nenumărate succesele, împlinirile colegilor tăi din județ. Dacă totuși te-ai opri asupra unui singur aspect, ce ai alege?

— Cu multă bucurie aș vorbi alături de creșterea răspunderii pionierilor și școlarilor față de învățătură, despre hărnicia și entuziasmul pe care l-au dovedit pionierii în realizarea și depășirea angajamentului de muncă patriotică, cu încă multă vreme în urmă.

— Cărui fapt crezi că se datorează acest succes?

— Consiliile și comandamentele pionierești au avut un rol deosebit în organizarea unei activități permanente de colectare și recuperare a materialelor refolosibile, de strîngere a plantelor medicinale, a fructelor de padure. Tot activele pionierești și-au dovedit spiritul de inițiativă în stimularea „zilelor record“ dedicate acestei importante activități de buni gospodari. A fost încurajată colectarea de la populație — prin repartizarea detașamentelor și unităților pe străzi și cartiere — a ambalajelor de sticlă, a fierului vechi și a hîrtiei. Întrecerea care s-a declanșat între consiliile pionierești i-a situat, ca fiind cei mai harnici, pe pionierii din **Aita Mare,** din **Dobîrlău, Sfîntu Gheorghe, Lemnia, Ilieni.** Pionierii din Aita Mare, de pildă, deși sînt în număr de numai 180, au reușit să colecteze, pînă în prezent, 6 100 kg fier vechi, 1 440 kg hîrtie, 440 kg textile, 1 600 kg polietilenă, 5 762 sticle și borcane. Și noi, pionierii din comuna **Lemnia,** ne situăm pe locuri fruntașe. Am reușit să colectăm peste 7 000 kg fier vechi, 2 000 kg hîrtie, 7 045 sticle, 8 500 borcane. Sînt bucuros că unitatea noastră se situează pe primul loc în județ — predînd o cantitate de peste 800 kg plante medicinale și fructe de pădure. Este adevărat, comuna beneficiază de o așezare minunată, în apropiere de cîmpii întinse și păduri bogate. Cu toate acestea, consider că în acest caz și-a spus cuvîntul și hărnicia celor 360 de pionieri.

— Pentru anul viitor v-ați propus ceva nou, privind angajamentul de muncă patriotică?

— Desigur, activitatea de recuperare a materialelor refolosibile este neîntreruptă. Pentru anul viitor, ne propunem să dăm o atenție mai mare colectării hîrtiei. La aceasta n-am obținut depășirile pe care le-am fi dorit. De aceea, în unitățile pionierești, se pregătesc inițiative noi care, sînt sigur, vor da roadele așteptate.

Ritm

DETAȘAMENTELE claselor a VI-a de la Școala **Sălcud — Mureș** au avut o foarte strînsă competiție contra-cronometru — nu însă sportivă cum probabil vă închipuiți, ci pentru desemnarea celui mai bun... matematician! ● **FOTOGRAFIA** trimisă de reporterii subredacției „Opinia pionierească“ din **Iași,** surprinde un instantaneu de la vernisajul unei expoziții la Școala nr. 3 din municipiu. Ea aparține însă unui... singur expozant: foarte înzestratului pionier-pictor Bogdan Cojocaru din clasa a VIII-a ● **INTERESANTĂ temă** și-au propus să dezbată, în cadrul unei șezători literare, pionierii de la Școala din **Lunca — Bihor:** „Basmul — între adevăr și fantastic“ ● **DORIND** să știe „Cum trăiau geto-dacii“, pionierii Școlii din **Iclod — Cluj** — au apelat pentru dezbaterea lor cu acest generic la binecunoscuta lucrare a istoricului Hadrian Daicoviciu — „Dacii“ ● **CÎT DE ELOCVENT** și sensibil pot fi exprimate „Culorile păcii“ în desenele copiilor o demonstrează expoziția vernisată la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Pucioasa — Dîmbovița** ● **ÎN adunarea de alegeri** de la detașamentul clasei a VII-a A, Școala nr. 3 din **Hunedoara,** pionierul Cristian Stuhuleț a propus realizarea, în cadrul acțiunii „Patrie română, țară de eroi“, a unei monografii care să prezinte eroii orașului lor, care și-au jertfit viața în marile bătălii pentru apărarea patriei.

Cutezători de-a lungul veacurilor

EXPLORATORI AI TERREI

De-a lungul secolelor, la fel ca și reprezentanții altor popoare, românii au călătorit mult pe Terra. Dintre ei se distinge categoria exploratorilor, adică a acelora care au străbătut regiuni necunoscute, au cercetat pămînturi virgine, au trăit printre oameni cu obiceiuri proprii, făuritori ai unor civilizații originale. Aceștia, exploratorii, au făcut observații inedite, și-au adus contribuția la progresul științei, al societății în ansamblul ei. A-i numi pe toți acum este imposibil. De aceea ne vom mărgini la prezentarea doar a celor mai cunoscuți, care sînt și cei dintîi români ce au ajuns într-o zonă sau alta a Pămîntului, oameni cu mari contribuții la cunoașterea acelor locuri...

Itinerare îndepartate

Să te aventurezi, practic pe jos, în parcurgerea a mii și mii de kilometri, prin ținuturi străine și încă necunoscute, să pleci într-o călătorie despre care, dincolo de greutățile și de surprizele inevitabile (plăcute, dar și neplăcute), știi de la bun început că va dura cel puțin cîțiva ani de zile este, trebuie să recunoaștem, o activitate dintre cele mai temerare. Și totuși cîțiva români, irezistibil atrași de mirajul Orientului Îndepărtat au realizat această performanță.

Primul dintre ei a fost **Nicolae Milescu Spătarul** (1636—1708). În primăvara anului 1675 el pleca spre îndepărtata Chină. Itinerarul său l-a purtat prin Siberia, pe rîurile Irtîș, Obi și Enisei și peste Lacul Baikal. Nicolae Milescu poate fi considerat un adevărat explorator, căci peste tot pe unde a trecut a făcut observații în diverse domenii — asupra naturii, a obiceiurilor populațiilor și altele —, transmițînd informații deosebit de valoroase despre oameni și locuri nestiute sau foarte putin cunoscute la vremea aceea. El a și scris, de altfel, două cărți care au contribuit la cunoașterea de către europeni a Chinei: „Jurnal de călătorie în China" și „Descrierea Chinei".

Unul dintre cei mai mari exploratori români ai secolului trecut — rășinăreanul **Ilarie Mitrea** (1842—1904) a reușit să pătrundă și mai adînc în Orientul Îndepărtat. Atras de fauna bogată a locurilor, a studiat temeinic insula Sumatra (Sumatera), iar din 1872 zone întinse ale Kalimantanului (Indonezia), într-o regiune încă necercetată, la gura rîului Teweh, unde a adunat exemplare rare de floră și faună. A cutreierat apoi alte și alte zone din îndepărtata și exotica regiune Java, nordul Sumatrei, Celebes (azi Sulawesi), Makasar (sudul insulei Celebes), peste tot manifestîndu-se atît ca naturalist și etnograf amator, cît și ca medic de recunoscută faimă. S-a dovedit a fi, totodată, și un bun patriot, nu numai pentru că s-a gîndit tot timpul la țara sa dragă, dar și pentru că munca uriașă pe care a depus-o în adunarea colecțiilor de reptile, păsări, insecte, maimuțe, obiecte etnografice a făcut-o cu un scop precis: să dăruiască toate aceste piese de o valoare științifică inestimabilă muzeelor din România.

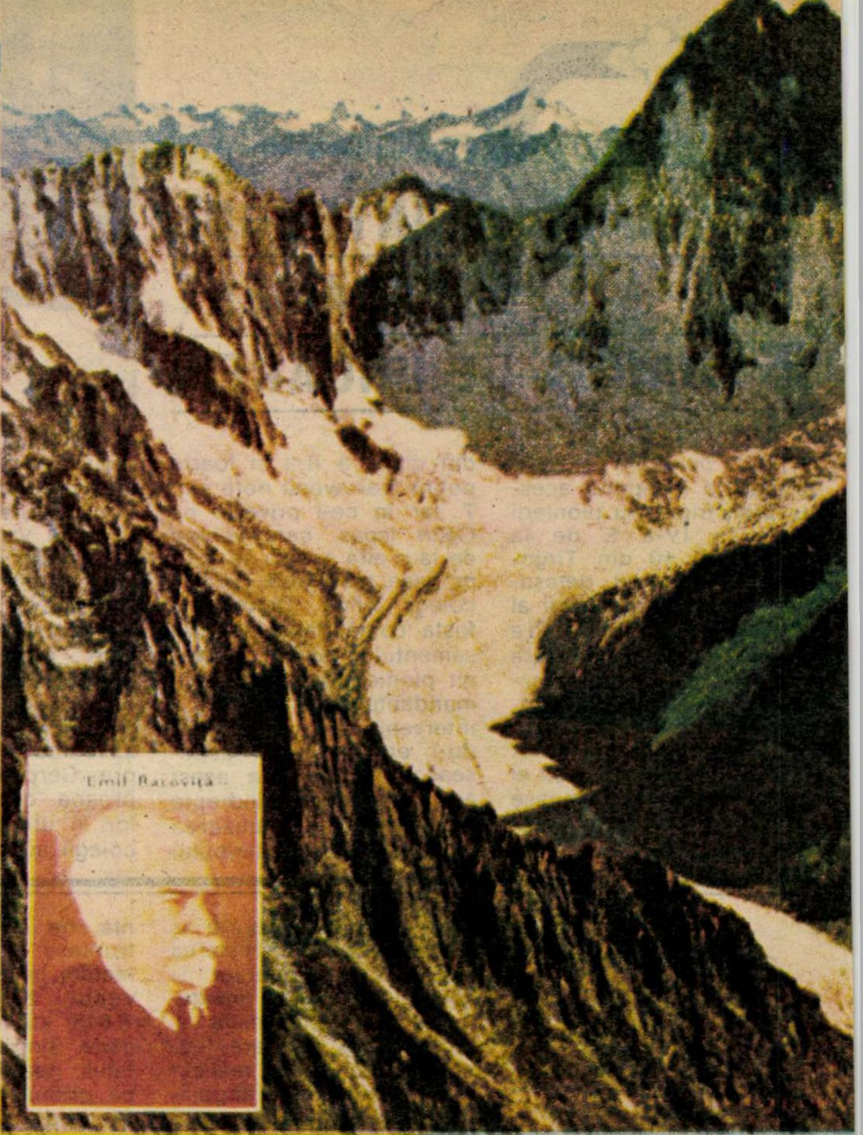

Un alt mare explorator român, **Iuliu Popper** (1857—1893) s-a aventurat, în fruntea unei expediții, într-o altă zonă foarte puțin cunoscută la acea vreme: în Tierra del Fuego (Țara de Foc). Aventura acestuia a început în 1886 și a durat cîțiva ani buni, timp în care expediționarii au avut de întîmpinat numeroase dificultăți — zăpezi abundente, mărăcinișuri dese (arbuști din specia calceolaria) —, dar a reușit să descopere noi lanțuri de munți, să cerceteze țărmurile strîmtorii Lemaire și ale Canalului Beagle. În 1890, Iuliu Popper întreprinde o altă expediție, pentru prospecțiuni miniere, de data aceasta în nordul Argentinei, descoperind neștiute și bogate zăcăminte de aur, fiind considerat un pionier al exploatării zăcămintelor miniere din această îndepărtată țară. Dragostea de locurile natale și-a exprimat-o inginerul explorator prin numele românești pe care le-a dat unor locuri descoperite în America de Sud: **Punta Sinaia, Rio Ureche, Rio Rosetti...**

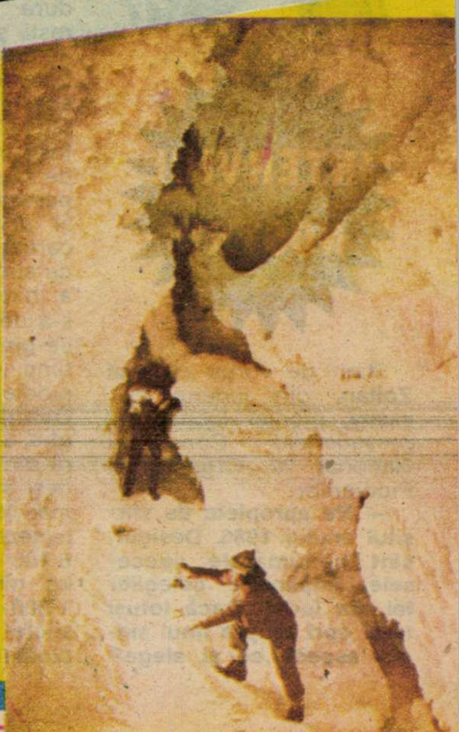

Instrumente de cercetare și alte obiecte care au aparținut lui Emil Racoviță.

Din Arctica pînă în Antarctica

Geograful...

Performanța aceasta, cu adevărat de excepție, a fost realizată de trei exploratori români care pot fi considerați, pentru rezultatele obținute de ei, printre cei mai mari și mai prestigioși din lume.

Două temerare expediții — prima, în Arctica, cea de-a doua în jurul Pamîntului — au fost efectuate de **Bazil G. Assan** (1860—1918). In Arctica, Assan a plecat ca reprezentant al Societății geografice române, cu misiunea de a cerceta fauna și flora regiunilor nord-polare și de a face observații privind structura geologică a arhipelagului Spitzbergen (Svalbard), a resurselor lui materiale și de a asista la pornirea spre Polul Nord a aerostatului lui S.A. Andrée, precum și la o eclipsă de soare anunțată pentru ziua de 9 august 1896. El a peregrinat, astfel, prin țările nordice și în insulele Oceanului Înghețat, timp de două luni. Misiunea ce-i fusese încredințată de către Societatea geografică română a fost îndeplinită cu succes, iar la întoarcerea acasă Bazil G. Assan a ținut numeroase conferințe despre regiunea septentrională a Europei.

Biologul..

Precursorul exploratorilor români în Antarctica, regiunea polară sudică a globului, a fost, după cum se știe, **Emil Racoviță** (1868—1947). El s-a îndreptat spre acele locuri într-un grup de expediționari belgieni conduși de căpitanul Adrien de Gerlache, comandantul navei „Belgica". Plecarea a avut loc în ziua de 18 august 1897 din portul Anvers (Belgia). Vasul a traversat Oceanul Atlantic, a trecut de Țara de Foc, iar la 13 ianuarie 1898, după ce a părăsit golful San Juan, și-a început misiunea antarctică propriu-zisă. Membrii echipajului aflat la bord au fost, de acum încolo, eroii unor experiențe ieșite din comun. Au navigat pînă în ziua de 28 februarie, cînd uriașe „cîmpuri" de gheață au cuprins vasul, imobilizîndu-l vreme de 13 luni! Perioada cea mai grea a rămînerii între ghețuri a început la data de 18 mai 1898, odată cu venirea iernii polare și cu dispariția totală a soarelui de pe cer. Iarna și noaptea polară au ținut pînă în ziua de 28 iunie. În acest timp, și după aceea, pînă la 14 martie 1899, exploratorii de pe „Belgica" au făcut neîncetat observații. Românul Emil Racoviță, naturalistul expediției, a urmărit comportarea animalelor și a plantelor din regiunea sud-polară, a cules informații și date despre ele sprijinind strădania celorlalți expediționari de a face observații proprii specialității fiecăruia. După încheierea misiunii științifice pe care și-o asumase, Emil Racoviță, cel dintîi explorator român al Antarcticii, a conferențiat despre cele văzute și întîlnite acolo. Expunerile lui, urmărite de un numeros public, atît în țară cît și în străinătate, au fost intitulate „Viața animalelor și plantelor în Antarctica", „Despre rezultatele generale ale Expediției Antarctice către Polul Sud".

Meteorologul...

Un explorator român pasionat în primul rînd de studierea ghețurilor de pe mările și oceanele lumii a fost **Constantin Dumbravă** (1898—1935). El a organizat și desfășurat, în acest scop, trei temerare expediții — în 1925, în 1927—28 și în 1934, în nordul Atlanticului și în Oceanul Înghețat de Nord. În plus față de obiectivul principal al acestor expediții, el a efectuat observații și studii și în alte numeroase direcții: asupra condițiilor meteorologice (mișcarea ciclonilor și anticiclonilor), asupra mareelor și curenților marini, precum și asupra faunei, florei și etnografiei în cele 22 de așezări ale eschimoșilor pe care le-a vizitat cu aceste prilejuri. Tot el este primul explorator român care a călcat pe pămîntul Groenlandei, cea mai mare insulă a Terrei (2 175 600 km^2), expediția desfășurată în această zonă geografică a ghețurilor veșnice înscriindu-se ca o acțiune cu certă valoare științifică, între multele acțiuni de cercetare și de dezlegare a tainelor planetei pe care trăim. Constantin Dumbravă, la fel ca ceilalți exploratori amintiți mai sus, și-a dăruit puterea de muncă pentru progresul omenirii.

Dar e, mai presus de toate, dovada că și-a închinat viața ideii de a face cunoscută în lume România, țara lui natală, și prin explorarea unei regiuni geografice extrem de aspre, pe care numai temerarii au putut-o cuceri.

Din Balcani pînă în inima Africii

Deși **Constantin Manolescu** n-a mers prea departe de țară — expediția lui, începută în ianuarie 1833, s-a desfășurat în zona cuprinsă între Munții Balcani și Marea Egee — el s-a impus în atenția publicului și a specialiștilor prin rezultatele deosebite obținute cu acest prilej. Rămînînd aici mai multă vreme și înfruntînd condiții vitrege, tînărul om de știință român a reușit să colecționeze un material impresionant, deosebit de important pentru științele naturii: 1900 specii de plante (circa 15 000 exemplare!), 2 000 specii de insecte (18 000 exemplare), sute de melci, de păsări și de fluturi. Colecția lui Constantin Manolescu a fost studiată și considerată ca o mare contribuție la cunoașterea faunei și florei regiunilor din dreapta Dunării.

Renumit explorator care s-a remarcat la mijlocul secolului al XIX-lea a fost și **Francisc Binder** (1820—1875). Născut în orașul Sebeș, a pornit, la 22 septembrie 1849, într-o lungă excursie în Orient și Africa. Prin 1860 se afla în așa-numita Țara Djur și în pădurile ecuatoriale dintre bazinul Nilului și cel al Congoului, în Africa. A întîlnit aici o vegetație specifică, păduri întinse de bambus și arbori de cauciuc, a vizitat triburile de negri bari și azande, care nu mai fuseseră văzuți de europeni, a făcut observații cu caracter etnografic și faunistic. Exploratorul a adunat un material bogat (păsări și animale, obiecte casnice, podoabe, unelte de vînătoare și pescuit). Colecția adunată de farmacistul pornit din Transilvania a fost dăruită, la întoarcerea în țară, Societății de științe naturale din orașul Sibiu și școlii din orașul natal, fiind un material de studiu didactic original și valoros.

Din rîndul primilor exploratori români ai Terrei fac parte și **Samuel Finișel** (1868—1893), care a explorat Noua Guinee (Irianul de azi); **Nicolae Coculescu** (1866—1952), savant român care, la 4/16 aprilie 1893 a văzut și a studiat eclipsa de soare din Senegal; **Dimitrie** și **Nicolae Ghika-Comănești,** care în 1896 au explorat „cornul" oriental al Africii; **Sever Pleniceanu** (1867—1927), care a străbătut un lung itinerar de-a lungul fluviului Zair.

Descoperirile primilor exploratori români ai Terrei au contribuit la îmbogățirea patrimoniului cunoașterii, la creșterea prestigiului culturii și științei românești.

VALENTIN BORDA

SEMAFOR

ECUAȚIA DISCIPLINEI a ÎNTR-UN DETAȘAMENT FRUNTAȘ

Cotele hărniciei și pasiunii...

Vrem să vă spunem, dragi prieteni, că detașamentul despre care va fi vorba în cele ce urmează face parte din rîndul celor fruntașe. Într-adevăr, în cadrul Școlii nr. 11 din Reșița, clasa a VI-a B obține aprecieri deosebite. Înainte de toate, la învățătură. Au confirmat-o numeroasele medii de 9 și 10 ce au fost înscrise, anul trecut, în dreptul numelui multor pionieri. O confirmă și acum — cînd ne aflăm în preajma încheierii primului trimestru — aceleași note mari pe care le înregistrează în catalog aproape jumătate din clasă.

Aprecierile la adresa detașamentului clasei a VI-a B nu pot să ocolească preocupările, recunoscute în întreaga unitate, ale unor pionieri. Felicia Lascu și Oana Tarkany sînt două prietene de nedespărțit, dar și două matematiciene nelipsite de la concursurile pe materii. Li se alătură Ovidiu Mara și Dan Herman, a cărui pasiune pentru „jocurile inteligenței“ stîrnește admirația clasei. Detașamentul se mîndrește și cu alte nume: Simona Știrbu, Corina Pohanciu, Denis Rîza.

...și preocupările lui Octavian

Preocupări „deosebite“ are și un alt coleg de-al lor, Octavian M. Pînă a le da în vileag, să mai facem o precizare. Octavian M. — căruia îi vom spune Tavi, așa cum îl dezmiardă cei apropiați — „vînează“, în fiecare oră, locul din ultima bancă. De acolo, în „umbra“ colegilor din față, își etalează preocupările sale, deloc pe placul celorlalți pionieri. De ce? Așa cum vom vedea, ele sînt la polul opus prestanței de care se bucură detașamentul.

...Începuse ora de matematică. Toată clasa era concentrată, fiecare voia să înțeleagă cît mai bine cunoștințele predate. Toți, în afară de... Tavi, care ținea neapărat să fie un punct de atracție mai important decît demonstrația la geometrie. Spunea o „poantă“ în stînga, îmboldea pe vecinul din dreapta.

— De la mine — ne povestește Sorana Incicaș — a cerut mai întîi un pix, apoi o riglă. Peste puține minute voia și guma. Ajunsese să facă inventarul instrumentelor pe care le aveam în ghiozdan.

Credeți cumva că Tavi nu avea asemenea „unelte“ de lucru la el? Are destule dar... acasă. Sau că îi foloseau foarte mult cele adunate de la colega lui?

— Nu — ne răspunde tot Sorana —, nu pentru a-și pune în valoare înclinația spre geometrie cerea diverse obiecte de la colegi. Era momentul lui de divertisment pe care noi, cei din jur, nu l-am „gustat“ prea mult timp.

Intervenția colegilor a fost necesară și cu alt prilej, în care, e adevărat, Tavi nu a fost singurul „actor“ al întîmplării.

...Ora se desfășura normal. Clasa întreagă urmărea firul lecției, scriind pe caietele de notițe. Numai Tavi găsise că este mai bine să se răstoarne cu scaunul pe care stătea. Făcea mai mult „echilibristică“, adică încerca poziția de... scaun cu două picioare. Și cum nu reușea, i-a venit în ajutor Florin B. A mai împins puțin și Adrian C.

— Era cît pe ce să-l „adunăm“ de sub bancă — ne precizează Mihai Piroi. Dar l-am lăsat pe Tavi să-și pună în valoare talentul de acrobat. Am reușit să-l astîmpărăm la timp, fără să întrerupem buna desfășurare a lecției.

P.S. Cît am stat de vorbă cu prietenii noștri dintr-a VI-a B am aflat și alte „scene“ din peripețiile lui Tavi. E adevărat, la unele dintre ele și-au adus contribuția și alți colegi de clasă. Toate, însă, ne-au fost prezentate nu ca fapt divers, ci ca probleme ce trebuie rezolvate neîntîrziat. Pentru că, deși întîmplările pe care le-am relatat nu afectează meritele detașamentului, pionierii clasei a VI-a B au ambiția de a fi fruntași nu numai la învățătură, ci și la disciplină. Iată, de ce, așa cum am constatat și cu prilejul documentării acestui „Semafor“, preocuparea tuturor este de a găsi o „formulă“ pentru ca buna comportare, în timpul orelor și în afara lor, să dea o notă în plus prestanței de care se bucură detașamentul, clasa a VI-a B, în rîndul celorlalte clase ale Școlii nr. 11 din Reșița.

Sîntem siguri că forța de mobilizare a detașamentului va înlătura neplăcerile cu care acesta se confruntă în momentul de față.

B.C. RĂDUȚ

Foto: **ION SOMOLAN**

AȚI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM!

GELU VIDRAȘCU din SĂCELE-BRAȘOV se interesează de aplicațiile radarului în... arheologie.

Conceput pentru observarea corpurilor din atmosferă, radarul s-a dovedit eficace și în studierea suprafețelor. După ce a cercetat mai mulți aștri cerești, iată-l revenind pe Terra pentru a deveni arheolog. Principala calitate care îl recomandă pentru aceasta funcție este faptul că în imaginile radar construcțiile care poartă pecetea omului se văd mai clar decît cîmpiile, pădurile și alte elemente naturale.

Un exemplu îl constituie descoperirea în junglele mlăștinoase din America Centrală a unei rețele de canale aparținînd civilizației maya. După aproape o mie de ani de existență, în jurul anului 900 e.n. mayașii și-au părăsit orașele și au trăit în junglă. În acest scop ei au săpat o vastă rețea de canale pentru drenarea mlaștinilor și controlarea umidității solului udat din abundență de ploile tropicale. Rezultatul a fost o agricultură înfloritoare.

Imaginea radar pe care o vedeți a fost luată de la 8 000 m altitudine. După cercetarea ei, arheologii au căutat pe sol urmele acestor canale. Și le-au găsit în jungla mlăștinoasă de astăzi.

AUREL MITITELU din HUȘI este amator de curiozități din istoria monedei.

Se pare ca de la începutul mileniului I î.e.n., în China circulau monede în forma unor... cuțitașe de aur și argint, mai mult cu valoare simbolică. Cele mai vechi monede de formă circulară au fost bătute însă în cetatea grecească Lidia, în anii 685—652 î.e.n. Ele erau compuse dintr-un aliaj de aur și argint. Strămoșii noștri daci aveau și ei monede proprii.

În Țara Românească, primele monede au fost bătute în vremea lui Vlaicu Vodă (1364—1374), iar în Moldova în timpul domniei lui Petru Mușat (1377—1392).

Cele mai mici monede de aur din lume au fost emise în sudul Indiei, în jurul anului 1800. Ele cîntăreau cîte 0,0648 g. Cele mai grele monede de aur au fost emise tot în India, în timpul padișahului Djahan (1627—1658) și cîntăreau 2,3 kg bucata!

Cea mai mare și mai grea monedă metalică bătută pînă acum a fost emisă de monetăria suedeză în 1667. Atunci s-au bătut 26 522 de bucăți, din care astăzi se mai păstrează numai trei, fiecare în greutate de 20 kg. O altă monedă suedeză, din cupru, în valoare de 10 taleri, s-a pus în circulație în 1659. Ea cîntărea doar... 17,5 kg!

Bancnotele au apărut tot în China, în primul secol al erei noastre, sub forma unor bucăți pătrate din stofă, imprimate cu o ștampilă oficială. În 1661 se pune în circulație primul lot de bancnote de hîrtie, inventate de Johan Palmstruch din Riga.

Cea mai mare bancnotă din lume a fost prezentată la expoziția mondială de la Chicago (1932). Ea avea 3,6 m lungime și 1,5 m lațime. Valoarea ei se cifra la 10 milioane de dolari, sumă care a fost acoperită prin retragerea de pe piață a unui număr corespunzator de bancnote aflate în circulație (Gabriela Camelia Burduja, Cîmpulung Moldovenesc).

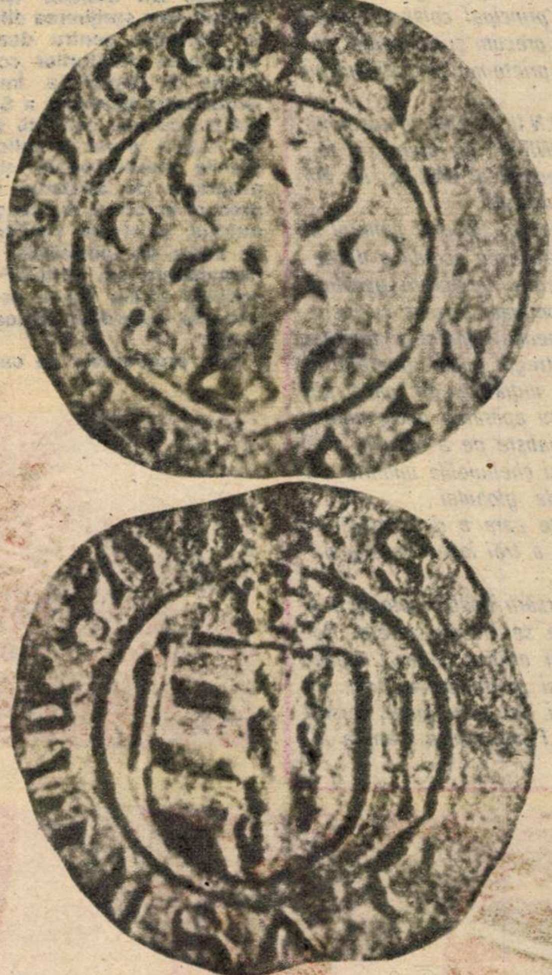

Monedă emisă de Ilieș și Ștefan ca domni asociați ai Moldovei.

DISPECER

„CUTEZĂTORII”

Doresc să corespondeze pe teme de...

Istorie: Marian Stancu, Str. Principală nr 6, com. Clinceni, Sectorul Agricol Ilfov, cod 8177.

Aviație: Florin Teanc, Str. George Enescu, Bl. C, ap. 7, Tîrnăveni, jud. Mureș, cod 3225.

Fotografie: Bogdan Paduraru, Str. Viitorului nr. 27, Bl. 5, Sc. 1, ap. 4, Vulcan, jud Hunedoara, cod 2692.

Cinegetică și piscicultură: Dan Petraru, B-dul Traian, Bl. H3, Sc. B. ap. 61, Piatra Neamț, jud. Neamț, cod 5600.

Petrecerea timpului liber: Adela Munthiu, Str. Gării, Bl. 4, Sc. A, et. 4, ap. 18, com Gălăuțaș, jud. Harghita, cod 4219.

Sport: Silvia Rus, 14 ani, Str. Principala, Bl. Fg, ap. 9, et. 1, Tarnița, jud. Cluj, cod 3448.

Fac schimb de ilustrate (mai ales cu priveliști din țară): Liliana Scăpau, Georgica Scapău și Silică Laurențiu, sat Miclăușeni, com. Butea, jud. Iași, cod 6766; Vali Ungureanu, Str. Unirea Principatelor nr. 6, Bl. 6, Sc. 2, et. 4, ap. 19, Focșani, jud. Vrancea, cod 5300; Anca Belei, Bl. I V1, Sc. A, et. 1, ap. 5, cart. Mihai Viteazu, Carei, jud. Satu Mare; Gabriela Pleșa, Str. Dealului nr. 201 A, Luduș, jud. Mureș, cod 4350; Vasilica Munteanu, sat Sivița, com. Tulucești, jud Galați, cod 6241.

AMEDEU ZORILĂ din CRAIOVA se interesează de instalațiile de producere a energiei din biomasă.

Schema unei instalații de acest fel apare în desenul nostru. Urmărindu-l cu atenție, vei înțelege și principiul de funcționare.

În imaginea (1) vedem grajdul de animale, de la care pornește conducta de evacuare a dejecțiilor, conducînd la depozitul îngropat (2). De aici dejecțiile se ridica spre rezervorul de fermentare (3), după care reziduurile lichide sînt stocate în rezervor (4), așteptînd să fie folosite ca îngrășăminte, în vreme ce gazul produs prin fermentare se îndreaptă spre balonul-rezervor (5). Urmează arzătorul sau generatorul electric (6) care alimentează locuința (7), asigurînd și căldura necesară ei (8A), și temperatura la care, în rezervor (3), se produce fermentarea (8B).

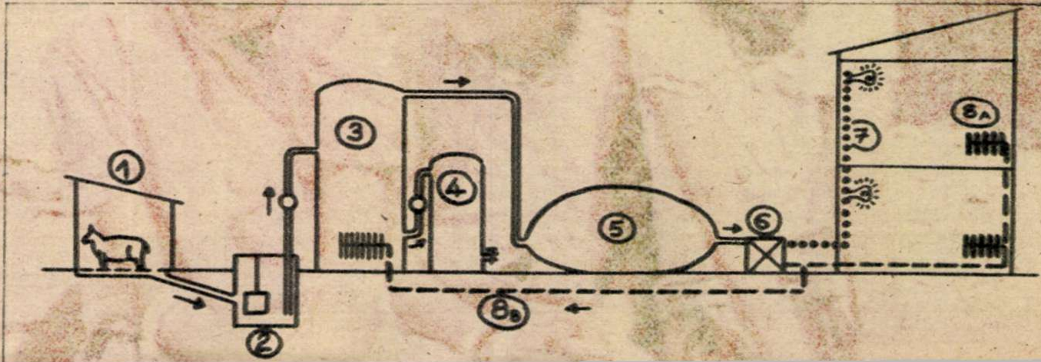

COPIII— VIITORUL PLANETEI

În România socialistă, partidul şi statul nostru se preocupă cu deosebită atenţie de creşterea şi educarea tinerei generaţii, în care văd însuşi viitorul ţării. Întreaga politică internă şi externă a României socialiste, activitatea neobosită a conducătorului partidului şi statului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, exprimă voinţa nestrămutată a poporului nostru de a asigura copiilor, tinerei generaţii un viitor luminos, într-o lume a păcii fără arme şi fără războaie. Astăzi ţara noastră este apreciată şi cunoscută pe toate meridianele lumii pentru valoroasele sale contribuţii la soluţionarea problemelor internaţionale majore, în ansamblul activităţilor O.N.U. şi ale organizaţiilor internaţionale.

În anul 1971, în România ia fiinţă Comitetul Naţional Român pentru UNICEF, organ consultativ care-şi desfăşoară activitatea pe lîngă Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor. El are ca scop principal colaborarea cu UNICEF şi comitetele naţionale similare din alte ţări precum şi educarea pionierilor şi şcolarilor în spiritul păcii, umanismului, prieteniei şi solidarităţii internaţionale.

În anul 1984, Consiliul Economic şi Social al O.N.U. a ales în unanimitate România ca membră a Consiliului Executiv al UNICEF. De atunci, în fiecare an, ţara noastră a fost aleasă în Consiliul Executiv al UNICEF, iar din anul 1985 deţine funcţia de vicepreşedinte al acestuia.

Partidul şi statul nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, preşedintele Republicii, tovarăşa Elena Ceauşescu acordă o deosebită grijă creşterii şi educării copiilor, tinerei generaţii, pregătirii acestora pentru viitor. Muncind şi învăţînd, copiii, tineretul României privesc cu încredere viitorul. Pentru a creşte şi a se pregăti, asemenea copiilor şi tinerilor de pretutindeni, ei au nevoie de pace. Alături de întregul popor, tineretul şi copiii patriei au răspuns cu însufleţire nobilelor iniţiative de pace ale României, ale preşedintelui Nicolae Ceauşescu, pentru apărarea păcii, pentru înfăptuirea dezarmării. Hotărîrea naţiunii noastre socialiste de a reduce, încă din acest an, cu 5 la sută, armamentele, efectivele şi cheltuielile militare s-a bucurat de o largă apreciere pe toate meridianele globului.

Copiii patriei noastre, prin întreaga activitate pe care o desfăşoară îşi exprimă, alături de întregul nostru popor, dorinţa de a trăi într-o lume a păcii.

Cu prilejul Anului Internaţional al Păcii şi aniversării UNICEF pionierii şi şcolarii au participat la numeroase acţiuni. Între ele se înscriu ştafeta „Porumbelul păcii", festivalul internaţional „Copiii lumii doresc pacea", numeroase concursuri de desene avînd ca temă pacea şi prietenia. Au fost, de asemenea, editate discuri cu cîntece dedicate păcii, iar numeroase versuri create de copii au văzut lumina tiparului sub titlul „Pace pentru Planeta albastră".

UNICEF, LA A 40-A ANIVERSARE

Înființat în anul 1946 pentru a salva copiii Europei care supraviețuiseră celui de-al doilea război mondial, Fondul Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF, care și-a manifestat vocația de pace încă de la începutul activității sale, aniversează în această lună 40 de ani de existență. Printr-o fericită coincidență, această aniversare are loc în Anul Internațional al Păcii cind, mai mult ca oricind, popoarele lumii își unesc glasurile pentru a-și exprima dorința de a munci și crea intr-o lume a păcii, ferită de amenințarea războaielor.

Ulterior, Fondul Națiunilor Unite pentru Copii își reorientează activitatea spre țările subdezvoltate și in curs de dezvoltare din Asia, Africa, America Latină.

La sfirșitul anilor '50 și inceputul anilor '60, lumea cunoaște o perioadă de decolonizare rapidă. Adunarea Generală a O.N.U. proclamă deceniul anilor '60 ca primul deceniu al dezvoltării. În 1959 este adoptată Declarația drepturilor copilului. În acei ani UNICEF își indreaptă atenția spre sprijinirea diferitelor țări in eforturile pentru dezvoltare, in asigurarea drepturilor copilului stipulate in Declarație. Împreună cu Organizația Mondială a Sănătății, cu F.A.O., cu alte instituții specializate ale O.N.U. pune in aplicare, in regiunile subdezvoltate ale planetei programe de asistență in domenii precum ocrotirea mamei și copilului, nutriția, asistență sanitară, crearea de cadre de specialitate proprii. De nenumărate ori, UNICEF a venit in sprijinul țărilor lovite de calamități naturale, acordind ajutoare de urgență.

Prin programele pe care le pune in aplicare, prin intreaga sa activitate, Fondul Națiunilor Unite pentru Copii își demonstrează an de an vocația de apărare a drepturilor copilului, pentru eradicarea greutăților cu care se confruntă țările subdezvoltate și in curs de dezvoltare, vocația de pace și cooperare internațională.

Pentru activitatea sa, in anul 1965 i se decernează Premiul Nobel pentru pace.

Activitatea UNICEF, in favoarea supraviețuirii și dezvoltării copilului, s-a lărgit și diversificat an de an, cuprinzind preocupări privind asigurarea unor sisteme de distribuire a apei potabile in zonele in care apa infestată pune in pericol viața multor copii, grija pentru soarta copiilor care trăiesc în bidonvilluri, sau in zonele afectate de război. Exploatarea muncii copiilor, discriminarea rasială, situația copiilor care suferă de pe urma violenței sint, de asemenea, probleme spre rezolvarea cărora își indreaptă atenția UNICEF.

Exprimindu-și increderea in capacitatea sa, in 1979, UNICEF a fost desemnat de către Organizația Națiunilor Unite să coordoneze activitățile desfășurate in lume cu prilejul Anului Internațional al Copilului, care a generat o serie de inițiative valoroase privind imbunătățirea statutului social al copilului.

Conștient de valoarea pe care o are tinăra generație in dezvoltarea fiecărei țări, UNICEF s-a implicat și in pregătirea Anului Internațional al Tineretului, prin organizarea unor acțiuni in favoarea copiilor și tineretului, pentru imbunătățirea condițiilor de viață, educație și formare a acestora incă de cind se nasc. Între principalele obiective spre care Fondul Națiunilor Unite pentru Copii își indreaptă atenția in prezent se află: vaccinarea universală a copiilor, pină in anul 1990, contra unor boli grave precum paludismul, tetanosul, difteria, variola și tuberculoza. Un alt obiectiv este cel exprimat de genericul „Sănătate pentru toți in anul 2000".

Astăzi, umanitatea devine tot mai conștientă că apărarea păcii este indestructibil legată de apărarea intereselor copiilor, ale tinerei generații, pentru că numai in condiții de pace acestea pot fi satisfăcute corespunzător.

Pentru asigurarea dreptului la viață și la dezvoltare al copiilor, al tineretului, al tuturor popoarelor e nevoie de pace. De aceea se impun măsuri concrete pentru dezarmare, in primul rind dezarmare nucleară, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră. Se impun măsuri concrete pentru asigurarea unei păci trainice ca o condiție fundamentală pentru formarea și dezvoltarea multilaterală a tinerei generații, viitorul insuși al fiecărei națiuni, al intregii umanități.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2										■	
3				■							
4					■					■	
5				■					■		
6			■					■			■
7		■				■					
8							■		■		
9			■								

Ora de chimie

ORIZONTAL: 1) Amenajate și dotate cu vase și aparatură necesare analizelor chimice. 2) Cicluri nesaturate în chimia organică. 3) Oxid de calciu; Element chimic folosit la construcția celulelor fotoelectrice pentru radar. 4) Trecut cu vederea; Orz încolțit, conținînd amilază, enzimă sub acțiunea căreia se formează, din amidon, dizaharidul maltoza. 5) Mamifer din Tibet; Grafitul din... lemn! (pl.). Pește... scos din H_2O! 6) Stronțiu; Piatra de-ncercare... la chimie! (pl.). Pămînt și H_2O! 7) Valență... la apă! (abr.). A descoperit radioactivitatea indusă. 8) Curs de apă la care substanțele toxice și radioactive au fost îndepărtate și inactivate; Azot și sulf. 9) Radiu. Acoperit cu un strat dintr-un metal prețios.

VERTICAL: 1) Renumit învățat francez, unul din fondatorii chimiei moderne. 2) Specialist în prelucrarea cuprului; Protoactiniu. 3) Acid slab, cu proprietăți dezinfectante; Vanadiu și Uraniu. 4) Cromat... la mijloc! Metal prețios (fem.). 5) Par întors; Ține de o moleculă gram. 6) „Sistemul lui Bohr"; Tîrg. 7) Gigant chimic în combinație tetravalentă. 8) Măsuri vechi de capacitate; Insuliță lîngă Noua Caledonie. 9) Acesta (pop. inv.); Iridiu. 10) Bază în chimia organică. 11) Cuptor de laborator. Răsărit.

CUVINTE RARE: UEN

Subredacția „Cutezătorii", jud. Vîlcea

* * *

CARE ESTE DRUMUL LUI OBLIO PÎNĂ LA OMUL-INDICATOR?

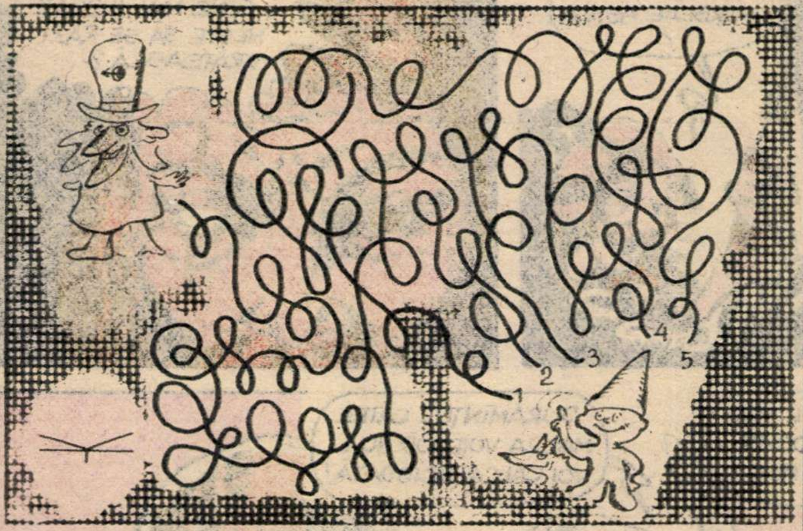

CONCURSUL

Arena matematicienilor

Etapa a III-a

5) De la Pămînt la stele. Se știe că steaua cea mai apropiată de Terra este denumită Alfa și ea face parte din constelația Centaurului. Steaua se mai numește și Proxima Centauri, găsindu-se la o distanță de aproximativ 40 208 400 000 000 km față de Pămînt.

Cît timp i-ar trebui unui avion de pasageri ca să ajungă pînă acolo, considerînd că aceste avioane (cu reacție) circulă cu o viteză de 900—1 000 km pe oră?

Trunchi de piramidă

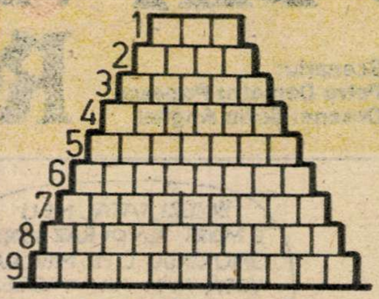

ORIZONTAL: 1) Personaj sadovenian în „Oameni din lună"; 2) O rază de lumină; 3) Afluent al Bistriței moldovenești, renumit prin cheile sale pitorești; 4) Realizată; 5) Loc destinat staționării autovehiculelor; 6) Chibzuit; 7) Veche provincie istorică românească, situată în nordul țării; 8) Purtătorul în evul mediu al unei sulițe deosebite; 9) Executarea tot mai grăbită a unei bucăți muzicale

Aristofan, marele dramaturg al antichității, a scris 44 de comedii. Într-una din ele, jucată și astăzi cu succes, autorul condamnă războiul, chemînd la abolirea lui. Care este titlul acestei piese?

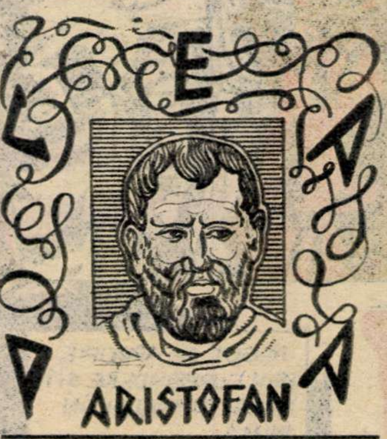

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMARUL TRECUT

PRINTRE OAMENI: 1) Delicatețe 2) Om. Lume Od. 3) Seneca. O.N.U. 4) Tria. Nimic. 5) O.I.M. Tata. 6) Eternă. Tz. 7) Sag. Aa. 8) Știri. Og 9) K.E. Onora. 10) Înțelegeri.

ȘAH: 1.C:e5 N:e2 2.Cd7+ Re8 3.Cb8+ c6. 4.Cd6+ Rf8. 5.Cd7 mat (așa-zisul „mat Légal" de acum aproape 200 de ani; în partida de față este reluat faimosul mat în varianta sa modernă de către marele maestru internațional Miguel Najdorf, într-un simultan la Buenos Aires, în 1942).

CU LINIA ȘI CREIONUL

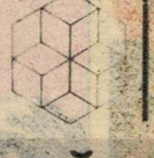

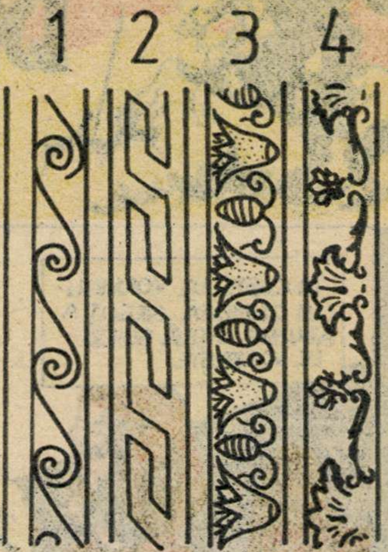

ÎN DESEN APAR ORNAMENTE INDIENE, ROMANE, EGIPTENE ȘI GRECEȘTI. ÎN CE ORDINE?

CRIPTOGRAFIE TEMPORALĂ

(10, 6, 3, 2, 6)

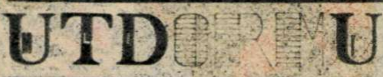

TICUȚĂ CEL UITUC

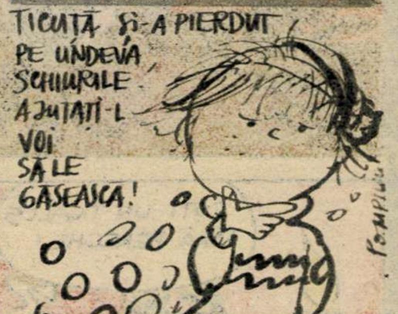
TICUȚĂ ȘI-A PIERDUT PE UNDEVA SCHIURILE
AJUTAȚI-L VOI SĂ LE GĂSEASCĂ!
POMPILIU

Foto: M. NIEDL

Nota zece la teză

COPERTA NOASTRĂ

Ce v-a plăcut din acest număr?

Ce mai doriți să publicăm?

CUTEZĂTORII 50 Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA

Responsabil de număr: ION CRÎNGULEANU

Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: IOAN MIHAESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfr București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1 50 lei

DE DIN VALE DE ROVINE

Scenariu:
Petru Demetru Popescu
Desene: Sorin Anghel

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT:

Mircea cel Mare își dă seama de uneltirile vornicului și-l provoacă la luptă. Vornicul moare străpuns de paloșul voievodului. Ursea o ia pe Mălina sub ocrotirea sa.

10

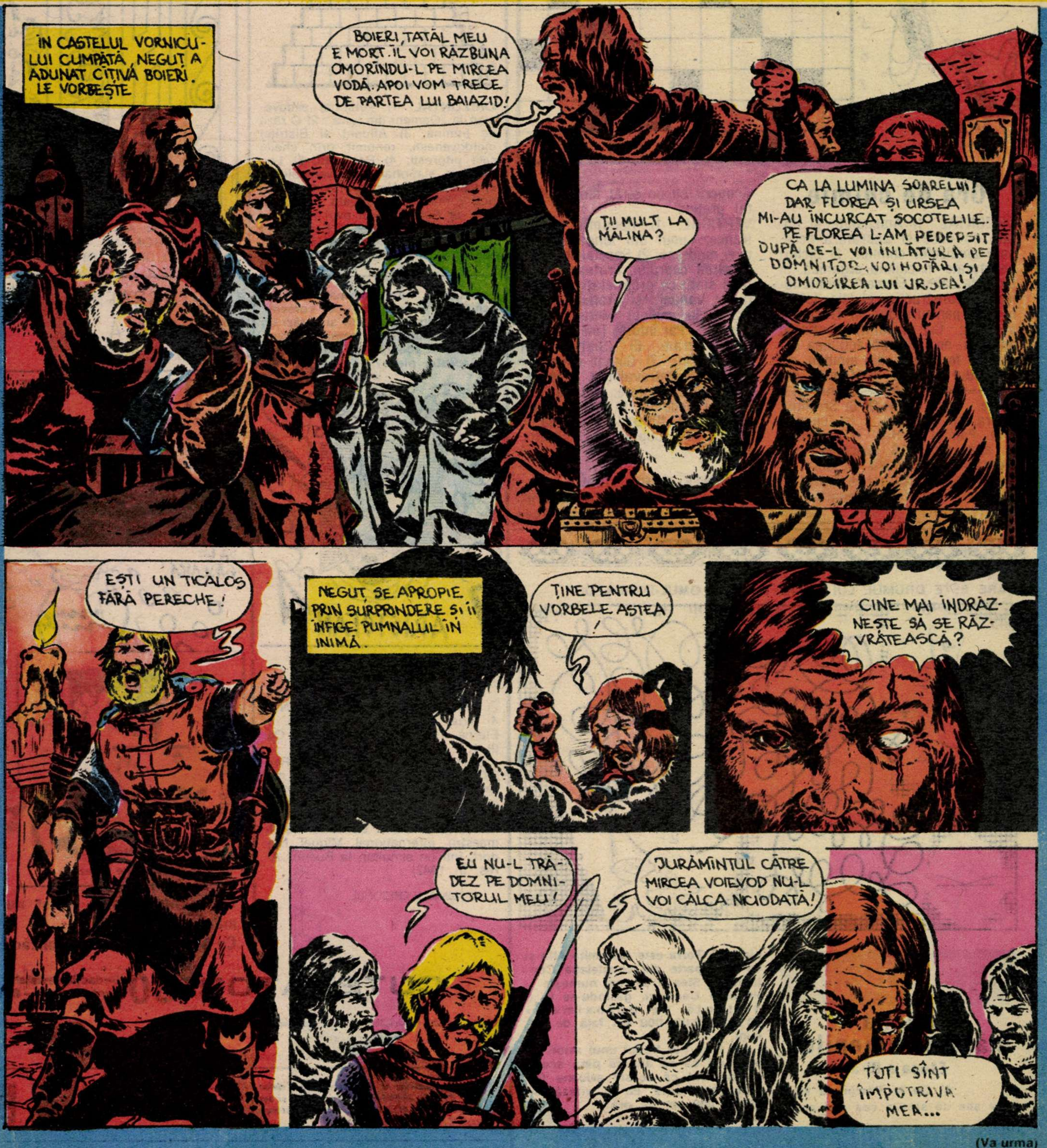
ÎN CASTELUL VORNICULUI CUMPĂTĂ, NEGUȚ A ADUNAT CÎTIVA BOIERI. LE VORBEȘTE
BOIERI, TATĂL MEU E MORT. ÎL VOI RĂZBUNA OMORÎNDU-L PE MIRCEA VODĂ. APOI VOM TRECE DE PARTEA LUI BAIAZID!
ȚII MULT LA MĂLINA?
CA LA LUMINA SOARELUI! DAR FLOREA ȘI URSEA MI-AU ÎNCURCAT SOCOTELILE. PE FLOREA L-AM PEDEPSIT. DUPĂ CE-L VOI ÎNLĂTURA PE DOMNITOR, VOI HOTĂRÎ ȘI OMORÎREA LUI URSEA!
EȘTI UN TICĂLOS FĂRĂ PERECHE!
NEGUȚ SE APROPIE PRIN SURPRINDERE ȘI ÎI ÎNFIGE PUMNALUL ÎN INIMĂ.
ȚINE PENTRU VORBELE ASTEA!
CINE MAI ÎNDRĂZNEȘTE SĂ SE RĂZVRĂTEASCĂ?
EU NU-L TRĂDEZ PE DOMNITORUL MEU!
JURĂMÎNTUL CĂTRE MIRCEA VOIEVOD NU-L VOI CĂLCA NICIODATĂ!
TOȚI SÎNT ÎMPOTRIVA MEA...

(Va urma)

51

JOI, 18 DECEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 1002)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

> ***Putem spune că dispunem de o clasă muncitoare, o țărănime și intelectualitate cu înalte cunoștințe profesionale și tehnice — și tocmai pe această bază am putut obține realizările din ultimii ani și din acest an și ne putem propune obiectivele destul de importante pentru anul viitor și pentru întregul cincinal, pînă în 1990.***
>
> ***NICOLAE CEAUȘESCU***

Viața politică a țării a fost marcată, din prima zi a săptămînii trecute, de evenimente de o deosebită importanță pentru dezvoltarea economico-socială a țării.

Întrunite în ședințe plenare, Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Comitetul Central al Organizației Democrației și Unității Socialiste, Consiliul Național al Oamenilor Muncii, și apoi, în zilele de 9 și 10 decembrie, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român au dezbătut și aprobat planurile și programele privind dezvoltarea economico-socială a patriei, în ritm susținut, în anul viitor, precum și alte programe de o mare însemnătate privind înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului pentru această perioadă. Marea Adunare Națională, organul suprem al puterii de stat, în zilele de 11 și 12 decembrie, prin votul unanim al deputaților, a investit cu putere de lege aceste importante documente pentru dezvoltarea patriei în cel de-al doilea an al actualului cincinal.

Marile forumuri ale conducerii societății noastre au reliefat rolul determinant al tovarășului Nicolae Ceaușescu la elaborarea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, contribuția sa hotărîtoare la fundamentarea importantelor documente ce au fost dezbătute și adoptate, ale căror prevederi asigură realizarea neabătută a mărețelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea patriei noastre în viitorul an al actualului cincinal. Reprezentanții oamenilor muncii în organismele democrației noastre socialiste, în înaltele forumuri de partid și de stat au evidențiat strălucita activitate a conducătorului partidului și statului nostru dedicată consolidării păcii în lume, aportul său inestimabil la soluționarea constructivă a problemelor complexe ce confruntă omenirea, la realizarea unui climat de destindere, securitate, înțelegere și colaborare între state.

Participanții la dezbateri au dat expresie, totodată, prețuirii deosebite a întregului nostru popor față de activitatea desfășurată de tovarășa Elena Ceaușescu, eminent om politic, savant de renume mondial, în elaborarea și înfăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială a patriei, pentru înflorirea necontenită a științei, învățămîntului și culturii românești.

Magistralele cuvîntări rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, în organismele reprezentative ale democrației noastre socialiste, precum și în Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, cuprind o profundă analiză științifică a întregii noastre activități economico-sociale din acest an, noi și strălucite teze, orientări și indicații privind dezvoltarea patriei noastre în cel de-al doilea an al cincinalului.

Rezultatele bune obținute în anul 1986 în toate domeniile – printre care ritmul de creștere a industriei cu 7 la sută, sporirea productivității muncii, a venitului național, reducerea cheltuielilor materiale, obținerea, în agricultură, a celei mai mari producții de cereale din istoria țării –, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, demonstrează justețea hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului, a planurilor și programelor ce au fost adoptate în aceste zile cu privire la dezvoltarea economiei noastre naționale, a forțelor de producție, a științei, culturii, învățămîntului, la ridicarea, pe această bază, a gradului general de civilizație, a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor.

Obiectivele planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială pe 1987, a apreciat secretarul general al partidului, sînt rodul gîndirii creatoare a tuturor oamenilor muncii, a întregului nostru popor și ele corespund pe deplin bazei tehnico-materiale de care dispune societatea noastră, forței puternicelor colective de oameni ai muncii din toate sectoarele de activitate.

În îndeplinirea acestor obiective, a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, problemele de bază în toate domeniile sînt cele legate de modernizarea instalațiilor și tehnologiilor, de organizarea științifică a muncii în toate sectoarele de activitate, de reducerea, pe această bază, a consumurilor materiale, energetice și de creștere puternică a productivității muncii. Va trebui să se acorde, de asemenea, o mai mare atenție problemelor calității și nivelului tehnic al producției, pregătirii cadrelor și forței de muncă, perfecționării și îmbunătățirii activității de conducere, de organizare a întregii activități, de creștere a răspunderii, a spiritului revoluționar de muncă, intensificării activității politico-educative.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a referit pe larg la creșterea nivelului general de viață al poporului nostru, arătînd că în acest cincinal se va încheia practic construcția de locuințe în orașe și că, încă din 1987, se va începe mai activ modernizarea satelor și comunelor patriei.

Subliniind semnificațiile referendumului de la 23 noiembrie în cadrul căruia poporul nostru a hotărît să treacă la acțiuni concrete în direcția dezarmării, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că România socialistă va acționa și în continuare pentru a se instaura o lume fără arme și fără războaie, o lume a păcii și colaborării egale între toate națiunile.

Participanții la înaltele forumuri ale conducerii societății noastre au hotărît ca tezele, ideile și orientările formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii noastre socialiste, să stea la baza întregii activități a poporului nostru, exprimîndu-și voința nestrămutată, în numele tuturor cetățenilor țării, de a acționa strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, pentru continua înflorire a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

> *Avem un puternic partid revoluţionar şi, mai presus de toate, avem un minunat popor care, în întreaga sa istorie milenară, nu s-a plecat niciodată în faţa asupritorilor, a luptat şi a dat cele mai mari sacrificii pentru a-şi păstra fiinţa, pentru a-şi apăra existenţa, iar astăzi urmează cu încredere politica Partidului Comunist Român, care răspunde pe deplin intereselor vitale ale întregii naţiuni, ale asigurării viitorului fericit al patriei noastre. Toate acestea ne dau tot dreptul să privim cu încredere viitorul patriei, victoria socialismului şi comunismului pe pămîntul României!*
>
> *NICOLAE CEAUŞESCU*

PATRIA, PARTIDUL, POPORUL- VALORI FUNDAMENTALE ALE IDEALULUI NOSTRU COMUNIST

Viaţa poporului nostru se orînduieşte în jurul unor mari idealuri, a unor valori supreme care îi mobilizează energiile, care îl insufleţesc în întreaga sa operă de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism. Între aceste valori ale muncii şi eforturilor constructive ale generaţiilor de astăzi, la loc de seamă se înscriu patria, partidul şi poporul.

Patria este spaţiul geografic în care ne-am născut şi trăim. Ea este vatra pe care au trăit şi au muncit, au luptat şi au visat înaintaşii noştri, într-o multimilenară curgere a timpului. Legăturile noastre cu pămîntul patriei sînt profunde, trainice, căci adînci şi puternice ne sînt rădăcinile pe aceste meleaguri pe care se ridică măreţi Carpaţii, pe care le îmbrăţişează brîul albastru al Dunării, pe care le sărută apele Mării Negre. Aici, generaţiile care ne-au premers au înscris în marea carte a trecutului nenumărate nume de locuri ce reprezintă nepieritoare mărturii ale vitejiei şi eroismului românesc, simboluri mereu vii ale tăriei pe care o dau unui neam idealurile dreptăţii şi libertăţii sociale, ale independenţei şi unităţii naţionale. Aici, an după an şi secol după secol, am făcut glia să rodească, am împodobit-o potrivit cu felul nostru de a simţi şi a gîndi, cu dragostea noastră de frumos, cu nevoia noastră de adevăr, de cinste, de omenie; aici am clădit şi, de atîtea ori, am reclădit, atunci cînd ne-au încercat vicisitudinile veacurilor. Patria este, aşadar, acest pămînt strămoşesc încărcat de istorie; ea este, deopotrivă, vatra pe care astăzi, în cea mai rodnică dintre epoci — **Epoca Nicolae Ceauşescu** — am făurit şi făurim o economie unitară, armonioasă, dinamică, aptă să pună deplin în valoare bogăţiile naturale ale ţării, marile noastre resurse de creaţie; este vatra pe care înălţăm astăzi chip nou şi mîndru de ţara, arătînd lumii ce puteri creatoare sălăşluiesc într-un popor liber şi stăpîn pe soarta sa, care îşi făureşte conştient şi demn prezentul şi viitorul.

Partidul, fiinţă din marea fiinţă a poporului, s-a plămădit din marea nevoie de dreptate şi libertate a acestuia, din acuta necesitate a transformării revoluţionare a societăţii româneşti. Întreaga sa existenţă glorioasă stă mărturie slujirii neabătute a supremelor aspiraţii şi idealuri ale poporului, identificării sale cu cele mai profunde năzuinţe ale celor ce muncesc. Îndelungata istorie a partidului este o istorie a eroismului, neînfricării şi dîrzeniei, în lupta pentru înlăturarea rînduielilor întemeiate pe exploatare şi asuprire, pentru edificarea unei lumi mai bune şi mai drepte pe pămîntul străbun al patriei. Astăzi, partidul nostru este mai puternic ca oricînd, el îndeplinindu-şi cu strălucire misiunea istorică ce şi-a asumat-o — aceea de a conduce poporul pe calea făuririi civilizaţiei socialiste şi comuniste.

Comuniştii au fost şi sînt cei mai buni dintre fiii poporului; cei ce la locul lor de muncă acţionează cu hotărîre pentru împlinirea exemplară a politicii partidului. Statornici promotori ai spiritului revoluţionar, oameni ai unităţii dintre cuvînt şi faptă, înalte exemple de muncă şi viaţă — aceştia sînt comuniştii.

Înconjurat cu neţărmurită dragoste, urmat cu încredere de întreaga noastră naţiune, partidul este astăzi centrul vital al societăţii româneşti, forţa politică de la care iradiază, aşa cum sublinia tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** lumina şi energia care pun în mişcare întregul angrenaj social; partidul este astăzi cu adevărat inima de aur, mereu tînără a naţiunii noastre.

Poporul român este astăzi o mare şi strîns unită familie; milioanele de conştiinţe care o formează sînt sudate prin acelaşi gînd, prin aceeaşi voinţă, prin acelaşi ideal — a asigura necontenita propăşire şi demnitate a patriei socialiste.

Pe temelia de nezdruncinat a unităţii sale, poporul român a înfăptuit, cu deosebire în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, cele mai cutezătoare programe de dezvoltare economico-socială a patriei, a străbătut un lung şi glorios drum, asigurînd ascensiunea neîntreruptă a ţării spre culmile civilizaţiei socialiste şi comuniste. În toţi aceşti ani, urmînd cu neabătută încredere partidul pe strălucitul său conducător tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** poporul român a dat şi dă măsura deplină a forţei sale de creaţie istorică, a marilor sale resurse de energie, de abnegaţie, de dăruire pentru triumful idealului comunist.

Poporul român înfăptuieşte acum visul cel mai înalt al înaintaşilor — acela de a-şi făuri el însuşi destinul, astăzi în societatea românească făurindu-se cadrul instituţional care asigură participarea nemijlocită a tuturor cetăţenilor patriei la conducerea vieţii obşteşti, la elaborarea şi înfăptuirea strategiilor de dezvoltare economico-socială, a întregii politici interne şi externe a partidului şi statului nostru. O elocventă expresie a acestei realităţi a reprezentat-o marele referendum de la 23 noiembrie 1986, cînd, în cadrul celei mai largi consultări democratice din întreaga noastră istorie, poporul român s-a pronunţat într-o impresionantă unitate de gînd şi voinţă pentru reducerea cu 5 la sută a cheltuielilor, armamentelor şi efectivelor militare ale ţării noastre, nouă şi strălucită iniţiativă de pace a României socialiste, a preşedintelui **Nicolae Ceauşescu.**

Patria, partidul, poporul sînt astăzi în societatea românească supreme valori; acestea dau sens înalt statornicei noastre activităţi consacrate înfăptuirii idealului comunist, idealul pe care încă de la făurirea sa partidul l-a propus poporului. A forma şi a dezvolta vii şi puternice sentimente de dragoste faţă de patria socialistă, faţă de partid şi popor reprezintă o înaltă îndatorire a tuturor factorilor educaţionali, constituie un obiectiv fundamental al întregii activităţi politico-educative din ţara noastră.

Vom încheia trimestrul cu rezultate bune, dar sîntem hotărîți să le îmbogățim în trimestrul următor!

1

2

CAMPIONI AI EXIGENȚEI PIONIEREȘTI!

3

În curînd, cu o bucurie triumfătoare, veți privi în carnetul de elev linia verticală a mediilor frumoase, ce se înalță asemenea unui copac minunat și roditor.

Fiecare trimestru își are rolul său, dar primul semnalează fermitatea, energia cu care a pornit fiecare pe drumul învățăturii, încă din prima zi de școală. Acum, cînd acest prim trimestru se apropie de sfîrșit, **te poți declara mulțumit de rezultatele obținute?** Într-un asemenea moment, ai întrebărilor, am făcut cunoștință cu pionierii din clasa a VII-a B, de la **Școala nr. 26** din municipiul **Piatra Neamț**. Cum se întîmplă de obicei, lor le-a făcut plăcere să ni-i prezinte pe colegii cu care se mîndresc: **Anda Petrariu, Dinu Chirica, Cecilia Iftimie, Laura Tîrcă, Simona Timofte, Robert Tutoveanu, Raluca Ruczuly, Titel Tureatcă, Bogdana Bîrzu, Vasile Burlacu** ș.a. Deci, nu puțini... Cu toate acestea, la întrebarea noastră: „Sînteți mulțumiți de rezultatele obținute?", ei ne răspund pe rînd, că nu pot fi mulțumiți de cum au învățat. În toată clasa, cu greu descoperi un pionier care să spună că e pe deplin mulțumit de rezultatele obținute. Parcă Cecilia Iftimie s-ar declara mulțumită, dacă spune: „Rezultatele mele sînt foarte bune". Ne uităm în catalog și vedem că ea deține șiraguri sclipitoare de 10. Și nu numai ea... Dar tot Cecilia adaugă: „La matematică nu mai aveam cum să sper aceeași medie maximă, sper să am 9..." „La pretențiile tale, nu poți să fii mulțumită", se aud voci din clasă. Dar Dinu Chirica poate să fie mulțumit, totuși, intervenim noi. El, însă, nu se grăbește să se declare mulțumit. Și-a impus să muncească în așa fel, încît să obțină un premiu pe țară la concursul de matematică. El, ca și alți colegi din clasă, gîndesc că-și pot exprima mulțumirea deplină, după cum vor învăța și în trimestrele următoare: cu toții! Pentru că propria mulțumire poate fi deplină cînd obții rezultatele dorite, nu numai tu, ci și colegii tăi, așa cum ne spune Bogdana Bîrzu, una dintre cele mai inimoase, din clasă.

Urcuș continuu

..Este un punct de vedere, pentru care **Anda Petrariu**, comandanta detașamentului, împreună cu colaboratorii ei, a acționat energic. Această fetiță blondă, pe cît e de gingașă la înfățișare, pe-atît e de tenace, harnică și isteață. Aflăm că și acasă, unde mai are trei frați, este „sufletul gospodăriei". Ea ne răspunde la întrebare, cu o apreciere retrospectivă critică: „Anul școlar trecut detașamentul nu a obținut rezultate foarte mulțumitoare, promovabilitatea a fost de 98 la sută. (Aflasem însă, că această clasă are numărul cel mai mic de elevi mediocri, în rîndul claselor paralele, că există în detașament o emulație la învățătură, spirit de echipă, colegialitate). În acest an școlar Anda și colegii ei consideră că vor avea un motiv de mulțumire, dacă promovabilitatea va deveni de sută la sută. Cele două colege, Liliana D. și Loredana O. (care mărturiseau că pentru ele e o „performanță" să urce cu un punct, de la 4 la 5 și de la 5 la 6) ajutate cu înțelegere de Anda, cît și de Laura Tîrcă și Mihaela Gălușcă, străduindu-se ele înseși să se autodepășească, au reușit să parcurgă cu bine și „ultima sută de metri" a trimestrului. Acum promovabilitatea la a VII-a B se anunță de sută la sută!

Note mici învinse cu succes

Geanina Acatrinei, într-o zi din acest trimestru școlar, la o lucrare de algebră a fost notată cu... 6! Dar iat-o, veselă, înconjurată sărbătorește de colegi, cînd a reușit să contracareze acel mediocru 6, cu doi de 10, la algebră și geometrie. Eșecul dinainte se datora faptului că nu lucrase îndeajuns acasă. **Robert Tutoveanu** a luat singurul 6 „din cariera lui de elev", Laura Tîrcă „s-a trezit" cu o notă mică la lucrarea de istorie. „Din această întîmplare — ne mărturisește ea — am tras concluzia că trebuie să înveți zi de zi, lecție de lecție". Concluzie pe care caută să și-o impună, măcar de acum înainte și cîțiva colegi isteți, dar comozi și superficiali, cum recunosc ei înșiși. Dintre aceștia, **Daniel Alecse. Carmen Boston, Dan Manicate, Laura Bîrgăoanu** și-au propus să învețe astfel, incît să atingă și piscul notei 10. După cum și **Claudia Harabagiu,** fată isteață, de altfel, a hotărît să lupte în trimestrele următoare cu „neastîmpărul" în voia căruia s-a cam lăsat la orele de curs.

4

Așadar, clasa a VII-a B se pregătește să încheie primul trimestru cu note mai bune ca anul trecut. Dar cu toții sînt hotărîți ca în viitor acestea să fie și mai bune. Prietenii noștri au descoperit că nu este deloc ușoară clasa a VII-a. În urma experiențelor încercate și-au dat seama că trebuie să-și reorganizeze mai judicios programul zilei. Să aibă un dialog mai aprofundat dedicat învățăturii, autodepășirii, autocunoașterii.

M. MICU

Foto: VASILE TOFAN
C.P.Ș.P. Piatra Neamț

1. Ei sînt fruntașii!
2. Alina Boboc, de la „Semaforul" școlii îi ia un interviu Andei, despre învățătură.
3. Geanina, victorioasă!
4. Efort pe „ultima sută de metri"... a trimestrului!
5. Fii atentă, Claudia!

5

TELEGRAMĂ ADRESATĂ TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU,

secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România

Mult iubite şi stimate
tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

În numele pionierilor şi şoimilor patriei, al milioanelor de copii ai României socialiste, noi, participanţii la plenara Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, vă adresăm, din adîncul inimilor, cele mai alese sentimente de profundă dragoste şi neţărmurită recunoştinţă pe care le nutrim faţă de Dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, mulţumindu-vă fierbinte pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură ce ne sînt asigurate, pentru atenţia şi grija părintească cu care ne înconjuraţi permanent, în vederea creşterii şi formării noastre ca fii destoinici ai patriei şi partidului, constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului în România.

Gîndul nostru, al celor mai tinere generaţii ale patriei, se îndreaptă cu aleasă dragoste, stimă şi deosebit respect către tovarăşa academician Elena Ceauşescu, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim viceprim-ministru al guvernului, preşedintele Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţămîntului, militant de seamă al partidului şi statului nostru, care desfăşoară o prestigioasă activitate revoluţionară consacrată înfloririi României socialiste, dezvoltării continue a ştiinţei, învăţămîntului şi culturii în patria noastră.

În lumina hotărîrilor Congresului al XIII-lea al P.C.R. cu privire la educarea comunistă, patriotică, revoluţionară a tinerei generaţii, a orientărilor şi indicaţiilor Dumneavoastră, mult iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, de a acţiona neabătut pentru a deveni oameni cu o înaltă conştiinţă socialistă, de a ne pregăti încă de pe acum să muncim şi să trăim în chip comunist, plenara Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor a analizat şi dezbătut cu exigenţă, în spirit critic şi autocritic, preocuparea Organizaţiei Pionierilor şi Organizaţiei Şoimii Patriei pentru formarea şi dezvoltarea multilaterală la copii a conştiinţei moral-civice, a trăsăturilor caracteristice omului nou, pentru creşterea rolului educativ al activităţilor organizate în cadrul Festivalului Naţional al muncii şi creaţiei „Cîntarea României“ şi al competiţiei sportive naţionale „Daciada“.

Urmînd indicaţiile şi orientările Dumneavoastră, mult stimate tovarăşe secretar general, privind ridicarea întregului învăţămînt românesc la un nivel superior, pentru ca acesta să devină un învăţămînt revoluţionar care să servească poporul, cauza socialismului şi comunismului, purtătorii cravatei roşii cu tricolor nu precupeţesc nici un efort pentru însuşirea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, ale cunoaşterii umane, împletesc strîns învăţătura cu producţia şi cercetarea, fiind convinşi că numai muncitorii şi specialiştii cu o înaltă calificare, cu o pregătire multilaterală vor putea să asigure realizarea măreţelor programe de dezvoltare economico-socială a patriei.

Caldele îndemnuri pe care ni le adresaţi permanent de a învăţa şi munci cu dăruire şi abnegaţie, de a ne forma multilateral, ne mobilizează în realizarea la un nivel calitativ superior a principalei noastre îndatoriri patriotice — învăţătura, în creşterea răspunderii faţă de propria noastră pregătire pentru muncă şi viaţă — atitudine nouă, revoluţionară ce izvorăşte din înţelegerea profundă a magistralei Dumneavoastră aprecieri că noi, copiii, sîntem viitorul de aur al naţiunii noastre socialiste.

Conştienţi că omul societăţii comuniste, ai cărei constructori vom fi, trebuie să aibă — aşa cum aţi cerut Dumneavoastră şi la recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român — un înalt nivel de pregătire profesională, tehnico-ştiinţifică şi culturală, să dea dovadă de competenţă şi pasiune revoluţionară în îndeplinirea sarcinilor încredinţate, sîntem hotărîţi să acţionăm cu responsabilitate sporită, împreună cu şcoala, cu Uniunea Tineretului Comunist şi cu ceilalţi factori educativi, sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid, pentru întărirea spiritului revoluţionar, militant în întreaga noastră activitate, pentru cultivarea la toţi copiii a dragostei faţă de muncă şi învăţătură, a dorinţei de a se forma ca oameni noi, constructori conştienţi şi devotaţi ai socialismului şi comunismului în patria noastră.

Trăind şi muncind în Epoca Nicolae Ceauşescu , perioada cea mai glorioasă din istoria multimilenară a ţării, crescînd odată cu măreţele ctitorii ale acestui timp eroic, copiii patriei au mereu vii în minte şi urmează luminosul model de abnegaţie şi dăruire comunistă, strălucitul exemplu al vieţii şi activităţii Dumneavoastră revoluţionare, mult iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, ctitorul României moderne, conducătorul înţelept al partidului şi statului nostru, ilustrul Erou al României socialiste şi al păcii.

Pionierii şi şoimii patriei, toţi copiii ţării, cadrele care le îndrumă activitatea îşi exprimă şi cu acest prilej adeziunea deplină la politica externă a partidului şi statului nostru, al cărei ferm şi neobosit promotor sînteţi Dumneavoastră, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, la noua şi strălucita iniţiativă de pace a României socialiste, a Dumneavoastră personal, privind reducerea de către ţara noastră cu 5 la sută, încă din acest an, a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare, act impresionant prin profundele şi amplele sale semnificaţii politice şi umaniste. Hotărîrea de pace a întregului popor, exprimată atît de elocvent la referendumul de la 23 noiembrie, reprezintă şi opţiunea fierbinte a celei mai tinere generaţii a patriei pentru o lume a păcii, lipsită de arme şi războaie, pentru viitorul luminos al copiilor, al întregii umanităţi.

Exprimîndu-ne, încă o dată, vibrantul şi înălţătorul omagiu, sentimentele de aleasă dragoste şi recunoştinţă ale pionierilor şi şoimilor patriei faţă de Dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, cele mai vii mulţumiri ale tinerelor vlăstare din România socialistă pentru copilăria lor fericită, ne angajăm să facem totul, să învăţăm şi să muncim necontenit pentru a deveni fii de nădejde ai patriei, partidului şi poporului, muncitori şi specialişti cu o temeinică pregătire, oameni cu o înaltă conştiinţă socialistă, patriotică, revoluţionară, capabili să ridice scumpa noastră patrie pe cele mai înalte culmi ale progresului şi civilizaţiei, ale orînduirii comuniste.

PARTICIPANŢII LA PLENARA CONSILIULUI
NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

Plenara Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor

Sîmbătă, 13 decembrie a.c., a avut loc, în Bucureşti, plenara Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor care a analizat activitatea politico-educativă desfăşurată în rîndul pionierilor, şcolarilor şi şoimilor patriei pentru formarea şi dezvoltarea multilaterală la copii a conştiinţei moral-civice, a trăsăturilor caracteristice omului nou, pentru creşterea rolului educativ al activităţilor organizate în cadrul Festivalului Naţional „Cîntarea României“ şi al „Daciadei“, în lumina documentelor Congresului al XIII-lea al P.C.R., a orientărilor şi indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, cu privire la educarea comunistă, revoluţionară a tinerei generaţii.

Dezbătînd cu exigenţă activitatea desfăşurată de consiliile şi comandamentele pionereşti, plenara a adoptat măsuri de îmbunătăţire a întregii munci politico-educative şi organizatorice de formare a celei mai tinere generaţii în spirit revoluţionar, de înfăptuire la un nivel calitativ superior a sarcinilor ce revin organizaţiilor de copii în domeniul formării omului nou, înaintat al societăţii noastre.

În încheierea lucrărilor, într-o atmosferă de puternic entuziasm şi angajare patriotică, participanţii la plenară au adresat o telegramă tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România.

VĂ OFERIM O NOUA RUBRICA INTITULATA „COPIII ȘI ARTELE

• COPIII ȘI ARTELE • COPIII ȘI ARTELE • COPIII ȘI ARTELE •

Atenție, filmăm!

Miini sigure modelează lutul cu gesturi gingașe. Culori vesele se așază peste formele ce-au prins contur. Flăcări de un roșu aprins, cărămiziu dau tărie frumuseții. Și, deodată, ca prin farmec, apare vasul de o rară delicatețe...

Cînd proiecția ia sfîrșit și în sală se face lumină, copiii se uită îmbujorați unii la ceilalți.

— Ura! Am reușit! se bucură ei.

— Lumina, culorile sînt aproape perfecte, observă operatorul.

— E firească și mișcarea, adaugă regizorul.

— Nici sonorul nu-i rău..., ține să precizeze sunetistul.

Sînt cu toții de acord c-au făcut un film, nu numai documentar — despre activitatea colegilor de la cercul de ceramică — ci și artistic.

— E frumos să fii modest, dar cînd un lucru realizat de tine este de bună calitate — în primul rînd tu trebuie să-ți dai seama. Așa cum e normal să-ți observi și să-ți recunoști stîngăciile, nerealizările...

Băiatul care ne vorbește cu atita seriozitate deține experiența a patru ani de activitate în cadrul cineclubului *„Cibinium“* **de la** *Casa pionierilor și șoimilor patriei* **din** *Sibiu.* **Se numește** *Adrian Panțuru* **și este pionier în clasa a VII-a B la Școala nr. 20. Colegul său de clasă și de pasiune,** *Răzvan Rada,* **il aprobă din priviri. Amîndoi, împreună cu** *Cosmin Răduț,* **cu** *Mihai Lepădat,* **cu** *Daniela Neag,* **cu** *Mirela Berghezan,* **cu alți cîțiva copii formează, de-acum, o adevărată echipă de filmare în care fiecare știe ce are de făcut. Mai întîi caută idei. Cît mai multe idei! Apoi selectarea și transpunerea acestora în scenariu pe care... tot ei îl scriu! Urmează alegerea artiștilor, a cadrelor. De multe ori, le place să fie și ei interpreți.**

Îi întrebăm dacă își amintesc vreo întîmplare cu haz din timpul filmărilor.

— De obicei, hazul vine mai tîrziu, după ce trece momentul. În timpul filmărilor vrem să fim cît mai concentrați. Și poate chiar de aceea ni s-a putut întîmpla să lucrăm o zi întreagă... fără peliculă în aparat! Nu ne venea nici unuia să recunoaștem că sîntem vinovați de o asemenea „scăpare“. Atunci eram foarte necăjiți. Acum, însă, rîdem cu poftă de acest episod, amintindu-ne de cîtă „vervă“ risipisem în van cu toții, în fața aparatului gol.

...Ni se proiectează cîteva filme — dintre cele 160 create pînă acum de către pionierii sibieni. Profesorul îndrumător, *Marcel Veltman,* **ne precizează că la cineclub, în fiecare an, se înscriu peste 120 de copii. Mulți dintre ei nu-l părăsesc nici cînd devin liceeni. Pregătirea teoretică, munca de filmare, lucrul în laborator, montajul reprezintă domenii aparte și totuși foarte strîns legate între ele. Pentru realizarea filmelor** *„Flori Sibiului“, „Mărturii ale marelui ev“* **și** *„Ecouri“,* **membrii cineclubului „Cibinium“ au întreprins, înainte de a începe filmarea propriu-zisă, o adevărată activitate de cercetare, de studiu, de cunoaștere a istoriei, a trecutului, a realizărilor din prezent.**

Pasiunea — împletită cu munca și cu talentul, cultivată cu dăruire și competență în cercul iubitorilor de imagine și de frumos — este răsplătită și încurajată, în fiecare an, de prestigioase diplome, premii, cupe, care umplu vitrina special amenajată în studio. Răsplata cea mai prețioasă însă o constituie bucuria de a putea pătrunde în lumea de vis și culoare a celei de a șaptea arte — cinematografia.

ELENA MĂNESCU

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI COPIII

POEZII

M. Eminescu

Cărți noi în edituri

Editura „Ion Creangă“

Pentru a vă satisface curiozitățile în ceea ce privește apariția cărților scrise pentru vîrsta voastră, ne-am adresat Editurii „Ion Creangă“ din București. Iată ce ne relatează scriitorul Viniciu Gafița, directorul ei:

• Ce titluri din creația scriitorilor clasici recomandați cititorilor?

Viniciu Gafița: *În primul rînd noi ediții de opere clasice: Eminescu, Sadoveanu, Șt. O. Iosif. Astfel de cărți sînt întotdeauna primite cu mare interes de către cititori.*

• Dar din creația poeților contemporani, ce noutăți veți oferi cititorilor în domeniul poeziei?

• *Vom trimite în librării cartea* **„Tot ce văd și tot ce este, mie-mi spune o poveste“** *de* **Emilia Căldăraru,** *autoare, care vă este cunoscută și din alte cărți pentru voi. La rîndul ei,* **Grette Tartler** *semnează o frumoasă carte de poezii intitulata* **„Școala și muzica“,** *iar poeții* **Elena Văcărescu** *și* **Lică Pavel** *vă fac cadouri de citit cărțile* **„Cîntec românesc“** *și respectiv* **„Numai zîmbet, numai soare“.**

• Pionierii citesc și foarte multe cărți de proză. Ce se anunță în acest domeniu?

• *Dintre cărțile de proză care vor apărea în editura noastră amintesc:* **„Iancu, soare trudit“** *de* **Ion Mărgineanu, „Copilul și pădurea“** *de* **P. Ghelmez, „Sceptrul lui Decebal“** *de* **Gligor Hașa, „Caietul de citire“** *de* **Crina Decuseară-Bocșan, „Dragoste de viață“** *de* **Jack London** *și* **„Orașele muzicii“** *de* **G. Sbârcea.**

• Dar în domeniul teatrului?

• *În curînd, va apărea volumul* **„Teatru pionieresc“,** *o carte care înmănunchiază texte ale unor reputați scriitori. Și încă ceva: sînt în pregătire două volume de teatru, dintre care unul pentru șoimii patriei.*

• Ca scriitor și editor, ce le transmiteți cititorilor acestor frumoase cărți și ai revistei noastre?

• *Le doresc sănătate multă și bucurii pentru succesele obținute în muncă, la învățătură, în toate activitățile lor frumoase și... preocupări cît mai multe pentru lectură! Editura „Ion Creangă“ îi îmbrățișează cu toate cărțile ei viitoare!*

Editura „Junimea“

De la Editura „Junimea“ din Iași ne sosesc următoarele vești:

Chiar în acest trimestru, veți fi în posesia unor cărți de mare interes cum ar fi: **„Povești“** *de* **Ioan Slavici“, „Între floare și izvor“** *de* **D. Grigoraș, „Micul detectiv“** *de* **Iosif Vișin** *și* **„Cînd adoarme o buburuză“** *de Lucia Olaru.*

POFTIȚI LA... TEATRU!

Zecile de mii de copii spectatori din București și din țară se vor reîntîlni, la Teatrul „Ion Creangă“, din București cu vestitul **„David Copperfield“** *de* **Charles Dickens** *și cu* **„Uite-l!... nu e!“** *– un scenariu muzical realizat de* **Mihaela Tonitza-Iordache** *după trei povestiri de Ion Creangă.*

De la Piatra Neamț ni se anunță o premieră: **„Sînziana și Pepelea“** *de* **Vasile Alecsandri,** *în care muzica și personajele vor atrage mii de spectatori.*

MIHAIL SADOVEANU

Editura Ion Creangă

Dragi cititori, rubrica pe care o inaugurăm astăzi vă este deschisă tuturor. Așteptăm de la voi sugestii și, desigur, informații cultural-artistice pentru a fi publicate în cadrul acesteia.

ION CRÎNGULEANU

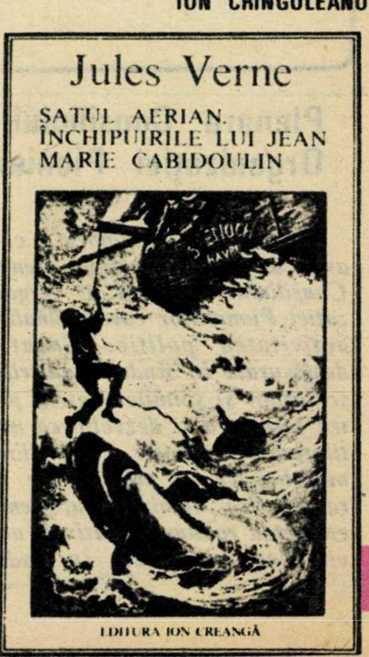

Jules Verne

SATUL AERIAN.
ÎNCHIPUIRILE LUI JEAN
MARIE CABIDOULIN

EDITURA ION CREANGĂ

INTERVIUL NOSTRU

Formații artistice în... premieră

Noua etapă – cea pe localitate – a actualei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României“ se apropie, iar pionierii ieșeni vor să fie, ca întotdeauna, la înălțime. **Despre noutățile cu care se prezintă ei în această mare competiție artistică ne-a vorbit Florin Fluturel, pionierul-locțiitor al președintelui C.N.O.P.**

– Mai întîi trebuie să vă spun că și noi, pionierii **Școlii** *din* **Mogoșești,** *ne-am bucurat de frumoase succese în edițiile precedente. Avem formații de tradiție (cu premii de tradiție!) precum echipa de dansuri populare sau montajul muzical-literar. De această dată vom „alinia“ în concurs 15 formații, între care trei în premieră: monolog, pantomimă și grup folk.*

— Grupul folk înființat și condus chiar de tine va cuprinde în repertoriu și compoziții proprii în... premieră?

– În această privință am emoții... Aș dori ca melodiile mele să fie cît mai frumoase, calde, sensibile, să emoționeze publicul.

— Dar ce alte noutăți sînt în județ?

– O inițiativă artistică de prim-plan aparține colegilor de la **Școala nr. 26** *din municipiu. Bucurîndu-se de o bună colaborare cu Opera română din Iași, ei au fost ajutați să-și realizeze un proiect îndrăzneț: montarea operetei „Fata moșului și fata babei“ de Florin Comișel. Între multele formații nou-apărute, se numără și orchestra de cameră și jocurile muzicale de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din* **Iași,** *montajul muzical-literar și brigada de la* **Ruginoasa,** *grupul UNICEF al* **Școlii nr. 13** *sau jocurile muzicale de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din* **Pașcani** *ș.a. Bineînțeles și formațiile noastre de tradiție, între care echipa de dansuri populare de la* **Gropnița** *sau cea de la* **Ruginoasa,** *fanfara și orchestra de muzică populară de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din* **Iași** *sînt decise să adauge palmaresului lor laurii noii ediții a festivalului.*

DIN ACTUALITATEA PIONIEREASCĂ

Ritm

Membrii cercului literar de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Botoșani** i-au invitat de curînd pe colegii lor de la cercurile cu același profil, din toate școlile municipiului, să participe la un concurs literar inițiat de ei în colaborare cu secțiunea pentru copii a Bibliotecii județene și intitulat „Idealul de pace în creația literară“ ● **Pentru pionierii Liceului pedagogic din Timișoara** au devenit tradiționale „Duminicile muncii patriotice“, cînd ei iau cu asalt Parcul pionierilor pe care-l au în îngrijire. Și tot prin tradiție, aceste duminicale reprize de hărnicie sînt urmate de reprize de jocuri distractive și veselie ● **Dintr-un recent număr al revistei Școlii nr. 10 din Baia-Mare** — intitulată „Clopoțel“ — am aflat că echipa de gimnastică a acestei școli, deținătoare a locului II la Campionatul republican școlar de gimnastică, s-a bucurat, în acest an, de un frumos succes internațional: locul I pe echipe cucerit în confruntarea care a avut loc la Frankfurt pe Oder — R. D. Germană ● **Doi copii gemeni,** în vîrstă de trei ani, Gigel și Marian (care, jucîndu-se pe malul lacului din parcul orașului, căzuseră în apă) au fost salvați de la înec de către curajosul pionier Cornel Ciocan, elev la Școala nr. 6 **Caracal — Olt** ● **Membrii cercului uzinal** de la Școala nr. 3 **Pitești** au făcut de curînd cunoștință cu Întreprinderea de autoturisme, unde își vor desfășura ulterior activitatea. Cu acest prilej au vizitat secțiile de montare a caroseriilor, de asamblare a motoarelor, de probe tehnologice precum și laboratorul din care se verifică... de la distanță întregul proces de producție al uzinei. ● **Iată-le într-un duet** de muzică folk pe pionierele Nela Ciobanu și Aurora Balaci (care e și poetă și... compozitoare!) de la Casa pionierilor și șoimilor patriei **Bălan — Harghita** (foto stînga).

SUBREDACȚIILE „CUTEZĂTORII“ TRANSMIT

FOTO-REPORTER „Cutezătorii“

Una dintre cele mai îndrăgite activități a pionierilor sibieni este și cea desfășurată în cadrul cercului păcii, prieteniei, solidarității internaționale și UNICEF, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu. Imaginea primită (foto 1) a surprins un moment din timpul pregătirii impresionantei acțiuni dedicată păcii, prieteniei cu toți copiii lumii. Expoziția filatelică, avînd aceeași temă, programul de cîntece și poezii ale copiilor de pretutindeni din lume au atras numeroși colegi din unitățile pionierești ale municipiului.

Pionierii buzoieni trimit pe adresa rubricii mai multe imagini realizate de ei. Dintre acestea vă prezentăm pe cea care îi înfățișează pe prietenii de la Școala nr. 1 din Nehoiu (pionieri ai clasei a III-a B) și șoimii patriei de la grădinița din localitate (foto 2) la o... lecție de pirogravură.

Din Suceava, de la membrii cercului foto al Casei pionierilor și șoimilor patriei, iată două aspecte din două localități: „Maximă concentrare în cercul de biologie de la Școala Dorna Candrenilor“ (foto **3**) și „Bucuria succesului“, instantaneu din timpul... controlului de calitate peste care nu vor să treacă fiii renumiților ceramiști din Marginea (foto **4**).

RUBRICA NOASTRĂ AȘTEAPTĂ ÎN CONTINUARE PARTICIPAREA VOASTRĂ, DRAGI PIONIERI. NU UITAȚI, DECI, SĂ LUAȚI CU VOI APARATUL DE FOTOGRAFIAT LA CELE MAI IMPORTANTE ACȚIUNI PIONIEREȘTI!

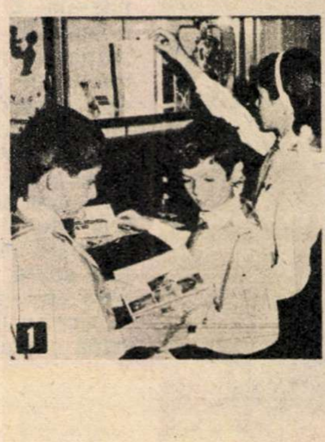
1

2

3

4

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

Peșterile- MUZEE SUBTERANE

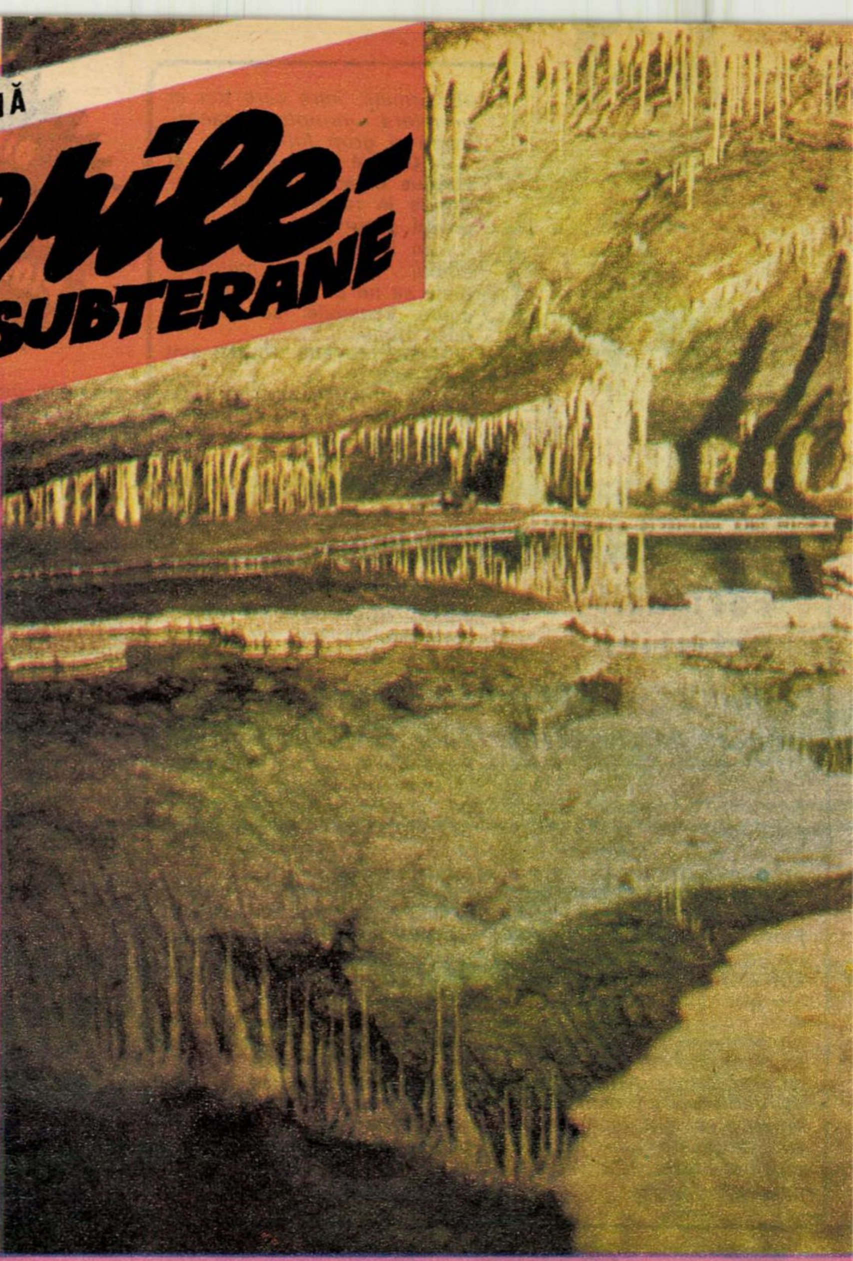

Ești undeva prin Munții Apuseni și cobori domol urmînd firul unui pîrîu. Treptat, coastele îmbrăcate de molizi seculari devin tot mai abrupte, începe să apară piatra albicioasă, calcarul, apa se strecoară tot mai anevoie printre bolovani în repezișuri înspumate și dintr-o dată totul se termină. Valea este stăvilită de un perete abrupt în care se deschide gura neagră a unei peșteri pe unde pătrunde pîrîul, dispărînd în întuneric. Aici este hotarul dintre lumină, soare, lumea îmbălsămată a florilor și a pădurilor și bezna absolută, perpetuă, umedă și austeră a lumii subterane. Aici începe tărîmul fascinant al peșterilor.

Să pătrundem odată cu apa prin întunecata boltă, cu grijă, pentru ca nu este lesne să mergi printre stînci prăvălite, să cobori cascade sau să ocolești ochiurile de apă adîncă. Dar și cu ochii minții larg deschiși, pentru a observa ce-i în jur și a înțelege tot ceea ce se întîmplă aici, sub pămînt. Lumina zilei scade treptat, ultima rază albăstruie se stinge și ești în plina bezna. Aprinzi lampa de carbid sau lanterna electrică și începi să scrutezi cu nesaț orizontul, de fapt foarte apropiat, limitat de pereții galeriei în lungul căreia avansezi. Pereții de calcar nud, fără pic de vegetație sau pămînt, încep să-ți dezvăluie taina devenirii peșterii. În ei se văd șănțulețe și scobituri ce se întretaie în toate chipurile, dezvăluind structura intimă a rocii și drama luptei dintre apă și calcar. Acesta din urmă posedă o calitate, prezentă de fapt la aproape toate rocile, atingînd însă aici valori extreme: calcarul este solubil, se lasă dizolvat ușor de apă, desigur nu ca sarea ce dispare văzînd cu ochii în apa dintr-un pahar în care ai pus-o, dar mult mai repede decît majoritatea rocilor ce constituie scoarța Pămîntului. Dizolvarea calcarului nu este perceptibilă cu ochiul, dar lucrînd pe îndelete, în zeci și sute de mii de ani, efectul este vizibil. La scara mică, a peretelui peșterii, se vede sub forma șănțulețelor amintite, ce nu sînt altceva decît finele fisuri și crăpături ale calcarului lărgite prin dizolvare de apa pătrunsă pe ele. La scară mare, însăși peștera este efectul unui atare proces, ea nefiind altceva decît rezultatul săpării prin dizolvare de către apă a liniilor de slabă rezistență a rocii, fisuri, crăpături, rupturi. Cu aceasta am aflat primul mare secret al lumii subterane a peșterilor. Ea are la bază întrunirea a trei elemente: roca solubilă — calcarul —, apoi apa, care să dizolve și, în sfîrșit, rupturile din rocă, pe unde aceasta să poată pătrunde și să acționeze. Doar trei elemente, dar conlucrarea lor duce la un întreg univers de forme, care mai de care mai ciudate.

Iată peșterile orizontale, prin care pătrunde cîte un rîu de la exterior, își croiește drum prin inima muntelui și iese apoi din nou la lumină, lăsînd în urmă golurile scobite, galerii și săli. Cetatea Rădesei din Munții Bihor este exemplul cel mai simplu și grăitor în acest sens. Dar apa pătrunde uneori și pe căi neștiute de om, fiindcă sînt prea înguste pentru a fi străbătute de el, o regăsim însă în peșteră pe gura căreia iese, cum se întîmplă la Peștera Ialomiței. Alteori știm pe unde pătrunde apa, dar ieșirea ei nu mai este accesibilă omului, căci se face prin ochiuri de apă adîncă, un fel de lacuri numite izbucuri, precum cel al Galbenei prin care se scurge marele rîu subteran al Cetăților Ponorului. Dar apa lucrează și în jos, găsind pe acolo căile favorabile de a străbate masivul de calcar. Rezultatul sînt peșterile verticale, numite avene, inundate din belșug de apa ce se revarsă în cascade tumultuoase, greu de străbătut, chiar dacă în prezent sînt secate. Și, desigur, sînt și rețelele subterane complexe, în care se înlănțuie avenele ce dau acces la galerii orizontale, cu săli și alte puțuri, formînd adesea complicate labirinturi.

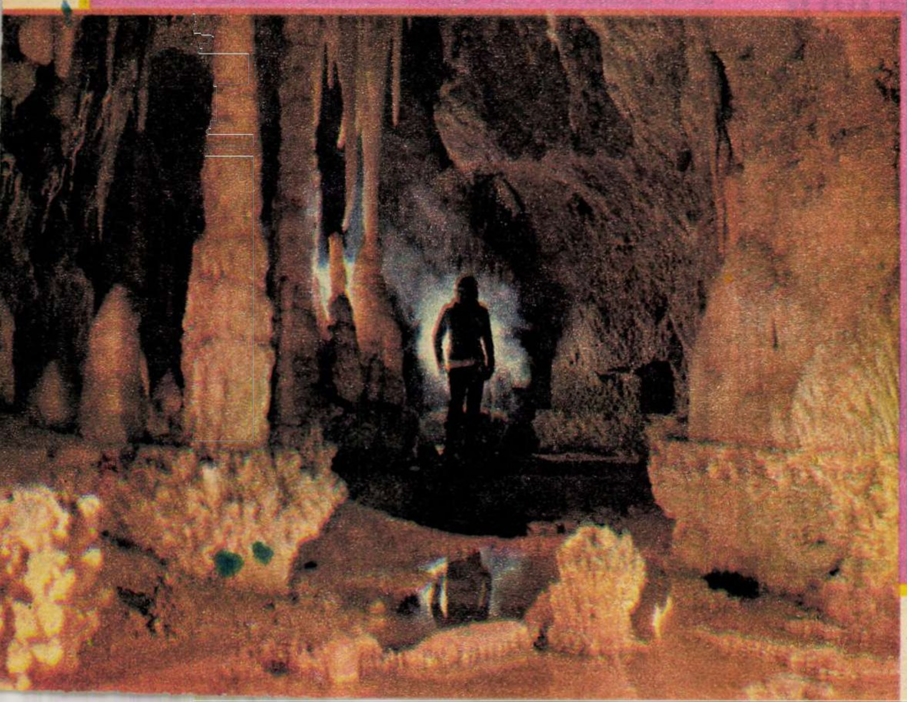

Perioada săpării este faza de tinerețe a peșterilor. Apa, în nestăvilita ei tendință de a ajunge cît mai jos pe drumul cel mai scurt, își găsește alte locuri de curgere, scobește alte canale, la niveluri mai coborîte, părăsind vechile căi. Și acolo unde golul fusese umplut cu vuietul apei se așterne acum liniștea, totul intră în nemișcare, timpul pare încremenit căci nu este nici soare, nici sclipiri de stele care să-l drămuiască. Și, totuși, și aici se întîmplă minuni. Apa, după cumplita vrăjmășie cu calcarul pe care l-a scobit și l-a ciopîrțit, vine acum pe tainice fisuri, picătură cu picătură, să cadă în golul negru. Ea este însă încărcată cu același calcar, dizolvat, transformat din piatră tare în materie lichidă. Și acum, scăpată de strînsoarea fisurii, cedează din nou calcarul, ce se reface ca piatră tare. Din fiecare picătură se depune un dram neînsemnat de piatră, dar în mii de ani, dram peste dram, se închegă o întreagă lume de năluci împietrite. Din tavan încep să atîrne țurțuri, numiți științific stalactite, iar din podea acolo unde a căzut picătura de apă și

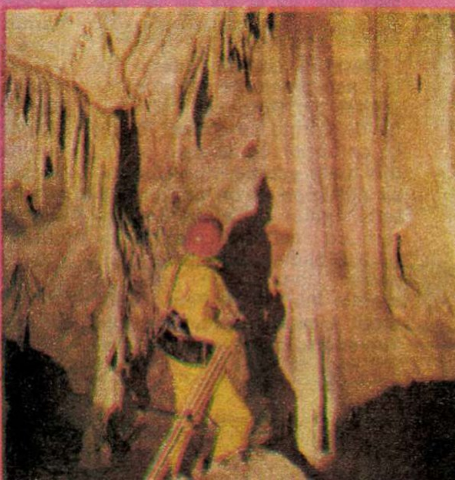

a început depunerea calcarului, se înalță coloane numite stalagmite. Pereții sînt îmbrăcați în draperii, podeaua este acoperită cu cruste imaculate ce uneori adăpostesc mici bazinașe cu apă. Iar în bazinele acestea se încheagă alte forme, ace, ghemotoace și aglomerate de piatră ca niște perle. Fiecare formă capătă un nume științific, fiecare are o explicație, dar știința rămîne mută în fața neînchipuitei fantezii a naturii. Omul, pătruns în această lume feerică, se simte străin, descumpănit, negăsind aproape nici o legătură cu peisajele binecunoscute pe suprafața Pămîntului. Și, ca să rămînă în mijlocul echilibrului său de fiecare zi, începe să caute asemănări, să facă comparații și să regăsească în împietririle peșterii cele cunoscute lui. Și așa se populează peșterile cu pitici, babe, ciobani cu oi, crocodili, candelabre, iatagane, lumînări, zîne și alte nenumărate elemente, cu echivalențe reale sau închipuite. O întreagă lume, feerică, stranie, plină de neprevăzut și unică în varietatea ei, aceasta este o peșteră părăsită de apa distrugătoare, creată însă acum din buna înțelegere a aceleeași ape cu calcarul.

O peșteră este un mediu ostil, simțit de om ca atare. Întuneric veșnic, umezeală, frig, liniște absolută sau vuiet asurzitor. Îți trebuie curaj, pricepere și nestăvilită dorință de cunoaștere pentru a pătrunde aici și a-i scormoni cotloanele, de multe ori pîndit de primejdiile puțurilor, ale căderilor de piatră și viiturilor de apă. Dar astfel de oameni, numiți speologi, au fost din toate timpurile. Unii coboară în întunecatele hrube din dorința exploratorului de a fi primul om ce aduce oaza de lumină în întunericul ce a domnit aici de milenii. Alții, pentru bucuria ochiului, pentru a-și umple sufletul de vraja peisajelor mirifice. Și, în sfîrșit, alții pentru a căuta cauze și a descoperi adevăruri. Printre cei din urmă se află și ilustrul savant român, Emil Gh. Racoviță, care, căutînd să dezlege misterele lumii animale, ale marii varietăți de forme pe care aceasta le îmbracă, a descoperit că peștera este un adevărat laborator natural. Căci aici, în ciuda adversității mediului, viața este prezentă sub forma unor neînsemnate animale — viermișori, gîndaci, răcușori și multe altele — ce duc, în frig și-n întuneric, o viață aparte căreia s-au adaptat perfect.

Peșterile, pe ale căror galerii de beznă se întîlnește sportivul îndrăzneț cu savantul tenace, au fost însă lăcaș omului din cele mai vechi timpuri. Există peșteri dovedite a fi fost locuite acum 500 000 ani de oamenii pietrei necioplite, care și-au lăsat rudimentarele instrumente îngropate în ele. Mai încoace, la aurorele civilizației, același om, mult evoluat, și-a lăsat trecerea pe aici marcată de desene, gravuri și picturi ce au mai bine de 40 000 ani. Căci, de fapt, arta s-a născut aici, în peșteri. Apoi peșterile au devenit loc de refugiu în timpul urgiilor războinice, loc de depozitare, intrînd treptat în conștiința umanității. Sursă de inspirație literară, picturală sau muzicală, laborator de cercetări multiple, peșterile și-au cîștigat și o mare popularitate prin funcția lor turistică, milioane de oameni din întreaga lume pătrunzînd în ele pentru a le admira și a se lăsa pătrunși de stranie lor atmosferă.

România este o țară bogată în peșteri. Inventarul lor a ajuns la peste 10 000, printre ele numărîndu-se unele foarte mari, precum Peștera Vîntului din Munții Pădurea Craiului, ce depășește 32 km dezvoltare de galerii subterane, altele adînci, precum Peștera Tăușoare din Munții Rodnei, cu peste 400 m denivelare. Sînt apoi adevărate bijuterii subterane, a căror parcurgere este o continuă încîntare, cum este Peșterea Urșilor din Munții Bihor, altele de temut prin greutatea parcurgerii, obligînd la luptă cu rîuri furioase, ca în Cetățile Ponorului din Munții Bihor sau în Șura Mare din Munții Sebeș.

Desigur, despre peșteri se poate scrie mult. Și s-au scris chiar sute de cărți și de articole. Ele merită din plin această atenție, dar ele merită mai ales să fie văzute cu ochii, pentru a fi admirate și cu mintea, pentru a fi înțelese. Căci, deși ciudate și străine vieții noastre de fiecare zi, ele nu sînt decît un component al marii naturi ce ne înconjoară, ascultînd de aceleași legi ale nașterii și evoluției materiei.

Dr. M. BLEAHU

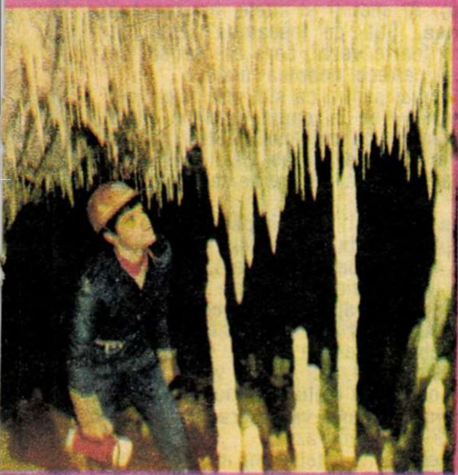

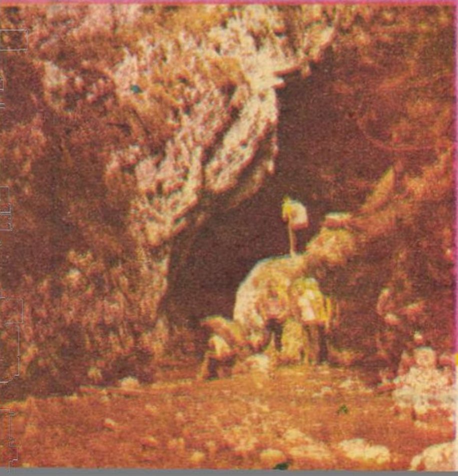

RECORDURI

Peșteri din țara noastră

Cele mai mari peșteri:
1. Peștera Vîntului — 32,3 km, Munții Pădurea Craiului.
2. Hodobana — 22,3 km, M. Bihor.
3. Topolnița — 20,5 km, Podișul Mehedinți.

Cele mai adînci peșteri (denivelare):
1. Tăușoare — 432 m, M. Rodnei.
2. Avenul Foncii — 336 m, M. Pădurea Craiului.
3. Avenul din Hoanca Urzicarului — 298 m, M. Bihor.

Cea mai mare verticală :
Puțul Clocoticiul din Cîrca Pereților — 121 m, M. Vulcani.

Cea mai mare sală subterană:
Sala mare din Peștera din Humpleu — 246/75 m, M. Bihor.

Cea mai înaltă cascadă subterană:
Cascada Finală din Șura Mare — 70 m, M. Sebeș.

Peștera situată la cea mai mare altitudine:
Peștera Mare din Muntele Ciortea — 2 424 m, M. Făgăraș.

Cea mai mare peșteră săpată în sare din lume:
Peștera nr. 6 de la Mînzălești — 1 220 m, M. Buzău.

Cea mai mare peșteră din conglomerate:
Peștera din Muntele Bucșoiu — 316 m, M. Bucegi.

Cel mai adînc aven în conglomerate:
Avenul din Grind — 122 m, M. Piatra Craiului.

Limba noastră-i o comoară

> *Limba este întîiul mare poem al unui popor.*
>
> *LUCIAN BLAGA*

NEASEMUITA PUTERE

A CELOR TREI IZVOARE

Limba e primul nostru leagăn. Leagănul cîntecelor cu care ne înfaşă mama, cu care ne însoţeşte primele înţelesuri şi primii paşi în viaţă. Leagănul acesta de gîngurit şi cîntec copilăresc devine apoi, prin puterile zestrei ce-o moştenim de la părinţi, prin cele dobîndite cu osteneli proprii, o adevărată rachetă, un veritabil tren spaţial, în stare să străbată toate orizonturile universului, toate noianurile cugetării şi visului.

Frumuseţea şi bogăţia limbii încep acolo unde există multă sensibilitate, cunoştinţe şi idei din belşug, şi sfîrşesc în punctul în care omul se usucă sufleteşte, îşi pierde, ca un copac toamna, ideile, sensibilitatea, puterea creatoare a visului.

Limba română, pe care ne-o înfrumuseţează şi ne-o îmbogăţeşte necontenit maica noastră ţara, limba aceasta latină, solidă în structurile ei arhaice şi flexibilă în capacitatea înnoirilor, trăieşte viu şi unitar în izvoarele populare, în hronicul istoriei, în paginile marilor scriitori.

Nu-i vom înţelege niciodată muzica secretă, nu-i vom putea lărgi orizonturile decît adăpîndu-ne din toate aceste trei izvoare ale ei: vorbind-o cum o vorbeşte poporul, înţelegînd-o cu înţelepciunea istoriei, scriind-o cu stilul marilor ei poeţi şi gînditori.

Nici un computer din lume nu va putea înlocui efortul nostru sistematic, perseverent, de-a cunoaşte şi îmbogăţi limba română, simţindu-ne cu adevărat fiii, moştenitorii şi delegaţii ei în lume.

Acum cînd, o dată cu numele României, limba noastră este tot mai mult cunoscută, studiată, citită, vorbită şi scrisă cu interes, curiozitate şi stimă, în multe colţuri ale pămîntului, sîntem datori să-i păstrăm şi să-i multiplicăm frumuseţile şi bogăţiile, ca un semn de respect pentru noi înşine, de dragoste pentru trecutul, prezentul şi viitorul neamului nostru.

ION BRAD

Ion Brad

Întotdeauna oamenii au fost curioşi să afle de unde provin cuvintele din limba pe care o folosesc. S-ar putea spune că lingvistica s-a născut chiar din această curiozitate firească.

În limba noastră, cuvintele sînt moştenite din latină sau împrumutate, în cursul veacurilor, din limbile acelor popoare cu care românii au venit în contact, fie direct, pe cale populară, fie în epocile mai noi, indirect, pe calea culturii.

Cînd e vorba de originea unui cuvînt foarte important, adică folosit frecvent şi pe întregul teritoriu de limbă română, trebuie să ne gîndim, în primul rînd, la limba latină, pentru că fondul lexical de bază al limbii noastre este latina. Cuvîntul pîine*, de pildă, care face parte din această categorie, vine din latinescul* panis.

Istoria unui cuvînt

Prof. univ. GR. BRÎNCUŞ

Se observă uşor că de la panis *la* pîine *s-au petrecut unele schimbări de sunete: s-a renunţat la* s *final;* a *accentuat, urmat de* n *a devenit* î*, iar* i *din silaba finală s-a identificat cu* e*. Rezultatul acestor modificări timpurii a fost* pîne*, formă curentă în limba de odinioară, dar destul de răspîndită şi astăzi în vorbirea populară.*

Forma literară pîine *este relativ mai nouă. Pentru explicarea ei trebuie să pornim de la pluralul* pîni*, care, la un moment dat, a început să fie rostit într-o singură silabă, din cauza slăbirii intensităţii lui* i *final. Urmarea a fost pronunţarea cu anticipaţie a acestui* i*, ivindu-se astfel diftongul* îi*:* pîini*. După noul plural s-a creat, cum era de aşteptat, forma de singular* pîine*.*

CUM VORBIM? CUM SCRIEM?

Verbele... neastîmpărate!

Pentru a înţelege mai bine gramatica, oamenii au alcătuit nişte „categorii" sau, dacă vreţi, „clase", în care au aşezat cuvintele, potrivit unor asemănări şi deosebiri care există între ele.

Ştiţi şi voi foarte bine aceasta. Dacă un verb se termină la infinitiv în -a, el va sta alături de alte verbe terminate tot în -a. Deci, a cînta e frate cu a lucra (de fapt, sînt mai curînd... veri, căci, iată, de la a cînta avem eu cînt, iar de la a lucra — eu lucrez!).

Dar dacă majoritatea „claselor" de verbe sînt destul de cuminţi, stau adică acolo unde le e locul, există şi o clasă teribil de... neastîmpărată!

Cum e corect, „Va apare o nouă carte" sau „Va apărea o nouă carte"? Cum spunem, „Nu pune ghiveciul acolo că poate cade" sau „că poate cădea"? Care dintre formele următoare este conform regulilor: va place sau va plăcea?

Nu-i aşa că vă este destul de greu să alegeţi? Parcă n-ar fi tocmai greşit nici aşa, nici aşa...

Există – ne spun lingviştii – anumite „tendinţe" în sistemul limbii, adică anumite direcţii de evoluţie care pot fi întrevăzute din felul cum oamenii utilizează cuvintele sau, am putea spune, anumite schimbări pe care le aşteptăm şi le considerăm aproape inevitabile. Aşa ceva se întîmplă cu verbele terminate în **-ea,** aparţinînd conjugării a doua (ca să rămînem în jocul nostru, am putea spune „clasei a doua"). Sînt foarte puţine. Iată cîteva din cele mai utilizate: a apărea, (bineînţeles şi a dispărea), a cădea, a putea, a plăcea (şi a displăcea), a vedea (desigur, alături de el, a prevedea, a revedea). Ar mai fi şi altele, bunăoară **a mînea.** Ştiţi ce înseamnă? Este un verb foarte vechi, care are sensul de „a-şi petrece noaptea undeva".

Tocmai pentru că sînt atît de puţine, aceste verbe îşi caută şi ele o clasă mai mare, cu mai mulţi colegi cărora să le semene. Şi au găsit „clasa a treia" formată din verbe terminate în **-e!**

De aici şi neastîmpărul lor: ele „ştiu" că trebuie să stea în clasa a II-a, dar ard de nerăbdare să treacă în cea de-a treia! De foarte multe ori chiar voi le ajutaţi şi – ceea ce este mai supărător – le ajută chiar cei care ar trebui să le ţină cuminţi acolo unde le este locul. Aţi văzut vreodată în cîte o revistă culturală anunţul: „Săptămîna viitoare va apărea în librării..." Eu l-am văzut.

Deci, să ne înţelegem, aceste verbe îşi au locul în conjugarea a doua şi normele gramaticale ne cer să le păstrăm astfel. De ce? Păi, ia gîndiţi-vă, dacă le-am lăsa să-şi facă de cap, ce ne facem cu a putea?

Aşadar, dragii mei prieteni, oricît v-ar **displăcea** vouă că trebuie să fiţi mai atenţi, oricît ar **prevedea** lingviştii că verbele acestea tind spre conjugarea a treia, conjugarea a doua nu va **dispărea** atît de curînd, aşa încît să le ţinem aici cu grijă, nu de alta, dar astfel nu veţi **cădea** niciodată la examenul de limba română!

CEZAR TABARCEA

Nicu Vlad

IZBÎNZILE UNUI CAMPION MONDIAL

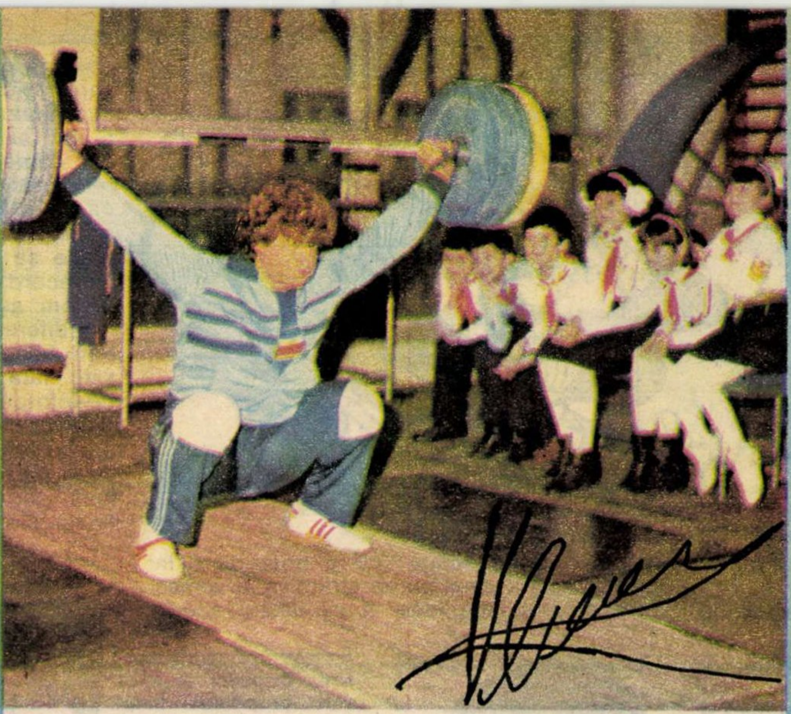

În mulțimea de băieți mai măricei — care se adunaseră la școală auzind că vor veni doi antrenori „să le încerce puterea" — se afla și un puști subțirel, blond, cu părul cirlionțat și ochi albaștri. Părea cam firav și timid. În catalog era trecut Vlad Nicu.

Cind cei doi frați antrenori, Gheorghe și Nelu Gospodinov, le-au pus copiilor la dispoziție greutățile, cei mai impliniți s-au avintat deindată, voinicește, să le ridice. Celor mai mulți dintre ei nu le-a fost prea greu, acestea cintărind doar puține kilograme. În cele din urmă, s-a apropiat și băiatul care stătuse retras, dar privind cu interes ceea ce se intimpla. A rămas un timp pe ginduri, a măsurat din ochi halterele, și-a frecat miinile cu degetele puternice, și-a fixat bine pe pămint picioarele, cu tălpile late și, hotărit, a inălțat deasupra capului, greutățile unite intre ele. Nimeni n-a dat atenție reușitei colegului lor. Nimeni, in afară de... cei doi antrenori. Pentru că, spre mirarea asistenței, băiatul din urmă fu declarat selecționat! „Ce-or fi văzut oare antrenorii mai deosebit la el?", se intrebau mulți băieți, cu regretul că ei rămăseseră neremarcați.

Nu peste multă vreme, cind băiatul din comuna gălățeană Piscu devenea campion național la juniori, selecționerii lui se felicitau, constatind că in primăvara aceea, in incercările din curtea școlii, intuiseră bine ambiția, seriozitatea și inteligența care-l caracterizau pe elevul Vlad Nicu. Acum, rezultatele muncii tenace, de fiecare zi, indrumată de specialiști, se adăugau in mod firesc acestor calități.

1984. **Nicu Vlad este de-acum un tinăr sportiv armonios dezvoltat, stăpin pe forța ce-o acumulase antrenament după antrenament. Fiecare fibră a mușchilor lui ca de oțel răspundea prompt propriilor comenzi. Și clipa mult visată — aceea a selecționării sale in lotul olimpic — sosise! Antrenorul Ștefan Achim il ia ca elev al său, urmărindu-i și conducindu-i evoluția. La Olimpiada de la Los Angeles, pe podiumul invingătorilor se află și Nicu Vlad. Pe piept ii strălucește medalia de aur!**

1985. **Participarea la Campionatele europene din Polonia, ii aduce două medalii de aur și una de argint. Nicu Vlad devine halterofilul numărul 1 al țării noastre, la categoria 100 kg. Muncește in continuare cu aceeași seriozitate, studiază cu pasiune tot ce este legat de sportul preferat, se consultă cu antrenorii, cu medicii, cu metodiștii. În același timp, iși incheie studiile liceale...**

1986, primăvara. **Pentru Campionatul european ce urma să se desfășoare in R.D. Germană, la Karl Marx Stadt, tinărul halterofil face 11 000 de „repetări", ridicind peste 2 000 tone! Astfel, concursul il găsește bine antrenat, in formă. Avea insă de infruntat halterofili puternici, consacrați, favoriți publicului cunoscător.**

Și iată seara in care Nicu Vlad dovedește, categoric, că este cel mai bun concurent al categoriei 100 kg. Hotărit să invingă, să facă cinste culorilor patriei, sportivul român ciștigă toate cele 3 medalii de aur posibile. **Odată cu acestea, totala simpatie a publicului! Calmul, siguranța, liniștea care i se citeau pe chip in momentele incercărilor contrastind cu incordarea puternică a mușchilor corpului ținuseră asistenței răsuflarea tăiată...**

După ce smulge și ridică 187,5 kg., asigurindu-și titlul continental, sportivul român reușește, la stilul aruncat, să ridice 230 kg! La total, 417, 5 kg. Nicu Vlad este declarat campionul incontestabil al Europei! **Între el și cel de-al doilea clasat se afla o diferență de... 20 kg!**

1986, toamna. **Laurii victoriei, pentru tinărul sportiv al clubului** „Steaua", **inseamnă indemn de muncă și mai susținută. Se apropia Campionatul mondial de la Sofia, care trebuia să-l găsească pregătit de confruntări și mai grele...**

14 noiembrie, 1986. **„Marele nostru campion, Nicu Vlad, a realizat o nouă performanță de răsunet mondial, inscriind in cartea de aur a sportului românesc un nou și strălucit succes!" anunța presa imbucurătoarea veste. Sportivul nostru, concurind in limitele categoriei 100 kg, cucerise și de această dată, toate cele 3 medalii de aur acordate la stilurile smuls, aruncat și la total, reușind, in același timp, să realizeze și un nou record al lumii la stilul smuls. Sovieticul Boris Sereghin, adversarul său cel mai puternic din concurs se oprise la 192,5 kg, astfel că Nicu Vlad rămine singur. Hotărăște să incerce nu numai să-l depășească pe Sereghin, dar să atace chiar vechiul record al lumii!**

În aplauzele miilor de spectatori, Nicu Vlad ține deasupra capului cele 200,5 kg! Este triplu campion mondial!

Cu sportivul halterofil Nicu Vlad, revista „Cutezătorii" s-a intîlnit, în acest an, după fiecare dintre cele două succese răsunătoare. Și de fiecare dată, deși se afla în timpul antrenamentului, a acceptat cu plăcere să aibă scurte dialoguri cu cititorii noștri, cu pionieri, cu mai mulți copii avînd vîrsta la care el a ridicat pentru prima oară haltera. Desigur, una dintre primele întrebări care i s-au pus, a fost aceea privind secretul marilor lui izbînzi. Iată răspunsul:

— După cum bănuiesc, este un „secret" pe care il dețineți și voi: munca serioasă, perseverentă, fără a spune niciodată „asta o las pe mai tirziu, așa ceva pot să fac și miine!" În ce mă privește, m-am străduit să fac intotdeauna ceea ce trebuia făcut. După părerea mea, in orice indeletnicire, deci și in sport, trebuie să ai o pregătire multilaterală, să știi cit mai multe. Nu este suficient să ai putere, cum este, de pildă, in cazul meu. Este necesar să-ți educi și voința, și ambiția. Și cine altcineva, decit tu insuți, poate face lucrul acesta? Antrenorii mei m-au invățat — și acum le dau foarte mare dreptate — că haltera se ridică nu numai cu miinile, ci și... cu inteligență.

Și acum, o urare adresată tuturor cititorilor revistei „Cutezătorii" de către campionul lumii la haltere, Nicu Vlad:

Vă doresc să invățați bine și să deveniți... puternici!

* * *

La inchiderea ediției: Aflăm că, în reuniunea finală a **„Cupei mondiale"** la haltere, desfășurată la Melbourne (Australia), în limitele categoriei 100 kg, **pe primul loc s-a clasat, și de data aceasta, sportivul român, Nicu Vlad !**

ELENA MĂNESCU

Semafor

Derdelușul

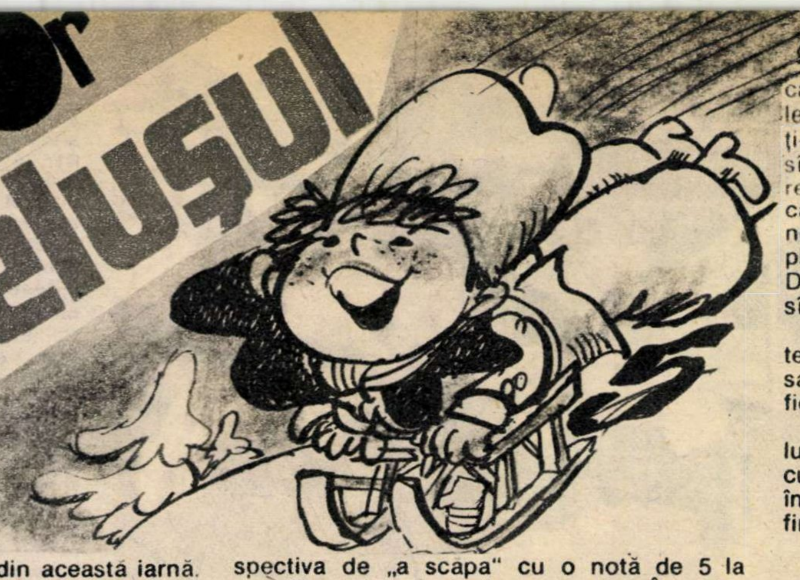

Este primul derdeluș din această iarnă. Alb, curat, strălucitor.

Voican Andrei și-a făcut toate lecțiile și s-a dus la derdeluș.

Mircioiu Ileana și-a făcut toate lecțiile și s-a dus la derdeluș.

Pomete Victor și-a făcut toate lecțiile și s-a dus la derdeluș.

Manolache Tomiță nu și-a făcut toate lecțiile, dar a pornit cel dintîi spre derdeluș. Voia să ajungă primul. Cînd vrea, e întotdeauna primul.

De la început a simțit însă o anumită indispoziție pricinuită de faptul că nu-și învățase ca lumea.

„Nu-i nimic, și-a spus el. Sînt un băiat descurcăreț. Dacă se întîmplă să fiu ascultat, scap cu un 5".

Dar neliniștea nu-l părăsea. Covorul zăpezii era o pagină de caiet pe care urmele săniilor semănau a note de 5.

O notă de 5 nu este la prima vedere un dezastru. Se cheamă că, oricum, știi cîte ceva. Jumătate din lecție. Un sfert. Și totuși... Pînă și o săniuță de nota 5 e inutilizabilă; are numai o tălpică! Dintr-un stilou de nota 5 n-ar curge cerneală. Cum să nu-ți astupi urechile în eventualitatea că un nepriceput ar cînta la o vioară a cărei calitate e de nota 5?! Cu un ceasornic de nota 5 ai fi un veșnic întîrziat. Nici un marinar n-ar porni pe mare avînd la dispoziție o hartă de nota 5.

Din fericire, obiectele acestea și multe altele, toate cîte ne stau în preajmă, există numai în varianta lor optimă. Aceasta se datorează faptului că ele sînt produse ale muncii oamenilor. Nota 5 la școală înseamnă, de fapt, fuga de muncă.

Colegii începuseră să-l depășească pe Tomiță în drumul spre derdeluș.

Lui îi veniseră însă noi gînduri. De exemplu: există oare inventatori care să se împace cu ideea că invențiile lor vor fi notate cu 5? Ar fi ceea ce se cheamă un non sens. Un atlet de nota 5 nu va cîștiga niciodată un concurs, iar o poezie de nota 5 nu e poezie, ci curată pierdere de timp. Oțelul, grîul, locomotivele nu sînt niciodată de nota 5, ele nu pot fi decît de nota 10! Tot ceea ce le este necesar oamenilor trebuie produs la cea mai înaltă cotă valorică. Faptul că înveți la școală este tot o necesitate socială. Iată de ce calitatea învățăturii trebuie să fie și ea de nota 10.

Dar o prietenie? Poți fi prieten cu un coleg despre care se știe că are o sinceritate de nota 5? Nici gînd. Pe cineva a cărui punctualitate este de nota 5 nu-l mai așteaptă nimeni. Dacă ești politicos numai de nota 5, n-ai nici o șansă să fii respectat.

Multe gînduri îi mai pot trece omului prin cap chiar și atunci cînd se duce la derdeluș... Tomiță își încetinise vizibil pașii. Perspectiva de „a scapa" cu o notă de 5 la școală, nu i se mai părea atractivă. Îi venise între timp și altă idee. Avea destui colegi care nu cădeau în cine știe ce tristețe dacă le aminteai că au luat nota 5 la școală, dar ți-ar fi sărit în cap dacă afirmai că ei înșiși sînt oameni de nota 5! Nimeni nu acceptă să recunoască nici față de alții și nici în gînd că are o voință de nota 5 sau un caracter de nota 5! Asta e: luăm nota 5 la ore, dar ne place să credem că sîntem oameni de 10. De acord, dar trebuie să dovedim practic că sîntem așa cum **visăm să fim.**

Indiferent de vîrstă și de îndeletnicire, sîntem, fiecare, rezultatul muncii și comportării sale. Iată de ce aceste rezultate trebuie să fie întotdeauna foarte bune, inclusiv la lecții.

...În ziua aceea, Tomiță a apărut pe derdeluș cu aproape o oră și jumătate mai tîrziu și cu o pată nostimă de cerneală pe nas. Era însă foarte mulțumit, iar în marea întrecere finală s-a clasat pe locul întîi.

OVIDIU ZOTTA

Un... dispecer al folosirii propriului timp! Fotocompoziție de M. Niedl.

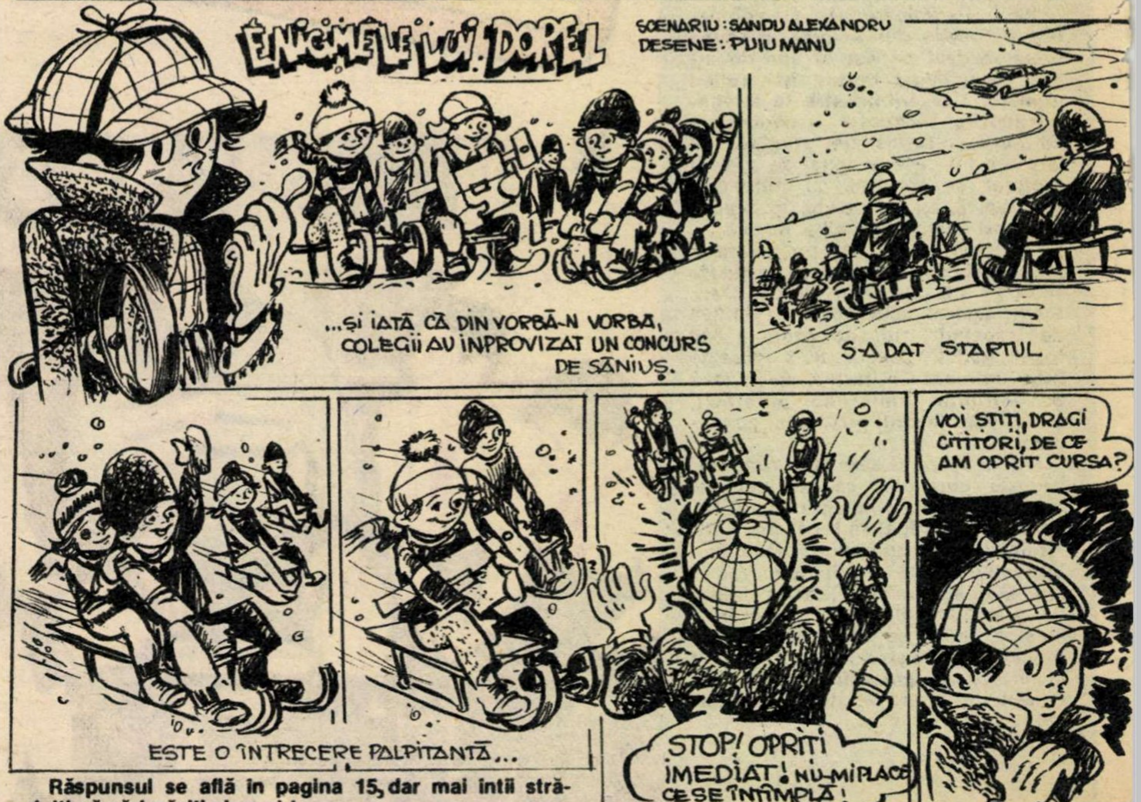
ENIGMELE LUI DOREL
SCENARIU: SANDU ALEXANDRU
DESENE: PUIU MANU
...ȘI IATĂ CĂ DIN VORBĂ-N VORBĂ, COLEGII AU INPROVIZAT UN CONCURS DE SĂNIUȘ.
S-A DAT STARTUL
ESTE O ÎNTRECERE PALPITANTĂ...
STOP! OPRIȚI IMEDIAT! NU-MI PLACE CE SE ÎNTÎMPLĂ!
VOI ȘTIȚI, DRAGI CITITORI, DE CE AM OPRIT CURSA?

Răspunsul se află în pagina 15, dar mai întîi străduiți-vă să-l găsiți singuri !

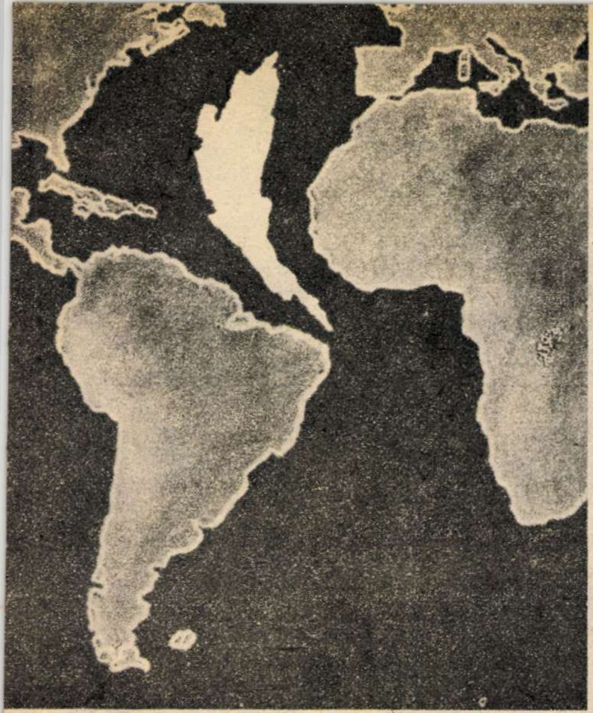

AŢI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM!

MIHAI POPOVICI, din CONSTANŢA, vrea să cunoască ce se ştie despre Atlantida.

Filozoful grec antic, Platon, scria în cîteva dintre dialogurile sale despre un continent misterios care, după el, s-ar fi aflat în marea de dincolo de Gibraltar. După o existenţă de basm, continentul s-ar fi prăbuşit în apele Atlanticului. De pe vremea lui Platon şi pînă în prezent s-au scris multe naraţiuni fanteziste privind Atlantida, iar în secolele din urmă s-au întreprins numeroase expediţii în căutarea pămîntului dispărut. Numeroase teorii explică în mod contradictoriu ipotezele privind continentul Atlantida. Astfel, dacă în urmă cu 13 000 de ani Curentul Golfului nu atingea coastele Europei, cauza ar fi fost faptul că apele lui calde se opreau pe malurile Atlantidei. Din aceeaşi perioadă datează o seamă de oraşe preistorice din America de Sud; se crede că acestea ar fi fost ridicate de supravieţuitorii continentului înecat. Alţi cercetători plasează Atlantida în insulele Canare sau ale Capului Verde sau chiar în... America! În sfîrşit, alţii renunţă cu desăvîrşire la Oceanul Atlantic, plasînd continentul imaginar în Marea Mediterană (insula Santorin, de pildă, sau Creta).

În desenul de sus — una din versiunile amplasării Atlantidei.

GELU VELESCU, din TURDA, vrea să ştie cum au fost instalate cablurile telefonice submarine.

La numai 25 de ani de la brevetarea de către S.F.B. Morse a telegrafului, în adîncurile Atlanticului era instalat primul cablu transoceanic, în lungime de 3 500 km. De atunci numeroase alte cabluri au legat continentele, asigurînd legăturile telegrafice şi telefonice înainte de răspîndirea radiocomunicaţiilor şi a legăturilor prin satelit.

Dar nici astăzi nu au dispărut legăturile prin cablu. Răspîndirea activităţilor productive marine şi submarine (cele avînd legătură cu funcţionarea platformelor petroliere, de pildă) necesită multiple implantări de cabluri, în primul rînd pentru alimentarea cu energie a sondelor.

Primele linii au fost instalate cu ajutorul unor nave speciale, la bordul cărora cablul se derula de pe un rotor uriaş, lăsîndu-se pe fundul mării. Experienţa multor zeci de ani a indicat că, lăsate libere în apa mării, cablurile pot fi deteriorate de factori naturali, ca şi accidentali. Pentru mai multă siguranţă, cablurile trebuie îngropate în solul submarin, operaţie care pretinde o tehnologie deosebită. Asupra acesteia vă poate da o idee desenul nostru alăturat, înfăţişînd o instalaţie de îngropare mecanizată a cablului plasat iniţial pe fundul mării. În centru-sus, cabina de odihnă a scafandrilor-supraveghetori, aflată în legătură permanentă cu nava de la suprafaţă, de unde este telecomandată întreaga instalaţie.

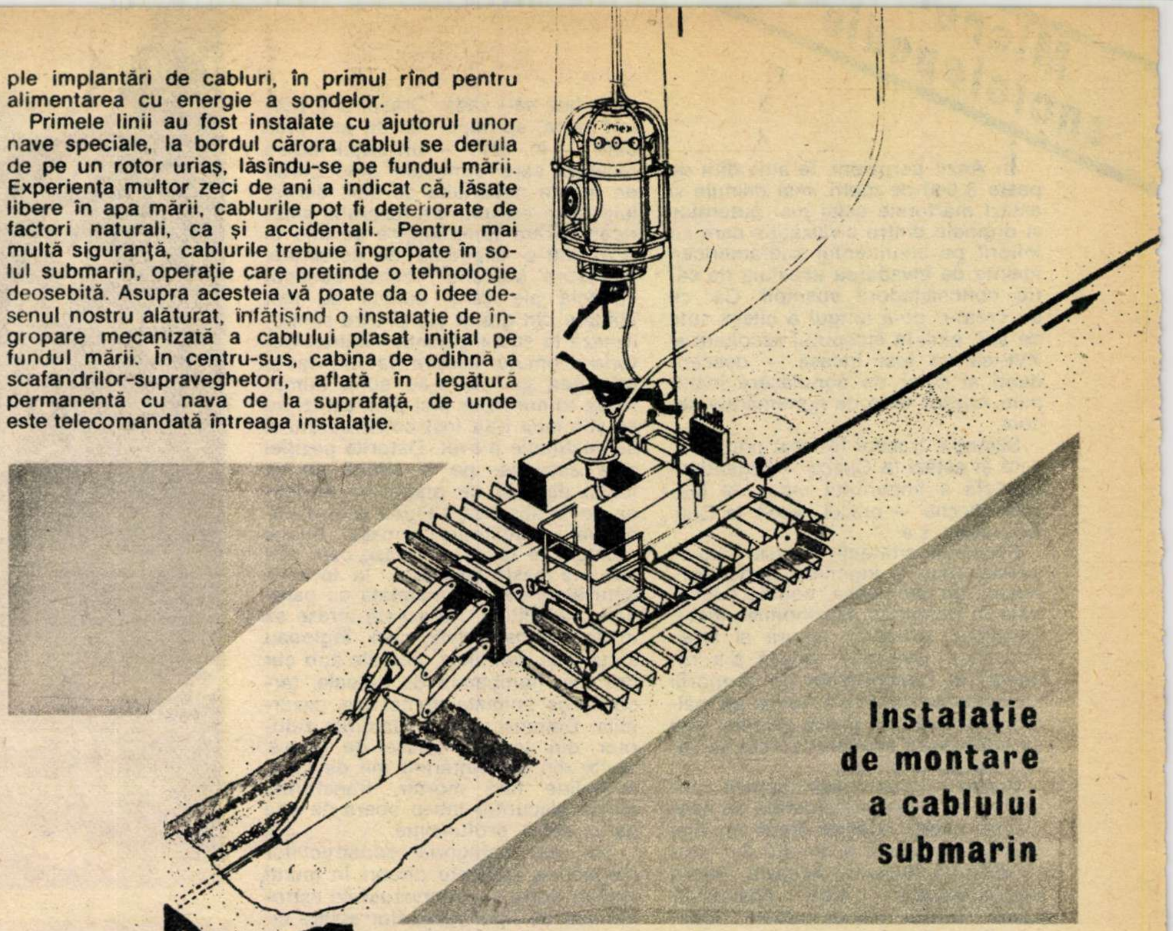

Instalaţie de montare a cablului submarin

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

A mai rămas puţin timp pînă cînd vacanţa de iarnă va răsplăti, cu nenumăratele ei surprize eforturile pionierilor şi şcolarilor de a obţine, de-a lungul primului trimestru, rezultate cît mai bune la învăţătură.

În organizarea, desfăşurarea şi conducerea activităţilor din cluburile de vacanţă, care vor funcţiona în şcoli şi casele pionierilor şi şoimilor patriei, un rol deosebit îl au pionierii membri ai consiliilor şi comandamentelor pioniereşti.

Programarea activităţilor, în baza propunerilor formulate de copii, stabilirea răspunderilor pentru organizarea şi desfăşurarea lor, asigurarea cunoaşterii de către toţi membrii grupelor şi detaşamentelor a programului fiecărei activităţi (felul acesteia, data şi locul de desfăşurare a ei) sînt îndatoriri pe care comandamentele trebuie să le îndeplinească înainte de încheierea trimestrului. O dată cu începerea vacanţei, comandamentele au sarcina să coordoneze colectivele de pionieri şi şcolari care se ocupă de pregătirea fiecărei activităţi, să antreneze un număr cît mai mare de copii la acţiunile ce se organizează, pornind de la adevărul cunoscut că activităţile iniţiate, organizate şi conduse de copiii înşişi se bucură în mai mare măsură de aprecierile lor, devin mai atractive, mai interesante.

Un loc important în programele cluburilor de vacanţă îl ocupă activităţile politico-educative prin care pionierii şi şcolarii au posibilitatea să cunoască realizările obţinute de poporul nostru sub conducerea partidului, în anii luminoşi ai socialismului, perspectivele de aur ale viitorului comunist al patriei. Vizitele în întreprinderi, şantiere şi în alte unităţi socialiste, întîlnirile cu oameni ai muncii, recitalurile de poezie şi cîntece patriotice, alcătuirea unor albume cu creaţii literare şi de artă plastică, programele artistice omagiale - desfăşurate sub generice ca „Stejarul din Scorniceşti", „Vă mulţumim, iubiţi conducători, pentru copilăria noastră fericită!", „Ctitorii ale Epocii Nicolae Ceauşescu" - vor da expresie dragostei şi recunoştinţei celor mai tinere generaţii faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu pentru minunatele condiţii de viaţa, muncă şi învăţătură ce le-au fost create copiilor din ţara noastră.

Aniversarea Proclamării Republicii, de la 30 Decembrie 1947, constituie pentru toţi pionierii şi şcolarii un moment de adîncă preţuire a trecutului de luptă al poporului nostru.

Zilele vacanţei de iarnă oferă tuturor copiilor cele mai bune condiţii pentru organizarea activităţilor în aer liber (săniuş, schi, patinaj, drumeţii, construcţii în zăpadă), ca şi a acelora de interior (întreceri de tenis de masă şi şah, carnavaluri, şezători, audiţii, proiecţii de filme).

La toate acestea se adaugă variatele activităţi distractive din orăşelele copiilor, deschise încă din primele zile ale vacanţei, serbările pomului de iarnă ce se vor desfăşura în întreprinderi, grădiniţe sau şcoli, precum şi numeroasele excursii şi tabere organizate în cele mai pitoreşti zone geografice ale ţării.

Sîntem convinşi, dragi copii că, prin străduinţa voastră de a organiza cît mai bine activităţile din vacanţă, veţi contribui la petrecerea plăcută şi utilă a timpului vostru liber, pregătindu-vă să începeţi, cu forţe sporite, un nou trimestru şcolar.

Micro-enciclopedie

DIN TAINELE CETĂȚILOR INCAȘE

În Anzii peruvieni, la altitudini de peste 3 000 de metri, mai dăinuie și astăzi mărturiile celei mai puternice și orginale dintre civilizațiile care au înflorit pe continentul sud-american înainte de invadarea acestuia de către conchistadorii spanioli. Cei ce au creat-o de-a lungul a cîteva sute de ani, pînă la începutul secolului al XVI-lea au fost incașii — descendenți ai celor ce populaseră înălțimile Anzilor timp de nenumărate secole.

Semnele trecerii lor mai pot fi văzute și astăzi la Cuzco — legendara capitală a imperiului incaș, la Macchu-Picchu — orașul secret, la Quillabarauba ș.a.

Excelenți arhitecți, incașii erau în același timp și ingenioși agricultori. Aveau, de asemenea, bogate cunoștințe în domeniul astronomiei, meteorologiei, științelor naturii și artei. Puternica civilizație incașă s-a reflectat în construcțiile de proporții ciclopice pe care le-a ridicat pe înălțimile Anzilor din piatră șlefuită, fără să folosească mortarul și fără să valorifice bolta în arc.

Cuzco — grandioasa capitală a incașilor — a fost considerată de specialiștii zilelor noastre drept cea mai grandioasă operă a omului din istoria veche a Americii. Această „Romă precolumbiană", care adăpostea cîteva sute de mii de suflete, depășea prin frumusețe cele mai mari orașe medievale ale Europei. 50 000 de meșteri de tot felul au durat din piatră și aur orașul, timp de mai mulți ani. În centrul său era înălțat Templul Soarelui împodobit cu lucrări de artă măiestrite din aur.

Cînd au ajuns în Cuzco, cuceritorii spanioli au fost uimiți atît de arhitectura orașului, cît și de bogățiile pe care le conțineau edificiile imperiale, ai căror pereți erau căptușiți cu plăci de aur. Pe terasele unei feerice „grădini de aur" puteau fi întîlniți copaci, precum și toate ierburile și animalele știute de incași, păsări, fluturi pe care meșterii timpului le-au lucrat din aur. Celebra grădină de aur de la Cuzco, fără egal în lume, a fost jefuită de cuceritorii spanioli.

Pentru apărarea orașului Cuzco, incașii au înălțat fortăreața Sacsahuaman pe care au legat-o de capitală printr-un coridor subteran. Pentru construcția fortăreței, 20 000 de oameni au tăiat și au cărat, timp de 60 de ani, blocurile de piatră pe care le-au îmbinat între ele, fără a folosi nici un liant. Cine privește bastionul de aproape este înclinat să creadă că a fost înălțat de niște uriași. Mulți și-au pus întrebarea: cum or fi transportat acei oameni blocurile de piatră cîntărind zeci de tone pentru a construi uriașele ziduri crenelate dacă pe atunci nu cunoșteau roata și transportul pe roți?

O fortăreață splendidă prin construcția ei, suspendată pe stînci și prăpăstii este Macchu Picchu, înălțată în munți, la 4 500 m altitudine, deasupra defileului rîului Urubamba. Deși auziseră de acest oraș al incașilor, cuceritorii spanioli n-au ajuns niciodată să-l vadă. Orașul și-a păstrat taina, aproape 400 de ani, pînă cînd — în 1911 — un copil indian localnic, care cunoștea bine cărări de munte nebănuite de alții, dezvăluie taina orașului profesorului american Hiram Bingham, ce se afla în Anzi, într-o expediție de cercetare.

Despre Macchu-Picchu, această citadelă ale cărei edificii au fost înălțate din granit alb și care simbolizează la scară gigantică marea victorie a omului asupra naturii, dar și înfrățirea cu ea, s-au scris numeroase tomuri. Dar nici pînă astăzi nu se știe cine i-au fost constructorii și ce destinație a avut. Datorită poziției sale ascunse, pe o stîncă ce se înalță dincolo de platforma norilor, ea se înfățișează ca una dintre minunile arhitectonicii incașe. Stînca muntelui e tăiată în terase, care cad abrupte peste prăpăstii. În locurile denivelate ea e completată cu parapete megalitice. Pe aceste terase se înălțau construcțiile, care înglobau locuințele, templele, altarele sub cer deschis, hambarele de cereale, țarcurile de animale domestice, cazărmile. Dimensiunile și planurile zidurilor din lespezi uriașe de piatră, multe din ele cîntărind mii de tone, articulate fără mortar, transformă stînca piscurilor într-o operă de artă de o mare profunzime.

Tot din categoria construcțiilor megalitice, edificate uneori în munți, făceau parte și observatoarele astronomice de tipul turnurilor solare cilindrice, înalte de 25 m. Din aceste turnuri incașii urmăreau trecerea diurna, lunară și solstițială a Soarelui în anumite puncte ale cerului, pentru a stabili mersul vremii și a face pronosticuri meteorologice. Asemenea turnuri erau răspîndite în toate provinciile imperiului.

Incașii erau mari meșteri și în construcțiile rutiere ce străbăteau imperiul, legînd între ele cetățile periferice cu cele din centru, așezările din munți, satele și punctele nodale ale sistemului de apărare.

Pe coastă, drumurile erau pietruite și aliniate, la loc deschis, fiind protejate de ziduri împotriva furtunilor de nisip. În munți ele șerpuiau sub culoare de piatră, la loc închis. Peste ape treceau pe poduri suspendate confecționate din lemn de bambus, împletit cu fire elastice din agave gigantice. Aceste poduri suspendate erau construcții strategice mai ales în munți, unde prin desfacerea lor era tăiat accesul inamicului. Șoselele erau marcate din loc în loc cu mormane de piatră. La anumite distanțe se aflau căsuțe pentru înnoptat și chiar hanuri pentru călătorii întîrziați.

Pe aceste drumuri bine întreținute, curățate și păzite, nu mergeau decît pietoni, mesageri oficiali și curieri. Incașii nu cunoșteau vehiculele cu roți și nici animalele de tracțiune. Foloseau doar litiere, iar pentru căratul boccelelor foloseau lame mari. În caz de pericol din afară, incașii puteau să facă drumurile impracticabile, prăvălind stîncile peste ele sau înfundînd culoarele din munți prin inundarea lor cu apă din canalele de irigații.

Așezările incașe suspendate peste prăpăstii, cu satele și cătunele acestora, cu terasele de culturi agricole în munți, cu cetățile așezate pe pante ne prezintă structura unei țări de cuiburi de vulturi.

Deși nu au avut o scriere proprie, incașii au lăsat bogate mărturii asupra cunoștințelor pe care le aveau în cele mai diverse domenii: ei nu cunoșteau fierul, dar descoperisera metalurgia aurului; își construiau vasele din ceramică fără să fi folosit roata și practicau o agricultură evoluata și pe înălțimile munților. Strămoșii peruvienilor de astăzi s-au numărat printre cei mai ingenioși cultivatori ai viței de vie și ai porumbului. Cu o perseverență inegalabilă incașii au adaptat porumbul pîna la 4 000 de m altitudine, unde îl semănau în terase irigate. Descoperind proprietățile cauciucului l-au preluat de la băștinașii din valea Amazonului și l-au cultivat în Anzi pentru a-l folosi ca produs farmaceutic, izolator termic și ca material elastic pentru praștii de război. Incașii au folosit primii arborele Quinoa din care au extras chinina, iar din frunzele de coca și-au preparat anestezicele pentru operații chirurgicale. Ca agricultori, practicau culturile etajate. La 5 000 m altitudine practicau o pomicultură unică pe glob, la 4 000—5 000 m cultivau cartoful, iar la 3 000 m, grîul.

Priviți în perspectiva civilizației și a culturii amerindiene, incașii sînt considerați ca niște deschizători de drumuri, iar succesorii lor, peruvienii de astăzi, urmași ai unor tradiții demne de prețuire.

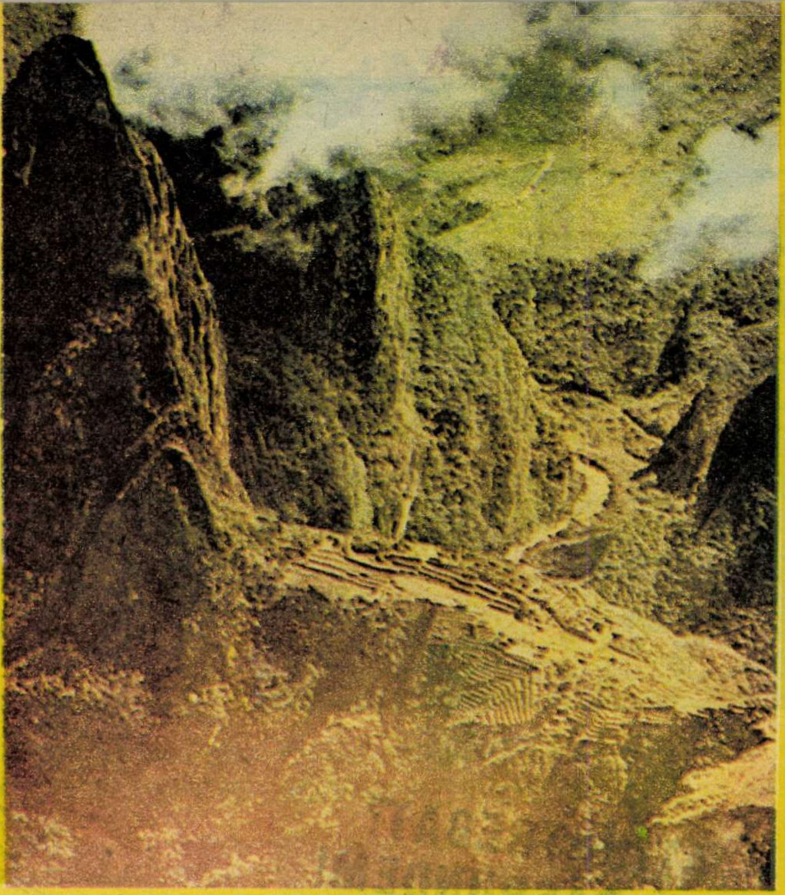

CALEIDOSCOP

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2			■							
3									■	
4					■		■			
5				■						■
6			■							
7				■				■		
8			■			■			■	
9	■				■					
10										

ORIZONTAL: *1) Pasăre răpitoare de zi întîlnită în heraldica Țării Românești ● Alte păsări răpitoare de zi, asemănătoare cu ulii. 2) Liciu Haralamb ● Pasăre consumatoare de semințe și sîmburi, numită și cireșar. 3) Mică pasăre domestică avînd un moț caracteristic. 4) Zeu. Răpitoare (pop.). 5) Gest reflex ● Păsări negre sau cenușii, dăunătoare culturilor agricole. Radu Gaiță ● Gîscă sălbatică. 7) Exclamație ● Vuiet (pop.) ● Cap de aușel! 8) ... și de sitar! ● Ana Fluieraru ● Coadă de porumbel! 9) Trei turturele! ● „Papagal" autohton, care poate imita sunetele scoase de alte păsări (pl.). 10) Mici păsări insectivore populînd tufișurile din apropierea apelor.*

VERTICAL: *Cea mai mare pasăre marină de la noi, asemanatoare pescărușului. 2) Pasăre călătoare ce trăiește pe lîngă rîuri și bălți. 3) Cap de becață! ...și de ursitoare! 4) Pasarea mitologică a egiptenilor ● Papagal american. 5) Ued în Sudan ● Pasăre răpitoare de noapte numită și ciuhurez. 6) Aromiri ● Cap de gîscă! 7) George Cucu ● De loc de prin Oltenia. 8) Grup evoluat de păsări, cu limbaj „poliglot" și viață psihică complexă ● Ciocîrlia. 9) In haos! ● Lișiță! ● Trupuri de pietrari! 10) Aceștia (pop.) ● Cele mai mici păsări de la noi.*

RADU STOIANOV
Fundulea — Călărași

CONCURSUL

Arena matematicienilor

Etapa a III-a

6) NUMĂRUL 10

Care este cel mai mare număr ce se poate scrie cu trei de 10 și cam ce lungime ar ocupa scrierea numărului rezultat, într-un singur rînd, cu caractere mici, tipografice, ținînd seama că cinci asemenea litere ocupă circa 10 mm în lungime?

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

ORA DE CHIMIE: 1) Laboratoare. 2) Aromatice. 3) Var. Potasiu. 4) Omis. Malț. 5) Iac. Mine. Aa. 6) Sr. Roci. Im. 7) Val Curie. 8) Epurat. NS. 9) Ra. Argintat.

ARISTOFAN: „Pacea".

TRUNCHI DE PIRAMIDĂ: 1) Ema. 2) Dîră. 3) Bicaz. 4) Creată. 5) Parcare. 6) Înțelept. 7) Maramureș. 8) Alebardier. 9) Accelerando. La o dezlegare corectă, citind de sus în jos cîte o literă de la mijlocul cuvintelor cu litere fără soț și cîte două de la cele cu soț, ați descoperit numele domnitorului Mircea cel Mare. 1, 2, 3, 4: Ornamentele sînt romane (1), grecești (2), egiptene (3), indiene (4).

CRIPTOGRAFIE TEMPORALĂ: Minutarele indică ore și minute.

TICUȚĂ CEL UITUC

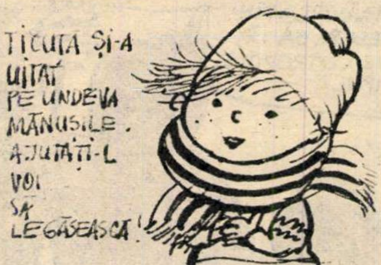
TICUȚA ȘI-A UITAT PE UNDEVA MĂNUȘILE. AJUTAȚI-L VOI SĂ LE GĂSEASCĂ!

Foto: M. NIEDL
COPERTA NOASTRĂ

Ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României" la Școala nr. 9, Focșani.

„ENIGMA" LUI DOREL

Dorel a fost de părere că nu e recomandabil să luăm „pasageri" cînd coborîm cu săniuța. Unul a și căzut pe traseu! De asemenea, nu are nici un rost să te arunci cu săniuța la vale avînd brațele ocupate. Băiatul în cauză a și pierdut servieta, recuperată de alt „concurent". Dar greșeala cea mai mare constă în faptul că este foarte periculos și deci strict interzis să te dai cu sania pe o pantă care coboară într-un drum public, circulat de autovehicule!

CINE ȘTIE NE SCRIE!

REZULTATELE CONCURSULUI

Pe întreg parcursul verii, nenumărați cititori ai revistei au trimis redacției scrisori, vederi, fotografii, care vorbeau despre o vacanță plină de bucurii. Printre ei s-au numărat și participanții la concursul nostru „Cine știe ne scrie!" Astfel, săptămînal, sute și sute de scrisori conțineau răspunsuri la întrebările formulate, uneori dezvoltate pe file întregi, alteori, într-un mod lapidar, dar corect, iar în alte cazuri cu... rezolvări „pripite".

După ultima etapă, cea de-a X-a, a urmat selecționarea celor mai complete și mai corecte răspunsuri din cele 1741 de scrisori primite la redacție. A urmat tragerea la sorți a premiilor și mențiunilor concursului. Această plăcută misiune am încredințat-o colegilor voștri de la Școala nr. 172 din Capitală.

Din noianul de scrisori cu răspunsuri foarte bune, pentru marele premiu, a fost extrasă aceea purtînd numele pionierei Dode Vasilica *din comuna* Modelu, *județul* Călărași.

Ținînd seama de numărul mare de concurenți ale căror răspunsuri au fost bune, redacția acordă, în afara premiilor și mențiunilor, legitimații de corespondenți speciali ai revistei „Cutezătorii". Și acum premiile:

MARELE PREMIU, O BICICLETĂ „PEGAS": Dode Vasilica, *com. Modelu, jud. Călărași;*

PREMIUL I, 10 RADIORECEPTOARE PORTABILE „IRIS": Burduja Mirel, *Cîmpulung Moldovenesc, jud. Suceava;* Grădinaru Ciprian, *Nichiteni, jud. Botoșani;* Rusu Dorian Cătălina, *Topoliceni, jud. Neamț;* Toma Nicoleta, *Pitești, jud. Argeș;* Unterweger Adela, *Săvîrșin, jud. Arad;* Stănescu Radu Matei, *București;* Mihalache Giorgiana, *Bîrlad, jud. Vaslui;* Bota Adrian Alexandru, *Gherla, jud. Cluj;* Ferbei Cristian, *Piatra Neamț, jud. Neamț;* Rareș Andrei, *București.*

PREMIUL II, 10 RADIORECEPTOARE PORTABILE „RIC": Bozdog Mihaela, *Orăștie, jud. Hunedoara;* Smeria Adrian, *Valea Ursului, jud. Neamț;* Mitu Constantin, *Potcoava, jud. Olt;* Chiriac Cosmin, *Tg. Ocna, jud. Bacău;* Faur Marius , *Oradea, jud. Bihor;* Ibraim Edis, *Constanța, jud. Constanța;* Nițulescu Bogdan, *Cîmpulung Moldovenesc, jud. Suceava;* Radu Mihai, *Rîu de Mori, jud. Hunedoara;* Dumitrele Dana, *Cluj-Napoca, jud. Cluj;* Tîtavu Adela, *Iași, jud. Iași.*

PREMIUL III, 10 TRUSE STILOU-PIX: Stancu Cristina, *Craiova, jud. Dolj;* Pascal Carmen, *Galați, jud. Galați;* Nicolescu Maria, *Petroșani, jud. Hunedoara;* Macavei Lucian, *Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud;* Leuștean Cristina, *Brăila, jud. Brăila;* Ionescu Georgian, *București;* Dîrmon Lavinia, *Tg. Cărbunești, jud. Gorj;* Gîmju Monica, *Botoșani, jud. Botoșani;* Buta Sorin, *Creaca, jud. Sălaj;* Pop Ghiocel Virgiliu, *Miercurea Ciuc, jud. Harghita.*

MENȚIUNI. CÎTE UN ALMANAH „CUTEZĂTORII": Buzilă Lăcrămioara, *Dumitra, jud. Bistrița-Năsăud;* Butnaru Adrian, Piatra Neamț, jud. Neamț; Blănaru Ovidiu Daniel, *Bîrlad, jud. Vaslui;* Vultur Mihaela, *Băisești, jud. Suceava;* Udrescu Simona, *București;* Marina Niță Adela, *Făgețelu, jud. Olt;* Bar Vasile Călin, *Abrud, jud. Alba;* Ciudin Ionela, *Archita, jud. Mureș;* Pralea Florica, Timișești, jud. Neamț; Danciu Aurica, *Oravița, jud. Caraș-Severin;* Honciuc Bogdan, *Roman, jud. Neamț*

SE ACORDĂ LEGITIMAȚII DE CORESPONDENT SPECIAL AL REVISTEI „CUTEZĂTORII" URMĂTORILOR PARTICIPANȚI LA CONCURS: Diaconu Nicoleta, *Buzău, jud. Buzău;* Dîrmon Cristian Artur, *Tg. Cărbunești, jud. Gorj;* Dîrmon Răzvan Florin, *Constanța, jud. Constanța;* Dode Ionela *Modelu, jud. Călărași,* Dreghici Veronica, *Alba Iulia, jud. Alba;* Codreanu Corina, *Șuletea, jud. Vaslui;* Cîmpian Luiza, *Vitomirești, jud. Olt;* Dan Mariana Carmen, *Tulcea, jud. Tulcea;* Arghir Dorin Ionuț, *Onești, jud. Bacău;* Briciu Adrian, *București;* Jampa Bianca, *Deva, jud. Hunedoara;* Jurjeu Dan, *Arad, jud. Arad;* Măciucă Marius Silviu, *Paltin, jud. Vrancea;* Manea Simona, *Archita, jud. Mureș;* Miroiu Mariana Carmen, *Borosești, jud. Vîlcea;* Oancea Mihaela și Oancea Cristi, *Pitești, jud. Argeș;* Pîțu Elena Cristina, *Cajvana, jud. Buzău;* Licarete Emanuel, *Constanța, jud. Constanța;* Lăcătușu Laura Geanina, *Hunedoara;* Popelca Dragoș, *Brezoi, jud. Vîlcea;* Gherman Laurențiu Ionuț, *Vorniceni, jud. Botoșani;* Toma Andrei, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița; Orășan Liliana, *Sighișoara, jud. Mureș;* Trăistaru Petrișor, *Drobeta-Turnu-Severin; jud. Mehedinți;* Ștefănescu Adela, *Mediaș, jud. Sibiu;* Varvara Andreea, *București,* Holban Gheorghe, *Bogdănești, jud. Suceava;* Rapolți Artur, *București;* Filip Alina Cristina, *Bacău, jud. Bacău.*

CUTEZĂTORII 51 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
RESPONSABIL DE NUMĂR: **Constantin Răduț;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **Viorel Sâmpetrean**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 16 pagini 1,50 lei*

DE DIN VALE DE ROVINE

9

Scenariu: PETRU DEMETRU POPESCU
Desene: SORIN ANGHEL

REZUMA UL EPISODU
PRECEDENT :

Uneltirile lui Neguț în
triva Voievodului Mircea
au sorți de izbîndă. Între
oștire este gata de luptă,
conducerea lui Mirce
Mare, pentru apărarea
relor țării.

11

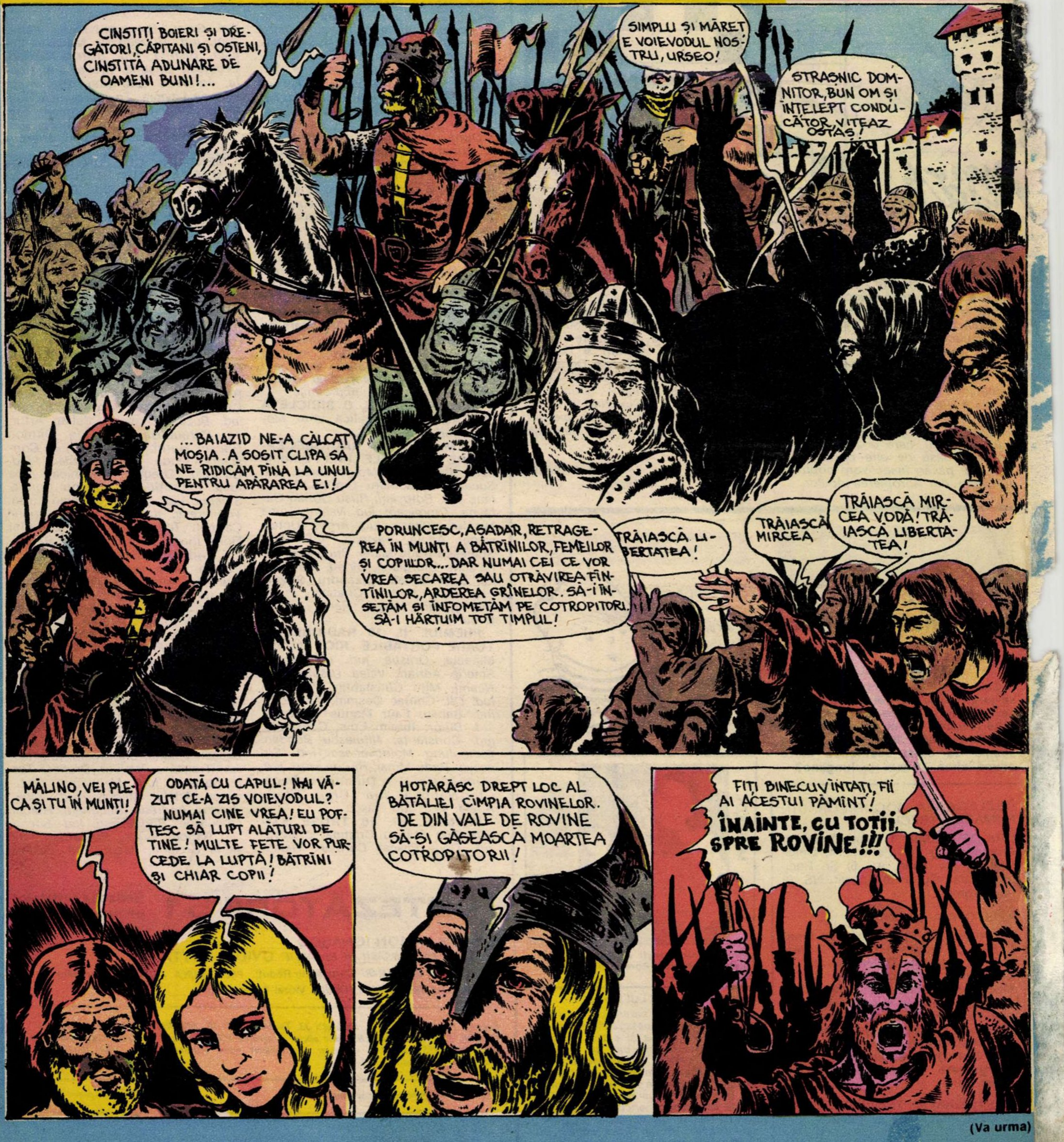
CINSTIȚI BOIERI ȘI DREGĂTORI, CĂPITANI ȘI OSTENI, CINSTITĂ ADUNARE DE OAMENI BUNI!...
SIMPLU ȘI MĂRET E VOIEVODUL NOSTRU, URSEO!
STRAȘNIC DOMNITOR, BUN OM ȘI ÎNȚELEPT CONDUCĂTOR, VITEAZ OSTAȘ!
...BAIAZID NE-A CĂLCAT MOȘIA. A SOSIT CLIPA SĂ NE RIDICĂM PÎNĂ LA UNUL PENTRU APĂRAREA EI!
PORUNCESC, AȘADAR, RETRAGEREA ÎN MUNȚI A BĂTRÎNILOR, FEMEILOR ȘI COPIILOR... DAR NUMAI CEI CE VOR VREA. SECAREA SAU OTRĂVIREA FÎNTÎNILOR, ARDEREA GRÎNELOR. SĂ-I ÎNSETĂM ȘI ÎNFOMETĂM PE COTROPITORI. SĂ-I HĂRȚUIM TOT TIMPUL!
TRĂIASCĂ LIBERTATEA!
TRĂIASCĂ MIRCEA
TRĂIASCĂ MIRCEA VODĂ! TRĂIASCĂ LIBERTATEA!
MĂLINO, VEI PLECA ȘI TU ÎN MUNȚI!
ODATĂ CU CAPUL! N-AI VĂZUT CE-A ZIS VOIEVODUL? NUMAI CINE VREA! EU POFTESC SĂ LUPT ALĂTURI DE TINE! MULTE FETE VOR PURCEDE LA LUPTĂ! BĂTRÎNI ȘI CHIAR COPII!
HOTĂRĂSC DREPT LOC AL BĂTĂLIEI CÎMPIA ROVINELOR. DE DIN VALE DE ROVINE SĂ-ȘI GĂSEASCĂ MOARTEA COTROPITORII!
FIȚI BINECUVÎNTAȚI, FII AI ACESTUI PĂMÎNT! ÎNAINTE, CU TOȚII, SPRE ROVINE!!!

(Va urma)

52

JOI, 25 DECEMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 1003)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Din sumar:

- Omagiu pionieresc Republicii
- Monumentele patriei
- În direct... vacanța!
- Caleidoscop

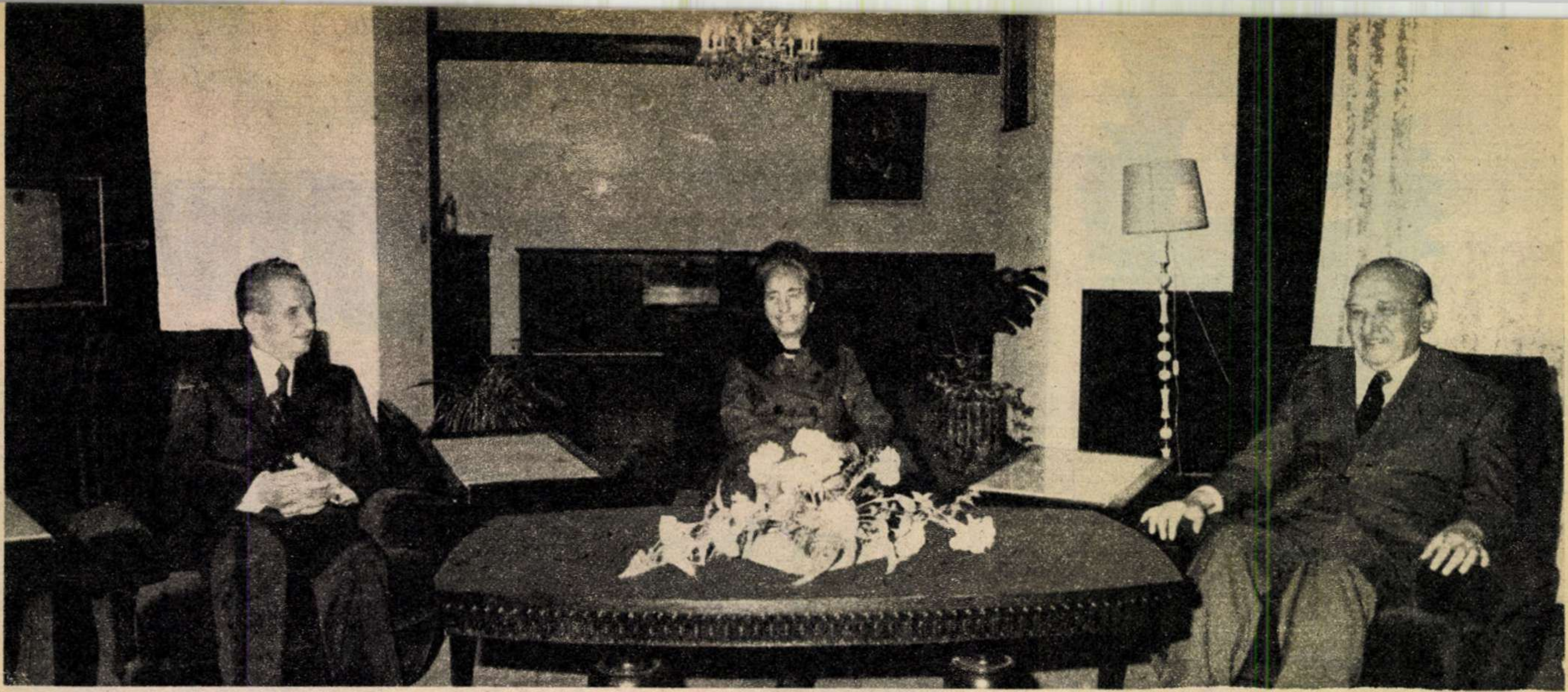

CADRAN POLITIC

Joi, 18 decembrie, a avut loc, la Giurgiu şi Ruse, o întîlnire prietenească de lucru între tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, şi tovarăşul Todor Jivkov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria.

Această nouă întîlnire se înscrie în cadrul dialogului tradiţional româno-bulgar la nivel înalt, care a marcat, de fiecare dată, momente de însemnătate hotărîtoare în dezvoltarea conlucrării rodnice, multilaterale, dintre cele două partide şi ţări, în întărirea continuă a prieteniei dintre popoarele noastre, în interesul reciproc, al cauzei socialismului şi păcii.

În municipiul Giurgiu a fost vizitată Întreprinderea pentru construcţii de maşini şi utilaje grele. Colectivul de oameni ai muncii de la această întreprindere şi-a exprimat, prin calde manifestări, deosebita bucurie faţă de noua vizită întreprinsă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Todor Jivkov, care coincide cu împlinirea a zece ani de cînd cei doi conducători de partid şi de stat au pus, împreună, piatra de temelie a Întreprinderii pentru construcţii de maşini şi utilaje grele Giurgiu–Ruse, rod al trăiniciei colaborării româno-bulgare, al cooperării reciproc avantajoase dintre cele două ţări socialiste vecine şi prietene.

La sediul comitetului judeţean de partid, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu s-au întreţinut, într-o atmosferă de caldă prietenie, cu tovarăşul Todor Jivkov.

În continuare a avut loc solemnitatea înmînării Ordinului „Victoria Socialismului", conferit, prin Decret prezidenţial, tovarăşului Todor Jivkov, cu prilejul celei de-a 75-a aniversări a zilei de naştere, pentru contribuţia deosebită la dezvoltarea colaborării între Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist Bulgar, între Republica Socialistă România şi Republica Populară Bulgaria, la întărirea prieteniei dintre popoarele român şi bulgar, a cauzei generale a socialismului, păcii şi colaborării internaţionale.

Pretutindeni pe traseele vizitei, numeroşii locuitori ai municipiului Giurgiu au făcut o entuziastă primire înalţilor oaspeţi, au salutat cu profundă stimă şi consideraţie pe cei doi conducători de partid şi de stat.

Întîlnirea prietenească de lucru dintre tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, şi tovarăşul Todor Jivkov a continuat în oraşul Ruse unde a fost vizitată Întreprinderea pentru construcţii de maşini şi utilaje grele. Această întreprindere, ale cărei lucrări de construcţii au fost inaugurate în urmă cu zece ani de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Todor Jivkov, este o expresie grăitoare a tradiţionalelor relaţii de prietenie; colaborare şi bună vecinătate dintre România şi Bulgaria.

În continuare, au avut loc la Ruse convorbiri oficiale între tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, preşedintele Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţămîntului, şi tovarăşul Todor Jivkov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria. În cadrul acestor convorbiri au fost examinate stadiul actual şi perspectivele dezvoltării relaţiilor bilaterale româno-bulgare, problemele care mai trebuie rezolvate în vederea extinderii în continuare a acestor relaţii.

Întîlnirea de lucru a decurs într-o atmosferă tovărăşească, în spiritul încrederii şi înţelegerii depline. Ea a constituit o nouă expresie a legăturilor tradiţionale româno-bulgare, a relaţiilor de prietenie şi colaborare în continuă dezvoltare dintre cele două partide, ţări şi popoare.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, tovarăşul Todor Jivkov au fost salutaţi de către numeroşii cetăţeni aflaţi pe traseele vizitei în ţara vecină şi prietenă cu deosebită căldură, cu puternice aplauze şi urale, dînd expresie sentimentelor de aleasă stimă faţă de cei doi conducători de partid şi de stat ale căror frecvente şi rodnice întîlniri stau la baza evoluţiei relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre ţările, partidele şi popoarele noastre.

* * *

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a efectuat, miercuri, 17 decembrie, o vizită de lucru la Întreprinderea „Autobuzul" din Capitală, unitate reprezentativă a industriei noastre constructoare de maşini.

Noul dialog de lucru a fost consacrat continuării analizei – iniţiată în luna octombrie a acestui an – asupra modului în care colectivul de muncă de la „Autobuzul" acţionează pentru înnoirea şi modernizarea fabricaţiei, pentru realizarea unor produse cu parametri tehnico-funcţionali ridicaţi, la nivelul cerinţelor economiei naţionale, al sarcinilor actualului cincinal.

Conducătorul partidului şi statului a fost întîmpinat, şi de această dată, cu deosebită dragoste şi stimă de puternicul detaşament muncitoresc de aici. Aceste simţăminte au fost exprimate, direct şi cald, din inimă, tovarăşului Nicolae Ceauşescu de numeroşii muncitori, care şi-au manifestat profunda satisfacţie de a se reîntîlni cu secretarul general al partidului, de a-i raporta realizările obţinute, de a-i asculta cuvîntul însufleţitor, ce le mobilizează şi stimulează energiile creatoare în vederea îndeplinirii exemplare a planului pe 1986 şi pe întregul cincinal.

Examinînd îndeaproape noile realizări ale întreprinderii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut să se acţioneze pentru ridicarea continuă a performanţelor autobuzelor, troleibuzelor, microbuzelor şi autoutilitarelor, astfel încît acestea să satisfacă în condiţii tot mai bune cerinţele beneficiarilor interni şi externi. Totodată, s-a indicat să se treacă, începînd cu anul 1987, la producţia de serie a noilor produse.

Cadrele de conducere, specialiştii l-au asigurat pe secretarul general al partidului că vor lua măsurile necesare pentru înfăptuirea indicaţiilor şi orientărilor date, pentru realizarea unor produse cu caracteristici tehnico-funcţionale tot mai ridicate, competitive, pentru îndeplinirea la toţi indicatorii, cantitativi şi calitativi, a planului pe anul viitor şi pe întregul cincinal 1986–1990.

Muncitorii şi specialiştii prezenţi au aclamat cu înflăcărare pentru partidul nostru comunist, pentru secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au scandat „Ceauşescu La mulţi ani!", dînd expresie urării dragi pe care colectivul întreprinderii o adresează, împreună cu întregul popor, conducătorului iubit al partidului şi statului nostru.

Proclamarea Republicii a constituit un moment important în dezvoltarea României, în trecerea la făurirea unei noi orînduiri sociale, care a asigurat dezvoltarea rapidă, economică și socială a țării, ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului.

NICOLAE CEAUȘESCU

ANII DE GLORII AI REPUBLICII NOASTRE

În filele îndelungatei sale istorii, poporul român a înscris cu 39 de ani în urma, la 30 Decembrie 1947, o nouă și strălucită biruință pe calea împlinirii unor idealuri la care au năzuit generații după generații, biruință care s-a așezat ca trainică temelie pentru mărețe și noi înfăptuiri populare — proclamarea Republicii.

La forma republicană de guvernare năzuiseră cei mai buni dintre oamenii pămîntului românesc, toți cei care, avînd aproape de inima lor vrerile și idealurile poporului, luptau pentru clădirea unei lumi mai drepte și mai bune în care făuritorii valorilor materiale și spirituale să fie stăpîni ai muncii lor, să-și croiască liber și demn destinele.

Republica fusese visarea iubită a pașoptiștilor care gîndeau, sub faldurile flamurilor pe care sta scris „Dreptate-Frăție", la o societate care să asigure conducerea de către popor prin popor și pentru popor. Republica o proclamau, de asemenea, militanții mișcării socialiste, aceia care luptau pentru a clădi aici, în vatra străbună, „Dacia muncitorului și a țăranului".

Dînd strălucire prin lupta sa eroică unor asemenea îndelungi tradiții, Partidul Comunist Român a înscris încă de la începuturile existenței sale pe flamurile luptei revoluționare țelul făuririi Republicii — singura formă de guvernămînt potrivită cu idealul său comunist.

Pe făgașul nou de istorie inaugurat de 23 August 1944, poporul român, cucerind pas cu pas, sub conducerea partidului, pîrghiile puterii politice, avea să împlinească marele său ideal la 30 Decembrie 1947 prin proclamarea Republicii. Horele de bucurie încinse în acea istorică zi pe străzile și în piețele Capitalei, de-a lungul și de-a latul țării, arătau nu numai că măreața înfăptuire împlinea un înalt ideal al poporului, dar și că era socotită ca deschizătoare a unei noi etape în viața țării, a- națiunii —, etapa realizării supremelor sale aspirații de libertate și dreptate.

Cu forța de netăgăduit a faptelor, cele aproape patru decenii de istorie vie și efervescentă a Republicii au dat o strălucită confirmare acelei opțiuni memorabile a poporului român.

Un drum lung a fost străbătut de atunci, parcurgîndu-se mai multe etape de dezvoltare economico-socială a țării, asigurîndu-se realizarea unor profunde transformări revoluționare în societatea românească. Din ziua de început a Republicii noastre, prin munca plină de abnegație, creatoare a poporului, prin puterea minții și a brațelor sale, forțele de producție, avuția națională au crescut necontenit în ritmuri tot mai înalte. S-a asigurat un cadru larg democratic, de conducere a societății, poporul fiind cu adevărat stăpîn pe destinele sale. S-a întărit și consolidat neabătut unitatea națiunii noastre socialiste, a sporit necontenit prestigiul internațional al Republicii noastre.

1947—1986. Un drum de muncă eroică, de luptă și de biruință. O istorie în filele căreia strălucește anul 1965 — anul Congresului al IX-lea al partidului — cînd prin voința unanimă a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii din țara noastră, în fruntea partidului a fost ales tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** cel mai iubit fiu al poporului nostru. Unanima opțiune a partidului, a poporului de acum 21 de ani a fost pe deplin validată de istorie, în viața țării, în existența națiunii noastre, inaugurîndu-se atunci cea mai rodnică epocă din lungul nostru drum prin veacuri, căreia inima și cugetul poporului i-au dat numele marelui său conducător: **Epoca Nicolae Ceaușescu.**

Acești 21 de ani sînt înainte de toate anii unei puternice dezvoltări a economiei naționale, a creșterii fără precedent a forțelor de producție, a repartizării lor armonioase pe întreg cuprinsul patriei, a transformării științei și învățămîntului în factori de temelie ai progresului social-economic. Mărețele ctitorii ale **Epocii Nicolae Ceaușescu** se înalță astăzi în întreaga țară. Sînt, deopotrivă, acești 21 de ani epoca unei susținute acțiuni de perfecționare a formelor de organizare și conducere a societății, de instituționalizare a unui cadru democratic profund original, asigurînd participarea nemijlocită, efectivă, a tuturor cetățenilor țării la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru socialist, creîndu-se astfel cele mai prielnice condiții de afirmare a inițiativei, a spiritului gospodăresc, a răspunderii sociale, a tuturor celor ce muncesc.

Sînt acești 21 de ani, deopotrivă, perioada în care Republica noastră s-a afirmat cu deosebită putere în viața politică internațională prin poziții, soluții și inițiative constructive de rezolvare a marilor probleme care confruntă lumea contemporană, în consens cu aspirațiile și interesele majore ale popoarelor. Numele tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** al României socialiste se bucură astăzi de o înaltă cinste și prețuire pe toate meridianele planetei.

Cea de-a 39-a aniversare a Republicii noastre găsește poporul român angajat cu întreaga sa putere și energie în ampla lucrare de înfăptuire a istoricelor obiective ale Congresului al XIII-lea al partidului. El este însuflețit de un gînd măreț, de o unică aspirație — Republica noastră socialistă, în frunte cu conducătorul său iubit, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** să devină tot mai puternică, tot mai prosperă, să se înalțe liberă, mîndră și demnă în rîndul țărilor independente și suverane de pe planeta noastră.

S. ARIEȘANU

ÎN DIRECT... VACANȚA!

Anunţ important! Treceţi urgent pe recepţie! Apel general! YO2KBK transmite pe toate lungimile de undă! Anunţ extrem de important: **E vacanţă!**

Ei, dar oare cine nu ştie lucrul acesta? Doar sîntem în vacanţă! Trebuie să recunoaştem însă că anunţul este, într-adevăr, important. Prietenii noştri radioamatori de la **Casa pionierilor şi şoimilor patriei** din **Arad** ne asigură că ne pot pune în legătură cu colegii lor din oricare parte a judeţului şi din municipiu, pentru a afla ultimele noutăţi. Le acordăm toată încrederea, ştiind că radioclubul lor numără, pînă acum, nu mai puţin de 10 240 de legături. Aşteptăm deci nerăbdători...

— Da, aici, **Orăşelul copiilor!** Cu cine vreţi să vorbiţi?

— Cu... Orăşelul copiilor! Vrem să aflăm cum petrec acolo copiii.

— E greu, foarte greu de răspuns în cîteva cuvinte. Au venit aici cele mai renumite ansambluri din zona Mureşului, a Crişului Alb, a Ineului, a Chişineului Criş. Vom avea prilejul să vă relatăm, în curînd, şi despre frumoasele obiceiuri de iarnă pe care le vor prezenta. Totul este minunat, dar... nu-i de glumă să fii gazda a mii de oaspeţi! Cîte nu sînt de făcut?! Vă sugerăm să încercaţi în alte orăşele ale copiilor. Poate la **Nădlac**, poate la **Chişineu Criş, Curtici...**

Ne uităm întrebător la **Ionel Popescu.** Acesta acoperă cu mîna microfonul, ne face semn spre căştile de la urechi şi dă din umeri: „Am şi încercat! Dar şi acolo sînt mari pregătiri. Nu m-a auzit nimeni", ne lămureşte el.

— Am prins legătura cu un **club de vacanţă,** ne anunţă triumfător **Virgil Apreutesei.**

— ...Aici clubul de vacanţă al pionierilor de la **Şcoala nr. 21!** Vă vorbeşte comandantul unităţii, pionier **Marius Dreciu.** Primul spectacol pe care-l vom da îl dedicăm patriei. L-am intitulat **„Omagiu pionieresc Republicii iubite".** Ne este cam greu să ne hotărîm asupra selectării celor mai frumoase numere, a celor mai bine executate.

Cei peste 1 500 de pionieri ai unităţii s-au întrecut care mai de care, să se prezinte la înălţime, cu cele mai reuşite cîntece şi poezii. Vom avea astfel prilejul să alcătuim şi programele următoare pe care vrem să le oferim participanţilor, cu prilejul simpozioanelor **„Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, un om al păcii, într-o ţară a păcii, pentru o lume a păcii", „Unirea, naţiunea a făcut-o ", „Cinste, omenie, demnitate".**

Colegii pasionaţi de literatură sau de matematică şi-au şi luat rucsacurile şi au plecat în taberele de pregătire şi odihnă de la **Valea Leşului.**

— ...Sîntem **Moneasa!** Vrem să transmitem că totul este pregătit pentru găzduirea prietenilor sportului. S-a comandat şi... zăpadă, în vederea concursurilor de schi, de sanie, de minibob ce se vor desfăşura încă de la începutul lui ianuarie 1987.

— **...Lipova!** Casa pionierilor şi şoimilor patriei, care tocmai şi-a sărbătorit 30 de ani de existenţă, este asaltată de copii. În sala de balet, fireşte, se dansează; în cea de muzică se cîntă; în cea de desen se desenează. Pregătim, ca în fiecare an, un impresionant program artistic, literar-muzical pe care să-l prezentăm la monumentul de la Păuliş, în cinstirea eroilor care s-au jertfit în 1944 pentru eliberarea patriei.

— Un simpozion omagial intitulat **„Stejarul de la Scorniceşti",** pregătit încă pe parcursul primului trimestru, ne-a mobilizat pe toţi cei 2 000 de pionieri de la **Şcoala nr. 11** din Arad. Ne-am gîndit să facem mai întîi o vizită de documentare la Muzeul judeţean, la secţia de istorie, apoi vom selecta diapozitive şi vom viziona filme legate de tema pe care ne-am propus-o. Fiind comandantă de unitate — **Oana Petcovici** — m-am angajat să răspund, în primul rînd, eu de buna organizare şi desfăşurare a acestei importante activităţi.

— ...Aici Ineu!

— ...Aici Radna!

— Vor să intre în emisie pionierii din...

Apelurile vin în avalanşă. De peste tot sosesc veşti despre vacanţă. Prietenii noştri radioamatori încearcă din răsputeri să descurce undele ce se împletesc parcă între ele. Le facem semn că, din păcate, trebuie să ne oprim aici. Altfel, ne-ar putea surprinde... noaptea. Sîntem siguri că mai sînt multe de aflat! Tabere la Vatra Dornei, tabere la Slănic Moldova, excursii în judeţ şi în Capitală, întîlniri cu prieteni din judeţele vecine şi, desigur, carnavalurile. Nelipsitele şi atît de îndrăgitele carnavaluri. Cîntece, dansuri, poezii — într-un cuvînt, veselie. Bucuria unei vacanţe ce se anunţă bogată, aşa cum o merită atît de harnicii copii.

ELENA MĂNESCU

OMAGIU PIONIERESC REPUBLICII

Ţară a păcii

Ţara noastră-i plaiul unde
Îşi înalţă păsări zborul,
Rîuri cu albastre unde
Stelelor le-alină dorul.

Ţara noastră-i mîndră floare
Unde cresc oraşe-n soare;
Mîndru cînt ne-nvaţă graiul
De la dulcile izvoare.

Lucia Frangolea,
clasa a VI-a, Galaţi

Te recunosc în tot ce eşti

Ţara mea, te recunosc
în mlădierea spicelor de grîu,
în susurul izvoarelor limpezi.
Te recunosc, ţară,
în neclintirea Munţilor Carpaţi,
ce s-au numit aşa dintotdeauna
şi ne-au fost scut şi adăpost —
în vremuri de restrişte.
Te recunosc în siluetele sondelor,
în plămădirea luminii şi-a pîinii,
în glasul vesel al copiilor,
în zborul rotat al porumbeilor,
dînd glas dorinţei de pace şi
omenie,
Te recunosc aşa cum ai fost,
cum eşti şi vei fi întotdeauna,
Românie.

Mihaela P. Trofin,
clasa a V-a, Hîrlău

De ziua ta

De ziua ta, Republică iubită,
Îţi închinăm salut pionieresc
Din piepturi de copii şi cu mîndrie
Cinstim drapelul nostru strămoşesc.

De ziua ta, slăvită Românie,
Buchet de visuri mîndre împlinim
Că-n fruntea ţării e conducătorul
Partidului, pe care îl iubim.

Eleonora Dumitru,
clasa a VII-a, Bucureşti

Ritm

● **În foaierul** Teatrului dramatic din Braşov a fost vernisată expoziţia de artă plastică „Republică, măreaţă vatră", cuprinzînd lucrări ale pionierilor-pictori din municipiu, dedicate aniversării Republicii ● **5 500 de pionieri** din localităţile doljene Castranova, Mîrşani, Almaj, Apele-Vii, Scaeşti, Bistreţ, precum şi de la şcolile nr. 10, 23, 24 şi Liceul pedagogic din Craiova au participat la o amplă suită de manifestări cultural-sportive, desfăşurate sub genericul „Copiii ţării omagiază patria, partidul şi poporul" ● **De la reporterii subredacţiei „Cutezătorii"** din Borsec, jud. Harghita, o nouă ştire transmisă „special pentru rubrica RITM": în cadrul originalului concurs de creaţie literară organizat de către cercul cu acest profil de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei, s-au remarcat lucrările dedicate patriei de către talentaţii pionieri-poeţi şi prozatori Bianca Boronea, Gabriela şi Ramona Suteu, Doru Vild şi Lavinia Arsene ● **Vă facem cunoştinţă cu un grup** de pionieri, membri ai cercului de istorie de la Şcoala nr. 4 Moldova Nouă, jud. Caraş-Severin. Alături de specialiştii de la Muzeul judeţean din Reşiţa, au participat la investigaţiile efectuate pe şantierul arheologic Divici (com. Pojejena), unde au ajutat să fie date la iveală mai multe complexe de locuinţe, vase de uz casnic din bronz sau argint, unelte şi arme din fier etc.

ILEANA PIŢA

VĂ INVITĂM LA ACTIVITĂŢILE NOASTRE DIN VACANŢĂ

Ne-am reîntîlnit la Şcoala nr. 86, din Sectorul 3 al Capitalei, cu **Irina Mărgăritescu,** *pionier locţiitor al preşedintelui C.N.O.P. Pe chipul ei luminos, intuim satisfacţia unui sfîrşit de trimestru cu bogate împliniri; într-adevăr, aici în şcoală, două treimi din elevi au note de la 7 în sus. Irina ne întîmpină cu privirea ei azurie şi caldă.*

– Ce bucurii a adus vacanţa pionierilor din Bucureşti?

– Şi în acest an, vacanţa de iarnă este generoasă. Cluburile de vacanţă de la toate casele pionierilor şi şoimilor patriei şi-au deschis activitatea festiv cu carnavalurile pionierilor şi şoimilor patriei. Invitaţii copiilor au fost cîntăreţii noştri preferaţi, Nicu Alifantis şi Victor Soçaciu, actori îndrăgiţi de la teatrele „Ion Creangă" şi „Ţăndărică", pionierii artişti care s-au remarcat în actuala ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României".

– Iar în orăşelele copiilor?...

– Şi ele în zilele acestei vacanţe de iarnă îşi primesc oaspeţii: cu brazi strălucitori, cu oameni de zăpadă impunători, jocuri ingenioase, personaje din poveşti nemuritoare, spectacole artistice prezentate de pionieri. Orăşelele îi aşteaptă pe copiii bucureşteni la Parcul „Cireşarii", la „Bucur Obor", la „Titanii", la Parcul Tineretului, la Parcul „Moghioroş". Trebuie să ştiţi că a existat o adevărată competiţie între organizatori în a pregăti orăşelul cel mai frumos.

– Şi unde îi mai invităm pe colegii noştri bucureşteni?

– La tradiţionalul Carnaval al fulgilor de nea ce se va desfăşura pe 2 ianuarie, la Pavilionul expoziţional din Piaţa Scînteii. Va fi un carnaval frumos, cu concursuri literare, parada costumelor, întîlniri cu actori preferaţi, cîntăreţi îndrăgiţi, mult joc şi veselie. De asemenea, îi invităm la impresionantul spectacol muzical-literar-coregrafic „Odă Republicii", prezentat la Palatul pionierilor şi şoimilor patriei. Tot în incinta acestui minunat edificiu al copiilor vor avea loc activităţi foarte interesante, cum sînt: „Almanah ştiinţific" – despre „Geneza Pămîntului", un concurs pe teme muzicale: „Recunoaşteţi compozitorul?" şi multe altele. Să amintim, de asemenea, că în toate sectoarele municipiului se va desfăşura radioolimpiada pionierească. Întrecerile sportive din cadrul cupei „Pionierul" sînt şi ele mult aşteptate.

– Îţi mulţuim, dorindu-ţi în continuare, ţie şi tuturor pionierilor, o vacanţă plină de bucurii.

M. MICU

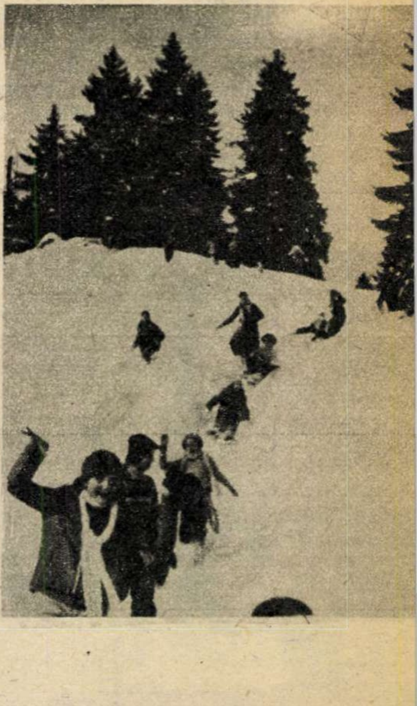

Statuia lui Decebal *(Deva)*

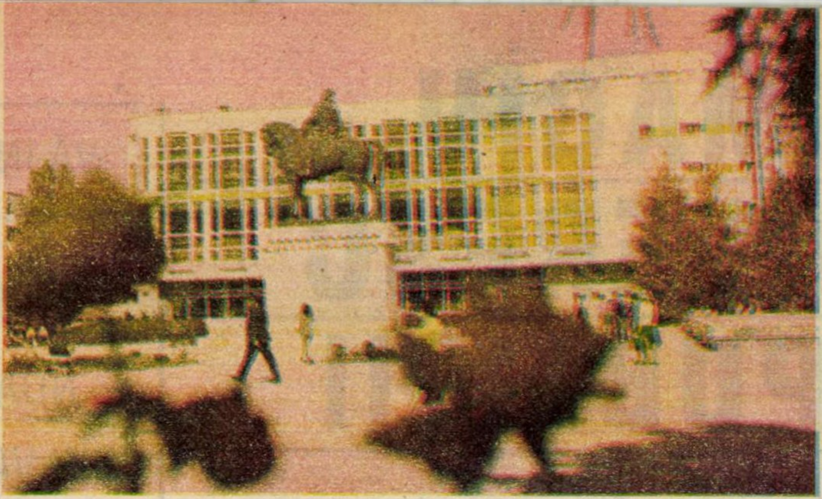

Statuia lui Mircea cel Mare *(Tulcea)*

Unul dintre monume

MONUMENTELE PATRIEI

simboluri ale glorioasei noastre istorii multimilenare

Marea carte a trecutului național stă mărturie că, de-a lungul vremurilor, oamenii pămîntului românesc au avut un viu și puternic sentiment al istoriei, exprimat prin conștiința apartenenței, cu toate fibrele ființei lor, la vatra strămoșească și, deopotrivă, prin înalta prețuire pe care au adus-o statornic mărețelor fapte ale înaintașilor. Asemenea fapte, românii le-au eternizat în cîntecele și baladele lor, în fuiorul celor mai scumpe legende și, de asemenea, au veșnicit amintirea unor momente de cumpănă, de grele încercări și de strălucite izbînzi prin simboluri pe care le-au ridicat cu dragoste adîncă și profund respect pentru lupta și jertfa celor ce ne-au premers.

Viteiii noștri voievozi au sădit, precum Ștefan cel Mare pe locurile asprei înfruntări cu trufașa nobilime leșască, în Codrii Cosminului, păduri mîndre și dese de stejar spre a arăta că trainice, de nesmuls ne erau rădăcinile înfipte în glia străveche, că poporul era tare și de neîngenuncheat ca un falnic codru de goruni. Au ridicat domnitorii noștri cei mari în alte locuri de țară — prin care ne-au încercat cu armiile lor împărați și regi „pe care lumea nu putea să-i mai încapă“ — movile uriașe de piatră nu numai pentru a-i ocroti pe cei căzuți, ci și pentru a se ști că acolo, din dragoste de țară, s-a înălțat zid viu de apărare din brațe și inimi fierbinți, spre a vesti că oriunde pămîntul țării ar fi fost călcat cu cuget dușman avea să se înalțe asemenea zid de netrecut.

Asemenea fapte mărețe ale trecutului au fost nemurite, începînd cu epoca modernă, în sute și sute de statui, grupuri statuare, obeliscuri, busturi, plăci comemorative, basoreliefuri, în bronzul și în piatra cărora generații după generații au așezat o parte din înseși inima și sufletul lor, venerîndu-i pe vrednicii înaintași, pe cei care, prin marea lor putere de a se ridica deasupra vitregiilor vremii, ne-au păstrat, prin atîtea furtuni ale istoriei, patria, limba noastră cea negrăit de frumoasă, tezaurul neprețuit al datinilor, obiceiurilor și portului străvechi. În clocotul Revoluției de la 1848, atunci cînd un timp nou de speranțe se boltea peste țară, la marea adunare populară de pe Cîmpia Filaretului, din 15 august, s-a propus să fie ridicate în Capitală „trei coloane“ (statui — n.n.), „în gloria și onoarea vestiților bărbați: Mihai Bravul, Domnul Tudor și învățătorul Lazăr“. Poporul, făptuind istoria, năzuia, adică, să aducă și pe această cale prinosul recunoștinței sale celor care prin faptele lor, prin visurile lor, contribuiseră la a țării înălțare, așezîndu-i temeliile unui viitor mai bun. Și tot în acel an, pe Cîmpia Libertății de la Blaj — unde la 3—5 mai 1848 se adunaseră și se rostiseră 40 000 de români pentru unirea cu țara — s-a hotărît ca aici să se înalțe „un monument demn de națiunea română, în eterna amintire a acestei glorioase zile.“

Născute, plămădite din asemenea vibrante simțiri, din asemenea înălțătoare gînduri de prețuire și recunoștință pentru toți cei care au luptat și au sîngerat pentru ca poporul român să trăiască liber, unit și demn, într-o țară liberă, unită și demnă, monumentele au devenit, din însuși momentul inaugurării lor, prezențe statornice în viața patriei, a oamenilor ei — pentru că ele întruchipau tot ceea ce a fost dor înalt și gînd de lumină în multimilenara noastră istorie. Astfel, inaugurarea, în 1874, a statuii lui Mihai Viteazul în Piața Universității din București a dobîndit caracterul unei entuziaste sărbători populare, pentru că marele voievod era simbolul nepieritor al unirii sau, cum spunea Iorga, pentru că nici un român n-a putut gîndi după 1600 la unire, fără chipul său de curată și desăvîrșită poezie tragică. Aceeași atmosferă vibrantă a caracterizat, din aceleași motive, și inaugurarea statuii lui Ștefan cel Mare la Iași, la 3 iunie 1883.

Zeci și zeci de monumente, ridicate pretutindeni pe cuprinsul țării, în orașe, tîrguri și sate, au nemurit numele și faptele miilor de dorobanți, roșiori și călărași care, înflăcărați de iubire pentru patrie, au dat, în 1877—1878, asprele bătălii de la Grivița și Rahova, de la Plevna și Smîrdan, adînc convinși că din acele însîngerate redute avea să se înalțe neatîrnarea, libertatea României scumpe. Alte și alte monumente păstrează pentru

Monumentul Unirii *(Focșani)*

Mausoleul eroilor din primul război mondial *(Mărășești)*

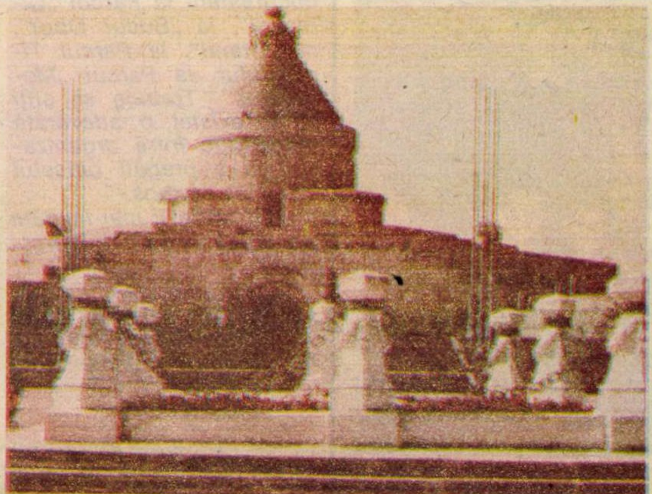

Complexul monumental in memoria eroilor din războiul antifascist

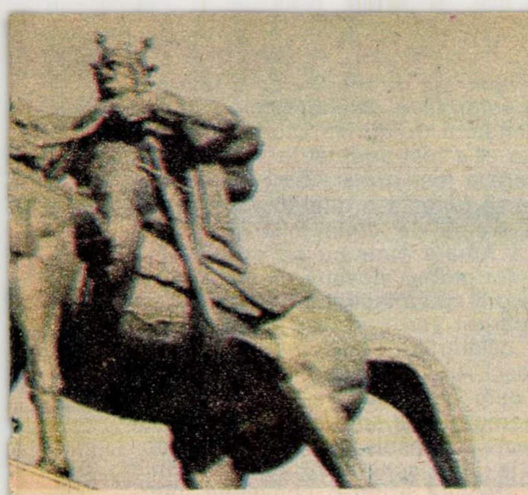

ntele lui Ştefan cel Mare *(Suceava)*

Statuia lui Mihai Viteazul *(Alba Iulia)*

Monumentul Independenţei *(Calafat)*

eternitate amintirea atîtor fapte de glorie săvîrşite de ostaşii noştri în tranşeele primului război mondial, a locurilor pe care în anii 1916—1917 s-a scris cu sînge de viteaz adevărul că „Pe-aici nu se trece!", precum la Mărăşti, Mărăşeşti ori Oituz.

Sînt fără număr asemenea episoade atestînd că monumentele istorice au marcat puternic viaţa poporului nostru, contribuind activ la întărirea conştiinţei de sine a acestuia. Unor asemenea tradiţii le dă astăzi o nouă strălucire epoca noastră, cu deosebire anii care au trecut de la istoricul Congres al IX-lea al partidului. Este epoca în care istoria, cercetarea şi prezentarea trecutului au fost învestite cu o însemnată menire socială — aceea de factori activi ai educaţiei socialiste, ai formării unor vii şi profunde sentimente de dragoste şi ataşament faţă de patrie, partid şi popor. Este epoca în care istoria naţională este înţeleasă ca un bun de mare preţ, ca un uriaş tezaur de învăţăminte, de lecţii, din care generaţiile de azi pot sorbi, deopotrivă, putere şi înţelepciune. Este epoca în care trecutul naţional este înţeles ca o temelie a prezentului şi viitorului nostru, ca un uriaş creuzet în care s-au plămădit însuşirile proprii poporului nostru.

În lumina unei asemenea viziuni asupra istoriei noastre, viziune al cărei iniţiator şi statornic promotor este tovarăşul Nicolae Ceauşescu, sînt înţelese rosturile, însemnătatea, valoarea deosebită a monumentelor noastre istorice. Ilustrînd înalta preţuire acordată faptelor măreţe ale trecutului, tuturor celor care prin gîndul, cuvîntul şi fapta lor au contribuit la împlinirea unor supreme idealuri, în aceşti ani ţara a fost împodobită de sute şi sute de grupuri şi ansambluri statuare, statui şi obeliscuri, busturi şi basoreliefuri. Ele preamăresc lupta necurmată a poporului nostru pentru libertate şi dreptate socială, pentru independenţă şi unitate naţională — de la Burebista şi Decebal pînă la Gelu, Glad, Menumorut, de la Bogdan şi Dragoş la Mircea cel Mare, de la Ştefan cel Mare şi Petru Rareş la Mihai Viteazul şi Constantin Brîncoveanu, de la Horea şi Tudor Vladimirescu la Iancu şi Bălcescu, de la eroii războiului de independenţă la cei ai luptei pentru unirea din 1918, ai revoluţiei declanşate în august 1944 şi ai războiului antihitlerist.

De nenumărate ori, dezvelirea unor asemenea monumente a avut loc în prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, transformîndu-se în sărbători de neuitat, în vibrante manifestări de cinstire a trecutului nostru eroic. Dintre numeroasele asemenea momente s-au încrustat adînc în memorie, spre exemplu, acela în care la 21 octombrie 1976 pe „Dealul lui Mihai" de la Guruslău, în prezenţa a peste 25 000 de oameni veniţi de pe văile Someşului, Crasnei, Almaşului, Agrijului, a fost inaugurat obeliscul de la Guruslău, pe locul marii biruinţe obţinute aici în august 1601 de Mihai Viteazul. Simţămintelor de adînc respect şi preţuire cu care a fost înconjurat secretarul general al partidului le-au dat glas versurile rostite cu acel prilej: „Uniţi în inimi, cugete şi grai/ Sub steagul şi stema României/ Vă întîmpinăm pe cîmpul vitejiei/ La Guruslău/ Unde-a luptat şi-a biruit Mihai". După cum ne este vie în memorie ziua de 16 septembrie 1977, cînd, la Suceava, pe dealul ce adăposteşte vestigiile bătrînei cetăţi de scaun a Moldovei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dezvelit statuia ecvestră a lui Ştefan cel Mare, monument impunător, înalt de 23 de metri. Iar cuvintele secretarului general al partidului, dăltuite pe soclu, s-au gravat adînc şi în inimile celor prezenţi la solemnitate, ale tuturor fiilor ţării. „Scut de apărare a gliei străbune, Ştefan cel Mare, erou legendar a cărui luptă şi activitate închinate libertăţii patriei şi poporului, împreună cu alţi mari domnitori ai ţării, stă la baza făuririi României!"

La Iaşi, la 15 septembrie 1980, la Oradea, la 9 iunie 1982, la Sfîntu Gheorghe, în 28 septembrie 1982, la Corabia, la 23 mai 1985, iată doar cîteva dintre locurile şi zilele în care, în prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, au fost dezvelite mărețe monumente cinstind lupta pentru independenţă, pentru unitate a poporului nostru, supremă expresie a înaltei cinstiri pe care timpul nostru socialist, timp de rodnică lucrare, de strălucite împliniri, o aduce tuturor celor care au luptat şi s-au jertfit pentru ca România liberă şi unită să trăiască, să dăinuie, să se înalţe tot mai mîndră între statele lumii.

Monumentele vorbesc. Ele ne povestesc despre istoria eroică, zbuciumată, dar glorioasă, a patriei noastre, despre poporul nostru greu încercat, dar nicicînd îngenuncheat de vicisitudinile vremilor. Iar glasul lor îl auzim, îl ascultăm şi-l înţelegem cu toţii. E un glas care pătrunde adînc în inimile şi-n conştiinţele noastre, făcîndu-le să vibreze de fierbinte patriotism. Îl ascultă şi-l înţeleg şi cei mai mici cetăţeni ai ţării, pionierii şi şcolarii noştri care, în cadrul amplei acţiuni „Patrie română, ţară de eroi", au luat, în grija lor, sute de monumente ale ţării, îngrijindu-le şi desfăşurînd în preajma lor numeroase şi instructive activităţi patriotice. E încă o dovadă că tînăra generaţie a României de azi păşeşte cu deplină încredere spre viitorul luminos al patriei, cinstind cu alese şi profunde sentimente de admiraţie şi respect trecutul glorios al ţării şi al poporului nostru.

SILVIU ACHIM

(Carei).

Monumentul eroilor din războiul antifascist *(Păuliş)*

Monumentul Eroilor Patriei *(Bucureşti)*

Monumentul Independenţei *(Iaşi)*

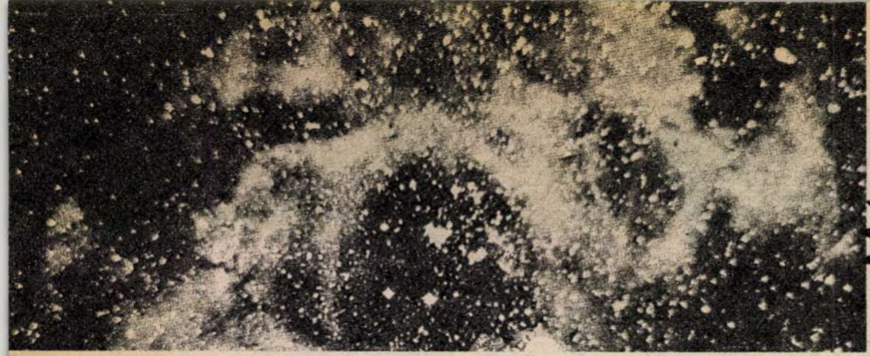

PRIETENII ADEVĂRULUI ȘTIINȚIFIC

ASTRONOMIA ȘI... ANUL NOU!

Întoarcem grăbiți ultimele file ale calendarului. În sfîrșit, 31 decembrie! A mai trecut un an, întîmpinăm Anul Nou.

Dar ce înseamnă „a mai trecut un an" și de ce tocmai noaptea dinspre 31 decembrie spre 1 ianuarie este pragul dintre anul vechi și cel nou?

„A mai trecut un an" înseamnă că Pămîntul a mai încheiat un tur în jurul Șoarelui, unul din cele peste 4,5 miliarde pe care le-a făcut de cînd s-a născut. Acest drum, parcurs pe o orbită ușor alungită (o elipsă), se repetă la fiecare 365 de zile, 5 ore, 48 de minute și 46 de secunde. Este durata exactă a anului astronomic, numit și anul tropic. Ea este măsurată între două treceri succesive ale Soarelui (mai exact ale centrului său) prin punctul de pe bolta cerească ce corespunde punctului echinoxului de primăvară. Atunci ar trebui să spunem deci că începe un nou an și așa îl considerau odinioară romanii.

Legenda spune că pe vremea lui Romulus romanii foloseau pentru măsurarea timpului un ciclu de 10 luni sau 304 zile. El începea în prima zi de primăvară, la 1 martie. Următoarea lună a fost numită Aprilis (în latină „aperire" înseamnă deschidere — deschiderea mugurilor). Ei i-au urmat Majus (în cinstea zeului Mercur), Junius (în onoarea zeiței Junona) și apoi, în ordine numerică, Quintilis, Sextilis, September, October, November, December (a cincea, a șasea etc.).

Durata anului a fost apreciată în cele mai vechi sisteme calendaristice la 360 de zile. În urmă cu cinci milenii, în China și Egiptul antic anul a fost corectat cu cinci zile. Tot în aceste țări s-a stabilit o durată a anului de 365 fără 1/360 zile, valoare foarte precisă dacă ținem seama că a fost calculată cu cîteva secole înaintea erei noastre. Ea diferă de cea considerată astăzi doar cu 6,5 minute!

Strămoșii noștri daci cunoșteau și ei durata anului cu o exactitate foarte mare, după cum o atestă mărturiile păstrate la Sarmizegetusa.

Durata anului astronomic, de 365 de zile și aproape 6 ore, era, desigur, nepractică pentru viața cotidiană. Corectarea ei s-a făcut după o regulă simplă, propusă de astronomul Sosigene din Alexandria: trei ani consecutivi simpli de cîte 365 de zile, urmați de un al patrulea, bisect, de 366 de zile (ziua suplimentară provenea din acumularea celor 6 ore timp de patru ani). Regula a fost introdusă pentru prima oară de către Iuliu Cezar în anul 46 î.e.n., constituind baza calendarului iulian (sau de stil vechi). Dar cum diferența dintre anul astronomic și cel civil nu este de precis șase ore, după 128 de ani apare o eroare de o zi. După 16 secole diferența a devenit atît de mare încît a fost nevoie de o reformă a calendarului. Astfel a apărut calendarul gregorian sau de stil nou. În România el a fost adoptat la 1 octombrie 1924, zi care a fost urmată de... 14 octombrie! Astfel se corecta o diferență de 13 zile acumulată vreme de două milenii.

Începutul Anului Nou nu se produce simultan pe tot globul. Acestui moment îi trebuie 24 de ore ca să înconjure planeta! Este efectul împărțirii Terrei în fuse orare. Cu posibilitățile călătoriilor moderne, am putea sărbători deci Anul Nou de mai multe ori în șir, după cum am putea să-l omitem. Parcurgînd mereu globul spre est sau spre vest și tot corectînd ceasul, ajungem la un moment dat la linia schimbării datei, o linie imaginară stabilită printr-o convenție internațională. Pe această linie, care străbate apele pustii ale Oceanului Pacific, are loc prima schimbare a datelor, a lunilor, a anilor. S-ar părea că aici se află poarta de acces a Noului An. Cu începere din acest loc Anul Nou o ia la goană spre vest, înconjură globul, pentru a se întoarce la locul apariției sale a doua zi, după ce toți pămîntenii și-au urat tradiționalul „La mulți ani!"

MAGDA STAVINSCHI,
Centrul de Astronomie și
Științe Spațiale

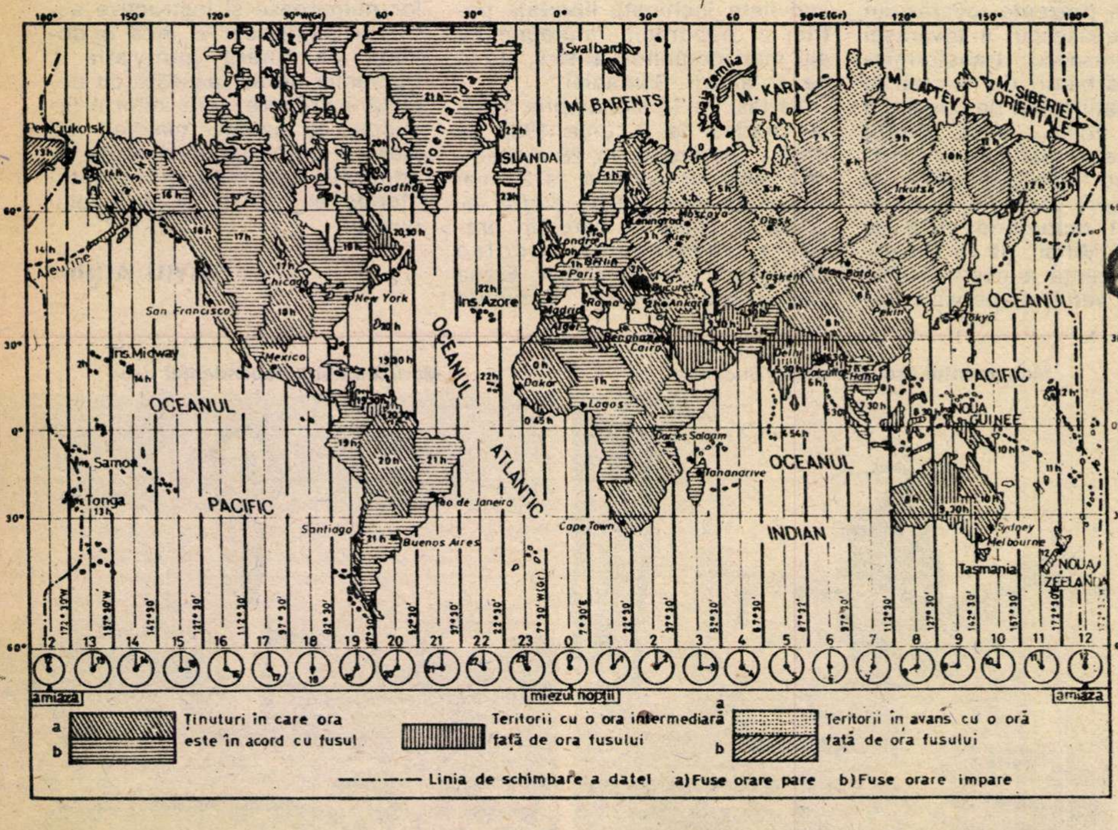
180°
150°
120°
90°W(Gr)
60°
30°
0°
30°
60
90°E(Gr)
120°
150°
180°
I. Svalbard
M. BARENTS
M. KARA
M. LAPTEV
M. SIBERIEI ORIENTALE
ISLANDA
Groenlanda
OCEANUL ATLANTIC
OCEANUL PACIFIC
OCEANUL INDIAN
Ins. Azore
Ins. Midway
San Francisco
Chicago
New York
Mexico
Samoa
Tonga
Santiago
Buenos Aires
Rio de Janeiro
Dakar
Lagos
Cairo
Cape Town
Tananarive
Dar es Salaam
Moscova
Tokyo
Pekin
Calcutta
NOUA GUINEE
Sydney
Melbourne
Tasmania
NOUA ZEELANDĂ
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
amiaza
miezul nopții
amiaza
a
b
Ținuturi în care ora este în acord cu fusul
Teritorii cu o ora intermediară față de ora fusului
a
b
Teritorii în avans cu o oră față de ora fusului
Linia de schimbare a datei
a) Fuse orare pare
b) Fuse orare impare

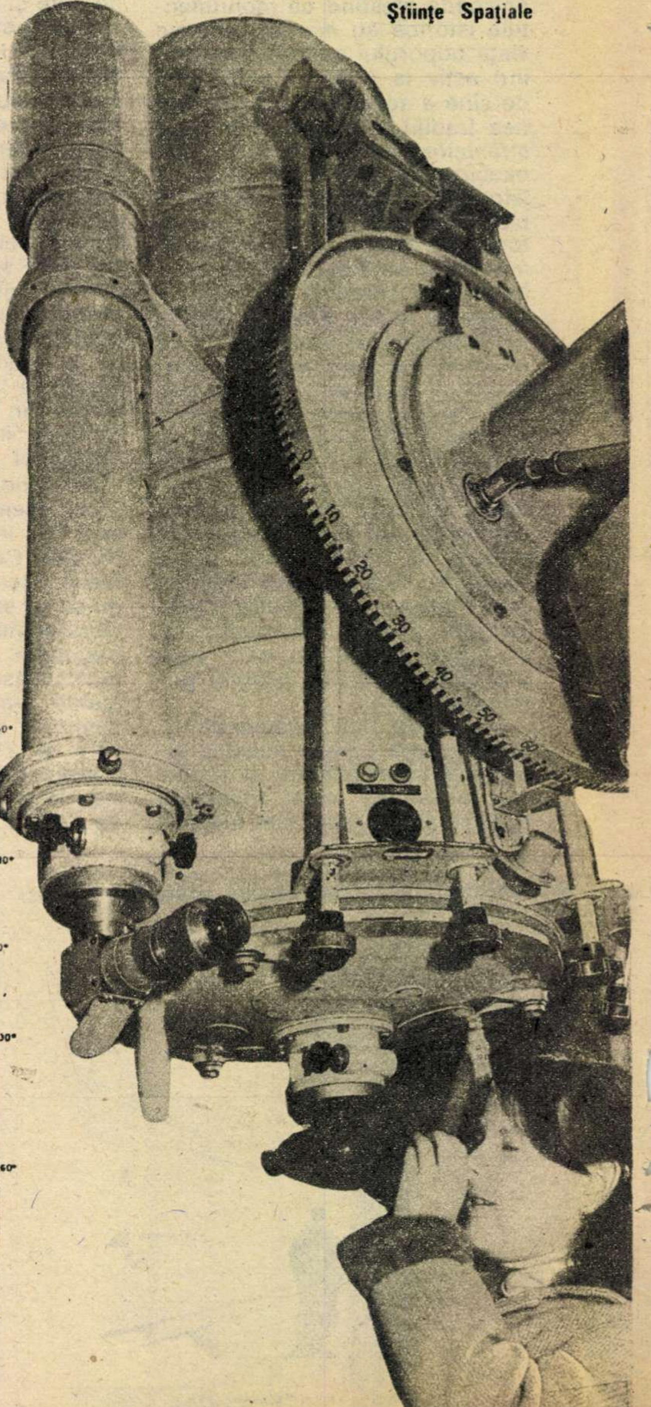

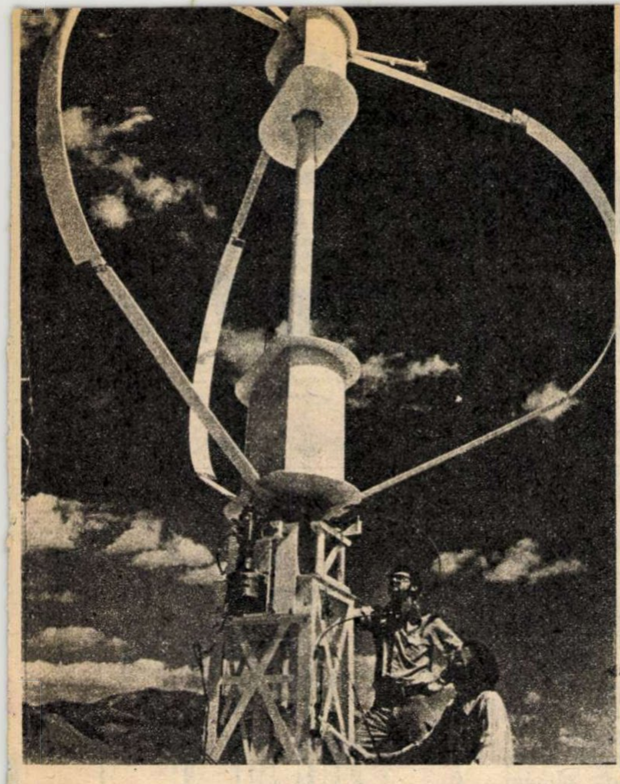

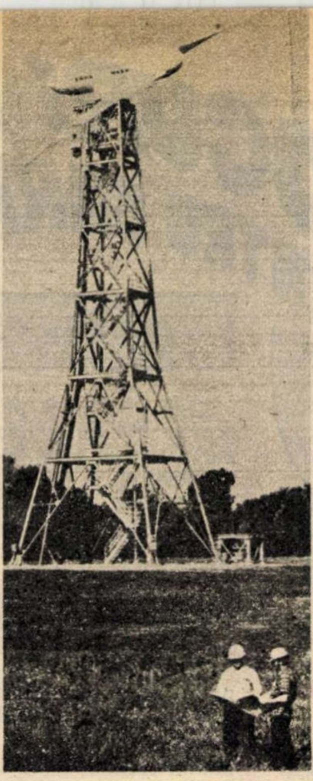

VIOREL ALBU din BRAȘOV, interesat de problemele energiilor alternative (a Soarelui, a vîntului, a valurilor etc.), ne întreabă dacă turbinele care utilizează energia vîntului au ax orizontal sau vertical.

Dragă Viorel, exista atît generatoare cu ax orizontal cît și turbine cu ax vertical. Ambele soluții sînt valabile, dar constructorii mai experimentează cele două formule. Nu este de mirare. Între cele două tipuri de generatoare există numeroase diferențe. De regulă turbinele cu ax orizontal „prind vîntul" printr-un sistem de pale asemănător într-o măsură cu elicea unui avion. Acest sistem trebuie orientat mereu pe direcția vîntului, fapt ce complică instalația și pretinde un anumit consum energetic. Generatoarele cu ax vertical au palele în forma unor fragmente de cilindru orientate în mai multe direcții ori au profilul vertical în formă de S. Ambele sînt avantajoase pentru a capta vîntul din orice direcție.

Firește, randamentul final al celor două soluții nu poate fi egal. Viteza vîntului și suprafața de lucru a generatoarelor influențează acest randament. Se caută, așadar, dimensiunile optime, cele mai economice și mai productive. Însă randamentul celor două tipuri de turbine diferă și după locul de instalare — pe munți, pe țărmul oceanelor, pe platforme marine speciale —, unul fiind, se pare, mai propice unor amplasamente, altul altora. Optimizarea generatoarelor electrice bazate pe forța vîntului va mai dura.

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

ANTON VOLUNTARU din TG. JIU ne întreabă dacă este adevărat că muzica stînjenește lectura.

Se știe că lectura presupune concentrare, atenție, continuitate în idei, situații greu de obținut cînd cel care citește este mereu tulburat, întrerupt de zgomote. Lucrurile se înrăutățesc atunci cînd, paralel cu lectura, se ascultă melodiile unui program muzical, de pildă. Problema cea mai gravă apare însă datorită obiceiului unora de a prefera o muzică foarte zgomotoasă. Acest fel de muzică provoacă tulburări nu doar auzului, ci afectează starea de sănătate în general. Zgomotele puternice fac mai dificilă însușirea cunoștințelor, enervează, obosesc, reduc din bucuria lecturii. Pe plan mondial, efectele zgomotelor se situează pe locul al patrulea în ordinea suferințelor celor mai răspîndite.

Căile de apărare împotriva zgomotului sînt numeroase, preocupîndu-i și pe arhitecți, pe urbaniști, pe constructorii mașinilor de tot felul. Principala resursă, cea mai accesibilă, de evitare a zgomotului excesiv și fără sens o reprezintă educația, conștientizarea la toate vîrstele a faptului că liniștea reprezintă un bun al colectivităților mari și mici în care trăim și lucrăm. Cunoașterea acțiunii nocive a zgomotului și păstrarea liniștii reprezintă o obligație socială a tuturora.

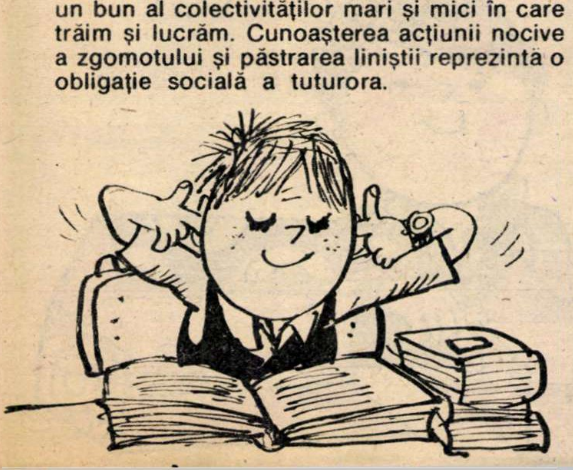

Olguța
VĂ SFĂTUIEȘTE

Vacanța de iarnă: zăpadă, tabere și cluburi de vacanță, acțiuni dintre cele mai îndrăgite, serbările pomului de iarnă... veselie, atmosferă și ambianță specifice anotimpului alb! Încăperi ingenios decorate, înfrumusețate cu rozete și ghirlande multicolore, în care răsună cîntece și dansuri, se recită poezii și se desfășoară jocuri vesele de copii.

Cine sînt talentații creatori și decoratori? Pionierii înșiși. De fapt, toți pionierii pictori și toți copiii cu mîini dibace, cu sensibilitate și aplecare către frumos.

Cei care doriți, urmați-le exemplul! Vă explicăm cum puteți să faceți singuri (din hîrtie glasată, diferit colorată, din hîrtie creponată ori hîrtie-staniol) rozete și ghirlande cu franjuri.

Îndoiți o fîșie lungă de hîrtie la distanțe egale, ca treptele unei scări. Treceți prin toate cutele un fir rezistent și împreunați-le, lipind capetele hîrtiei (fig. d-e). Rozeta e gata.

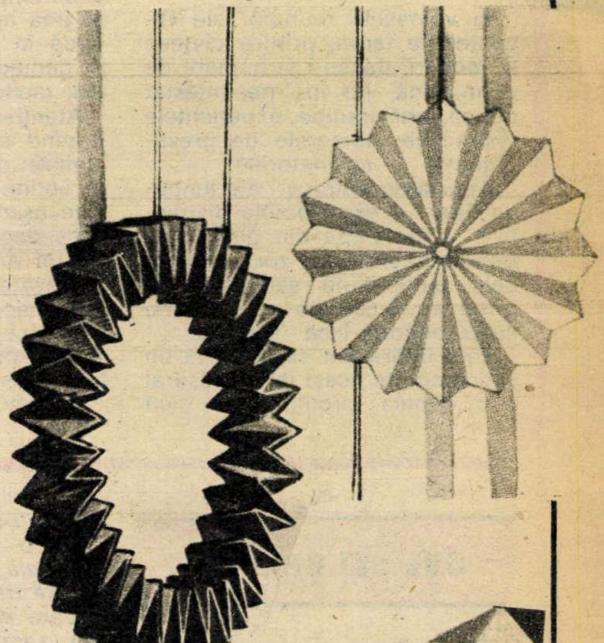

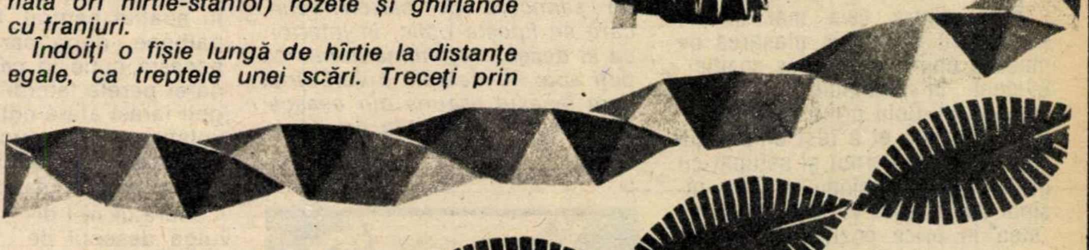

Pentru ghirlande folosiți fîșii lungi din hîrtie creponată de 10 cm lățime; le îndoiți în lung și le tăiați pînă la o anumită distanță în mod egal. Desfaceți fîșiile și le răsuciți ușor. Așa obțineți spirale uniforme. Lipiți mai multe fîșii unele de altele și astfel lungiți ghirlandele. Pe rozete și pe ghirlande puteți picta flori și diferite imagini. Succes!

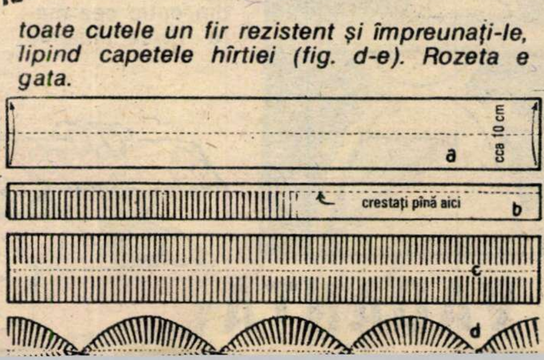

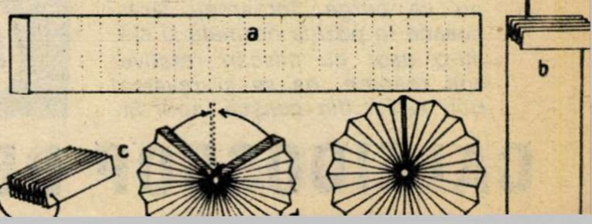

JOCURI DISTRACTIVE PENTRU CARNAVALURILE NOASTRE

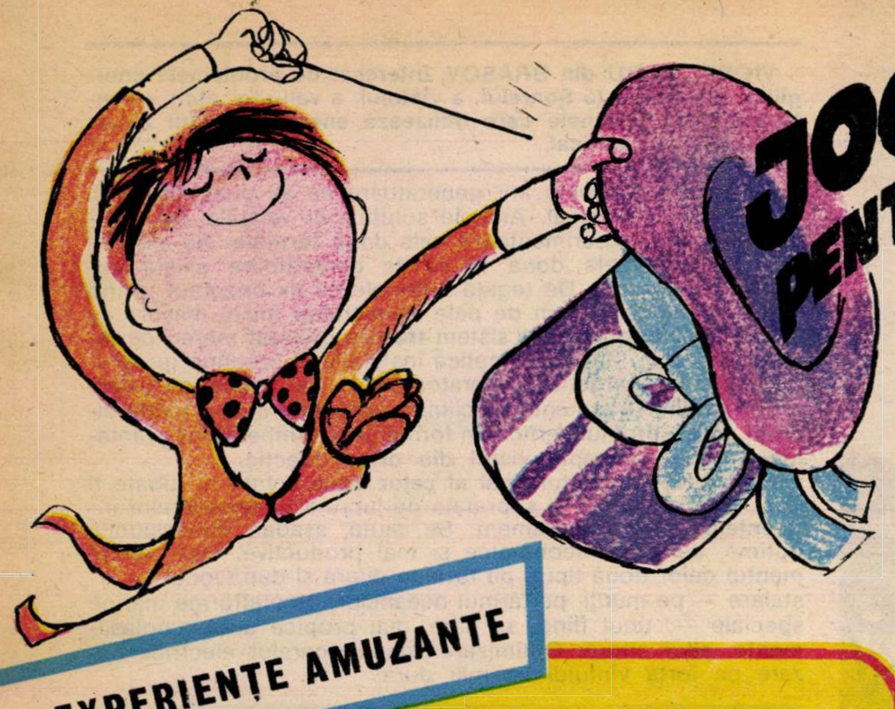

EXPERIENȚE AMUZANTE

În voioasele reuniuni ale vacanței de iarnă, printre cîntece și recitări, dansuri și numere de gimnastică, un loc necontestat ocupă, prin tradiție, experiențele distractive, numerele de prestidigitație — scamatoriile.

Amuzante petreceri ale timpului liber — experiențele distractive — fac parte din distracțiile populare încă din zorii istoriei, cele dintîi fiind semnalate în urmă cu 4 500 de ani. Ele nu și-au pierdut însă farmecul.

Este interesant să asiști la un spectacol de acest fel desfășurat sub cupola circului, dar mult mai plăcut este să fii tu însuți protagonistul unor asemenea experiențe. Ceea ce își propune pagina noastră este să vă introducă în secretele unor maeștri ai genului, care vă destăinuiesc mai multe dintre procedeele lor.

Atenție însă: ceea ce veți face urmînd sfaturile noastre poartă numele de prestidigitație. Pentru a obține efecte spectaculoase este, așadar, nevoie de cele mai agile degete, dar mai cu seamă de un antrenament răbdător și perseverent. Numai astfel execuția fiecărui număr se va desfășura fără cusur, iar efectul — uimirea spectatorilor — va urma fără greș.

Tuturora — succes!

ȘNURUL TĂIAT

Este un număr pe cît de celebru pe atît de simplu... în principiu! Luați un șnur de pînă la 1 m și faceți cu el tot felul de mișcări preliminare, menite să inducă în eroare. Principalul este ca în momentul hotărîtor poziția șnurului să ajungă astfel încît publicul să-l vadă ca în imaginea de jos în vreme ce în realitate el este ținut ca în desenul alăturat. Cum publicul nu vede mica buclă superioară, o puteți tăia. După cîteva mișcări ample – menite să vă dea timpul necesar pentru a ascunde în palmă capătul tăiat –, puteți arăta publicului șnurul „întreg": nimeni nu va observa lipsa căpățelului!

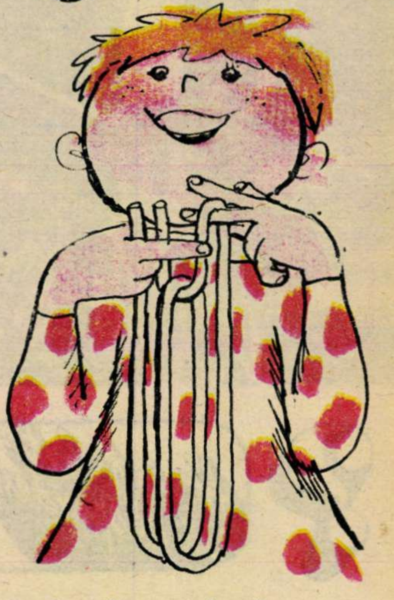

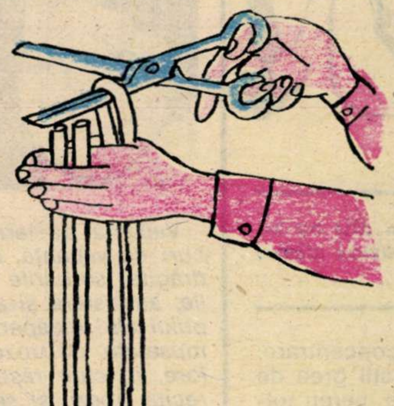

OUL LUI COLUMB

Una dintre cele mai simple scamatorii constă în plasarea pe masă a unui ou „în orice poziție". Evident, în prealabil oul a fost „preparat". Golit printr-un mic orificiu și uscat, el a fost umplut pe sfert cu nisip cernut și astupat cu grijă la loc. Mișcîndu-se liber, nisipul din interior va face ca oul să „stea" în orice poziție l-ați pune.

CEAȘCA-MINUNE

Pe măsuța celui care face experimentul se află o ceașcă și o carafă cu apă. Turnați apă din carafă în ceașcă și beți. Răsturnînd cu gura în jos ceașca, apa nu va curge. Întoarceți iarăși ceașca în poziție normală și clătiți-o ușor cu mișcări rotative: apa reapare, ba se și revarsă! Beți iarăși din ceașcă, apoi întoarceți-o cu gura în jos. De cum o veți readuce în poziție normală, apa va reapărea!

Iată trucul: se ia o ceașcă oarecare și, pe măsura ei, se taie un semicerc de carton velin, care se lipoște oblic, în interior, ca în desen. Veți mima numai că beți apa; în realitate o veți dirija spre lăcașul ascuns din ceașcă. Și aceasta ori de cîte ori doriți.

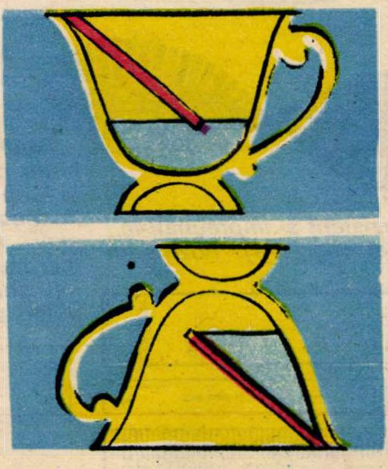

CEASUL DISPĂRUT

Împrumutați un ceas, puneți-l în spațiul central, liber al cutiei galbene, după care introduceți această cutie în cea liliachie, al cărei perete lateral lipsește. Trageți iarăși afară cutia: ceasul s-a volatilizat! Introduceți iarăși cutia galbenă în cea liliachie și trageți-o afară: ceasul reapare!

Secretul ni-l divulgă desenul de jos: în cutia galbenă lunecă liber o altă cutie, cu două compartimente, fiecare egal cu o treime din cutia cea mare. Cutia liliachie are fixat în peretele stîng un bețișor egal și el cu o treime din lungimea cutiei. Cînd introduceți cutia galbenă în cea liliachie, bețișorul împinge cutia secretă, iar în deschizătura cutiei galbene apare compartimentul gol. Cînd trageți a doua oară cutia galbenă din cea liliachie, aplecați totul spre stînga privitorilor. Cutia secretă va luneca la loc, iar compartimentul conținînd ceasul va fi iarăși în centrul cutiei galbene.

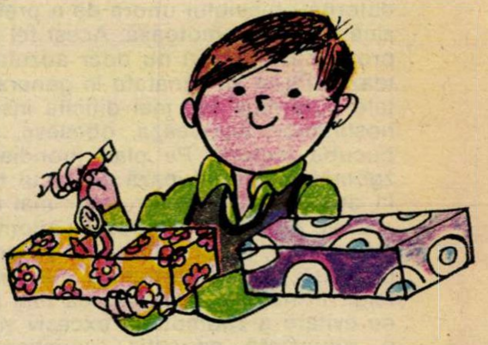

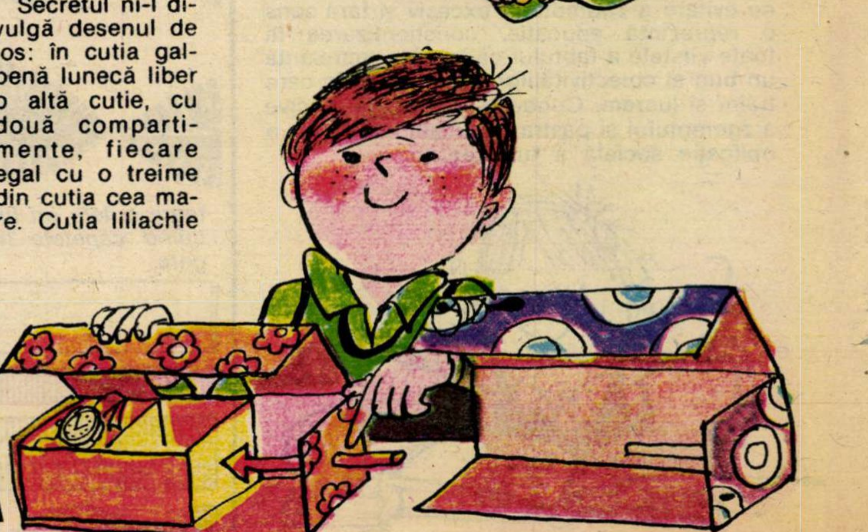

CALEIDOSCOP DE VACANȚĂ

CALEIDOSCOP DE VACANȚĂ

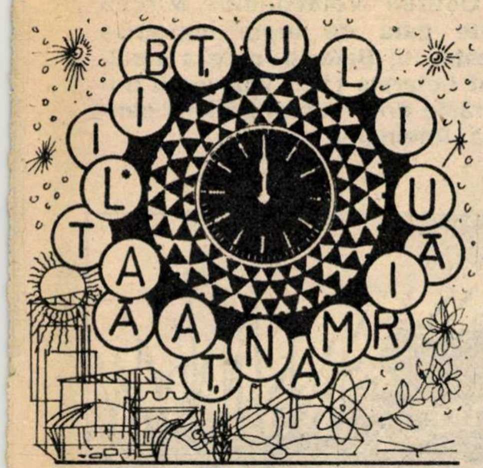

Citind într-o anumită ordine literele din desen, veți afla o frumoasă urare de Anul Nou.

REBUS ENCICLOPEDIC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1				●		1987		1987			
2					1987		●				●
3	●		1987			●					1987
4				1987	●		1987		●		
5	1987	●				●				1987	
6	1987		●		1987			●	1987		
7			1987				●		1987	●	1987
8				●			1987				
9					●	1987			●	1987	●
10		●		1987			●				
11						●	1987				

Originalitatea jocului de față constă în faptul că, în caseta în care apare numărul 1987, acesta va fi înlocuit prin cuvîntul an.

ORIZONTAL: 1) Hibernează în anotimpul fulgilor de nea. Încurcături care se descurcă greu. 2) În formă de bastonaș (pl.). Element de legătură. 3) Posibilitate. Colector de apă de ploaie. 4) As între ași! Filozof german (1724–1804). Început de idee! 5) Catargul dinspre pupa, la corăbiile vikingilor. Loc de popas. 6) Lac glaciar în Munții Retezat. A trimite în spațiu. Vechi imperiu în Asia Orientală. 7) A lăsa garanție. Ianuarie mai pe scurt. 8) Zmeur. Înaintate. 9) Personaj legendar din Itaca. Element de compunere însemnînd înainte. 10) Un fel de suliță veche. Traseu. 11) Vîrstă. Încrengătură de viermi cu corpul cilindric segmentat.

VERTICAL: 1) Udrea Barbu. Capitala malgașilor. 2) Bărbieriți. Fluviu în nord-vestul Asiei. 3) A fasona obiecte de aceeași formă. Țară africană. 4) Cuvinte de laudă. Pe lîngă drum. 5) Fata din port. Derdeluș. Întrebare. 6) Poem de Victor Hugo. Ținuturi ierboase în zona tropicală. 7) Locul elevului. Din neamul anților. 8) Hangița unui han sadovenian. Departament și rîu în Franța. 9) Metal prețios. Fruct tropical. Ușile! 10) Două nume într-un nume de fată. Mătușă. 11) Arhipelag indian în Golful Bengal. Din adîncuri!

DICȚIONAR: ANAM, IROS.

Dragi cititori!
Cu prilejul Anului Nou,
revista „Cutezătorii“
vă urează:

LA MULȚI ANI!

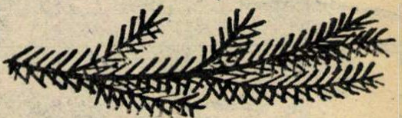

TICUȚĂ CEL UITUC

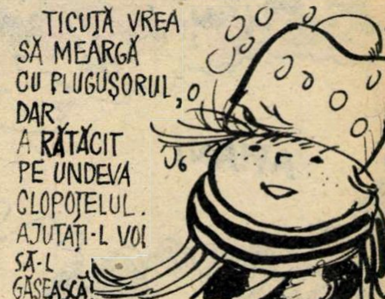

TICUȚĂ VREA SĂ MEARGĂ CU PLUGUȘORUL, DAR A RĂTĂCIT PE UNDEVA CLOPOȚELUL. AJUTAȚI-L VOI SĂ-L GĂSEASCĂ!

COPERTA NOASTRĂ

Avanpremieră la „Bucuriile zăpezii" (Vatra Dornei, 1987).

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

CONCURSUL

Arena matematicienilor

Etapa a III-a

7) Coala de hîrtie

Să luăm o coală de hîrtie de scris și să încercăm — în imaginație — să o îndoim de 60 ori. Știți cît de gros va fi stratul de hîrtie rezultat?

Cifre încrucișate

În grila alăturată trebuie să înscrieți numerele 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 și 9, care pot fi folosite de cîte patru ori. Cifrele 0 și 6 nu se vor utiliza. Definițiile binecunoscutului careu de cuvinte încrucișate sînt înlocuite prin suma numerelor care trebuie înscrise pe orizontal și vertical. Găsiți deci cifrele adecvate pentru fiecare din căsuțele albe, cunoscînd că numerele aflate în afara careului, în dreapta sau dedesubt, reprezintă „definițiile", adică suma cifrelor înscrise în căsuțele albe de pe liniile orizontale sau coloanele verticale.

■			■			■	5	7
			■				18	15
			■				15	18
0	0	0	■	0	0	0		
			■				14	14
			■				15	17
■			■			■	10	8
12	15	11		22	14	4		
5	24	10		14	14	11		

Atenție: atît rîndurile cît și coloanele fiind întrerupte, pe unele ca și pe celelalte vor fi înscrise cifrele corespunzînd celor două sume-definiții.

Obiectele ce apar în desenul din stînga au cîte un corespondent în desenul din dreapta. Care?

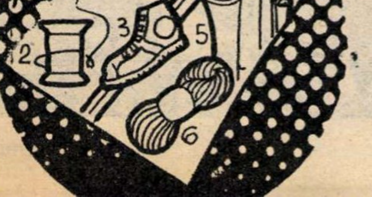

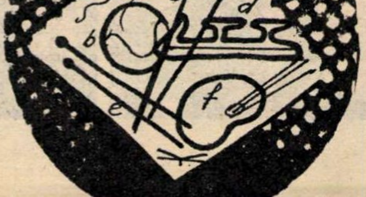

CUTEZĂTORII 52 Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr MARGA MICU
Prezentare artistică POMPILIU DUMITRESCU, Prezentare tehnică IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfır București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.
Index 41836 12 pagini 1 50 lei

DE DIN VALE DE ROVINE

Scenariu:
Petru Demetru Popescu
Desene: Sorin Anghel

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT:

Oştirea Voievodului Mircea este gata de luptă împotriva oastei lui Baiazid, care a încălcat hotarele ţării. Voievodul hotărăşte drept loc al bătăliei cîmpia Rovinelor.

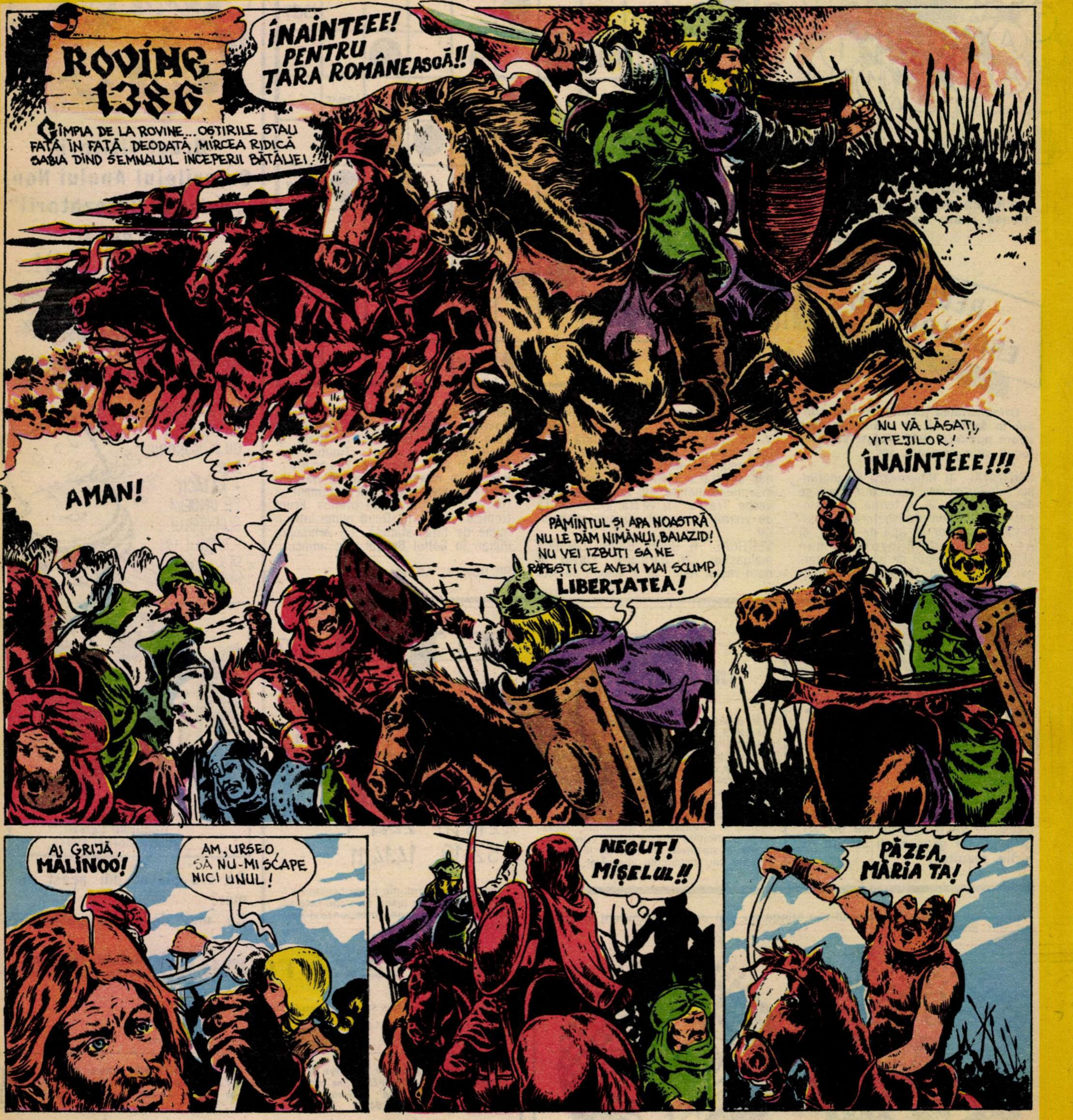
ROVINE 1386
CÎMPIA DE LA ROVINE... OȘTIRILE STAU FAȚĂ ÎN FAȚĂ. DEODATĂ, MIRCEA RIDICĂ SABIA DÎND SEMNALUL ÎNCEPERII BĂTĂLIEI!
ÎNAINTEEE! PENTRU ȚARA ROMÂNEASCĂ!!
AMAN!
PĂMÎNTUL ȘI APA NOASTRĂ NU LE DĂM NIMĂNUI, BAIAZID! NU VEI IZBUTI SĂ NE RĂPEȘTI CE AVEM MAI SCUMP, LIBERTATEA!
NU VĂ LĂSAȚI, VITEJILOR! ÎNAINTEEE!!!
AI GRIJĂ, MALINOO!
AM, URSEO, SĂ NU-MI SCAPE NICI UNUL!
NEGUȚ! MIȘELUL!!
PĂZEA, MĂRIA TA!

(Va urma)